Güneşli Dünya

7

10 temmuz
1980

25 lira

Halk faşist saldırılara karşı kurduğu barikatları kaldırmıyor

ÇORUM'DA KÖYLÜLER BASKINA GELEN FAŞİSTLERİ KOVALADI

Toplu katliam söylentileri artıyor: ölü sayısı 15'e çıktı

■ MECİTÖZÜ'NÜN HİSARKAVAK KÖYÜNÜ BASAN FAŞİSTLER BİR KİŞİYİ ÖLDÜRDÜ. ALACA'DA 1000 KİŞİNİN SALDIRISINDA 50 İŞYERİ TAHRİP EDİLDİ

AYLARDIR SALDIRDILAR FAKAT HALKI TESLİM ALAMADILAR

Faşistler Çorum'u yakıp yıkmaya başladı, halk direniyor

"Bugüne kadar Sivas'ta 600 - 700 kişiye işkence yapıldı"

80 bin kişi 4 gündür uykusuz ve eli tetikte

Faşistler kitlesel saldırıya geçtiler

Çorum'u ateşe ...diler

İŞKENCELER DURMAK BİLMİYOR...

● CHP'li 43 parlamenter Meclis Başkanlığı'na verdikleri bir önergeyle işkenceler konusunda Meclis Araştırması açılmasını istediler. İnsan sağlığı ve özgürlüğünün devlet güçleri ve politik erkin emriyle çiğnendiği belirtilen önergede, "hiçbir uygar ülkede uygulandığını sanmadığımız çeşitli işkence yöntemleriyle hergün yüzlerce insanımız ölmekte ya da sağlığını yitirerek, kendisine, çoluk çocuğuna bakamayacak duruma getirilmektedir" denildi.

● Milas'ın Ören bucağına bağlı İkizköy'deki bir düğünde çıkan kavgayı bahane ederek, düğüne sonradan gelen ve kavgada bulunmayan CHP delegesi Musa Onur'a, Gereme Jandarma Karakol komutan vekili onbaşı Hüseyin Tuna ve Jandarma eri Halil Anar tarafından saatlerce işkence yapıldı. Musa Onur'un Jandarma karakolunda işkence gördüğü Milas hükümet doktorluğunun verdiği raporla da açıkça belirlendi. İşkence konusunda bir açıklama yapan CHP Milas İlçe Başkanı Özçelik Aral, "Gereme karakol görevlilerinin, tüm çevre halkının da bildiği gibi MHP eğilimli olduğunu" belirtti ve şöyle devam etti: "Musa Onur olayı, aynı karakol yetkililerinin yaptığı beşinci olaydır. İlgililere başvurarak işkenceci Jandarmalardan davacı olacağız."

● Ordu'nun Gürgentepe ilçesinde bir faşistin öldürülmesi bahane edilerek gözaltına alınan 7 ilerici gence işkence yapıldı. İlerici gençlerin anne ve babaları Savcılığa başvurarak çocuklarına işkence yapıldığını ve işkence yapan polislerden davacı olduklarını bildirdiler. Öte yandan doktor muayenesinden geçirilen ilerici gençlere işkence yapıldığı doktor raporuyla da belgelendi.

● Antalya'da kendilerinden bir süreden beri haber alınamayan İGD üyeleri Sertan Eryiğit ve Hasan Uygungil'in Emniyet Müdürlüğü'nde işkenceden geçirildikleri açıklandı. Zeytinköy mahallesinde gözaltına alınan gençler önce Meydan Karakolu'na götürüldükleri ve işkenceyle kendilerine bir takım suçların kabul ettirilmek istendiği belirtildi. Hayalarından ve ayak parmaklarından elektrik verilen gençler üzerlerine yıkılmak istenen suçları kabul etmediler ve çıkarıldıkları mahkemece serbest bırakıldılar.

15-16 Haziran grev alanında, grevcilerle dayanışma icinde kutlandı

15 Haziran günü Çukurova A.Ş.'ne bağlı işyerinde sabahtan hazırlıklar yapıldı. Grevle dayanışmaya gelecek ilerici güçleri karşılamak için. Öğlen saatlerine doğru ilerici kadınlar minibüslerle grev alanına indiler. Çocuklarını, komşularını, pişirdikleri aşı da beraberlerinde getimişlerdi. İlerici kadınların hemen arkasından ilerici öğretmen ve teknik elemanlar geldiler. Grev alanında grevcilerle dayanışmayı göstermek için şeker, çay, sigara da birlikte getirmişlerdi. Saat 14'e doğru işçi sınıfının disiplinine yaraşır bir düzenle ilerici gençler indi grev alanına. "Barış, Dostluk, Dayanışma", "İGD'den Maden-İş'e selam" belgileriyle. Gençler, "Maden-İş'ten İGD'ye selam" belgisiyle karşılandılar. Grev yeri bir anda bayram yerine dönüştü. O anda 1 otobüs daha yaklaştı grev yerine. Gelenler, bir hafta öncesinden haber göndermiş olan Ergani'li ilericilerdi. Alana halaylar çekerek vardılar. Alanavardıklarında, halayı çekenlerin sayısı 250'yi buldu. 15-16 Haziran'ın önemini belirten konuşmalar yapıldı, türküler, marşlar söylendi. Davul-zurnayla halaylar çekildi. Daha sonra gelenler otobüslerle grev yerinden ayrıldılar ve yolda soranlara, "karşı köye gelin götürdük" yanıtını verdiler.

KIYIMLAR, SÜRGÜNLER SÜRÜYOR...

● 7 yıldır Soma İlköğretim Müdürlüğü görevini yürütmekte olan Halil Kuşçu gerekçe gösterilmeden ve Bakanlık onayı beklenmeden görevden alındı. Namık Kemal İlkokulu'na öğretmen olarak verildi. Devrim Ortaokulu Müdürü de aynı ilkokulda öğretmenliğe tayin edildi.

● Ödemiş'e bağlı Beydağ bucağı ortaokulu müdürü de gerekçesiz olarak görevinden alındı ve yerine bir AP'li öğretmen atandı. Ödemiş Lisesi Müdürlüğü'ne ise MC döneminde öğrencisinin göğsünde sigara söndüren, birçok ilerici öğrenciyi okuldan uzaklaştıran AP eğilimli Dursun Saval atandı.

● Balıkesir SSK Şube Müdürlüğü'nde ve Şubeye bağlı hastanelerde son altı ay içinde sürgüne gönderilen emekçilerin sayısı 30'a ulaştı. Sürgünler ve kıyımlar SSK şube müdürü Mehmet Sar tarafından düzenleniyor. Sürgüne gönderilenler arasında SSK hastanesi başhekim yardımcısı, eczacı, muhasebe şefi, hemşireler, teknisyenler, sendika yöneticileri de bulunuyor...

● Siirt'te AP milletvekili Zeki Çeliker'in yeğeni Fahri Çeliker ile Milli Eğitim Müdürü Kazım Can, Töb-Der'li öğretmenlerden oluşan 149 kişilik bir sürgün listesi hazırladılar. Bu liste Bakanlık'ça da onaylandı. Sürgün edilen öğretmenler, eşleri ve çocukları ve kalabalık bir halk topluluğuyla Belediye Başkanı'na giderek sorunlarını aktardılar. Daha sonra da sıkıyönetim yetkilileriyle görüştüler. İlerici öğretmenler adına yapılan bir açıklamada sürgünlere karşı kesinlikle direnileceği vurgulandı.

● Manisa'da 48 müdür ve 211 öğretmenin görev yerleri değiştirildi. Manisa Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından 48 ilkokul müdürü, ilköğretim müdürü ve halk eğitim müdürü atamalarda usulsüzlük yapıldığı gerekçesiyle eski görevlerine iade edildi. Manisa'ya bağlı 12 ilçedeki ortaokul ve liselerde görevli 203 öğretmen de K.Maraş katliamını protesto eylemlerine katıldıkları gerekçesiyle sürüldü. Bu arada Manisa il merkezinde 8 ilkokul öğretmeninin görev yerleri değiştirildi.

● Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi Başkanı Doktor Erdal Atabek, Hakkari'de görev yapan 3'ü hekim 17 sağlık emekçisinin çeşitli bölgelere toplu tayinlerinin çıkarılmasını kınadı ve Sağlık Bakanlığı'na, kararın iptali yönünde başvuru yapıldığını açıkladı.

● İlerici polislere karşı toplu kıyım sürüyor. Bilindiği gibi İstanbul Polis Müdürlüğünde görevli Pol-Der'li polisler "Şark Tayini" adı altında faşist katillerin yoğun bulunduğu illere sürülüyor. Bu arada Pol-Der'li polislerden oluşan 80 kişilik bir sürgün listesi İstanbul Polis Müdürlüğü 3. Şube'de bulunuyor. Pol-Der'li polisler, bu antidemokratik uygulamanın, sürgün işlemlerinin kapalı kapılar ardında yürütüldüğünü belirterek, sürgünlerin özellikle Tokat, Sivas, Kastamonu, Konya, Yozgat gibi sağcı militanların yoğun olduğu illere yapıldığını vurguluyorlar. Pol-Der'li polisler "amaç bizi yıldırmaktır. Özellikle gönderildiğimiz illerde faşist saldırılar son haddinde. Hiçbir can güvenliği kalmayan arkadaşlarımız istifa etmek zorunda kalıyorlar" diyerek bu baskılara karşın yılmayacaklarını belirtiyorlar.

● Şereflikoçhisar'da öğretmen kıyımı protesto edildi. Demirel yönetimince görev yerleri değiştirilen öğretmenlere halk sahip çıktı, yerlerine atanan MHP'li faşistler bölge okuluna sokulmadı. Bölge okuluna kolluk kuvvetlerinin yardımıyla gelen faşistler, halkın, öğrenci ve öğretmenlerin desteğiyle okula alınmadı, göreve başlatılmadı.

● Tariş'te 1.000'e yakın işçi işten çıkarıldı. Yanısıra DİSK'e bağlı Taper-İş Sendikası'nı olağanüstü genel kurula götürmek için işçilerden zorla imza toplanıyor. İşten çıkarılanlar arasında sendika işyeri temsilcileri de yer alıyor. İşten çıkarmalar özellikle iç satışlar, dış satışlar, satış ikmal ve üzüm işletmelerinde yoğunlaşıyor.

Carter'in Avrupa, Schmidt'in SSCB gezisi

Ankara'daki NATO Konseyi'nden birkaç gün önce Venedik'te, ABD, Kanada, Fransa, İngiltere, FAC, İtalya ve Japonya'nın katıldığı "7 büyükler" doruk toplantısı yapıldı. Doruk öncesinde Carter Avrupa'da itibarını tazelemeye çalıştı. 8 günlük gezisi sırasında, ABD'nin gerginliği arttırma politikasına Avrupa'lı dostlarını ikna etmek amacıyla "SSCB'nin yalnızca Güney batı Asya'yı değil, dünya barışını tehlikeye soktuğu, bu tehlikeye karşı birlik olunması gerektiği" tezini işledi; gezi süresini "Afganistan halkıyla dayanışma" haftası ilan etti.

Ancak umduğunu bulamadı, doruk toplantısında uyum içinde alınan kararlar yalnızca ekonomik konularda oldu. Politik konularda bağlaşıklar arasında ayrılıklar tümüyle giderilemedi. Carter, Afganistan konusunda bağlaşıklarını ayaklandıramadı; İran'a ekonomik ambargo konusu gündeme bile gelmedi; SSCB'ye ekonomik yaptırım kararı çıkmadı.

Venedik doruğundan sonra Yugoslavya'ya geçen Carter, burada da umduğunu bulamadı. Yugoslavya, SSCB'nin Afganistan'dan birliklerinin bir bölümünü çekmesini onaylıyor ve Carter'ın Yugoslavya'yı Sovyet tehdidine karşı korumayı üstleneceğini açıklamasının hemen ardından, Yugoslav dışişleri bakanı, SSCB'yle Yugoslavya'nın karşılıklı ilişkilerini geliştirmek zorunda olduğunu söylüyordu.

Carter, NATO ve AET'ye girmek üzere başvuran İspanya ve NATO üyesi Portekiz'i de ziyaret etti, bu ülkelerin gerici yönetimlerine para yardımı vaadinde bulunarak, ülkesine döndü.

Ankara'daki NATO toplantısının hemen ardından da FAC Başbakanı H. Schmidt SSCB'ne giderek L.Brejnev'le gerginliğin azaltılması, silah indirimi konularında görüştü, SSCB'yle 25 yıllık bir ekonomik anlaşma imzaladı. Schmidt'in gezisinin ardından, FAC Dışişleri Bakanı, SSCB'nin yumuşamanın sürdürülmesi, nükleer silahların karşılıklı indirimi konusunda koşul koymadan görüşmeye hazır olduğunu aktarmak üzere, NATO ülkelerini geziyor.

Schmidt'in SSCB yöneticileriyle görüşmesi, bir süre önce Fransa Başbakanı d'Estaing'inki gibi, Carter'ın sert tepki göstermesine, hatta Schmidt'i mektupla uyarmasına karşın yapıldı. Bu durum, ABD'nin bağlaşıklarıyla çelişkilerinin arttığını, SSCB'nin barış, güvenlik ve yumuşamadan yana tutarlı ve yapıcı girişimlerinin ve dünya barışsever güçlerinin savaşımının bu çatlakları büyüttüğünü gösteriyor. ABD, ortaklarına istediği herşeyi dayatmakta güçlük çekiyor. Nitekim Carter, Venedik doruğundan çıktığında, SSCB'nle görüşme kapısını açık bıraktı ve Afganistan konusunda tavrını yumuşatarak kimi yeni formülleri araştırabileceğini belirtti. Halklararası barış ve işbirliği politikası, emperyalistleri köşeye sıkıştırıyor, onları yumuşamadan yana tavır almaya zorluyor.

YURTDIŞINDAKİ EMEKÇİLERİMİZDEN, ÖRGÜTLERİNDEN...

● FİDEF Genel Sekreteri Osman Okan, Bonn'da düzenlediği basın toplantısında demokratik bir işçi örgütü olan FİDEF'in Federal Almanya yetkililerince ve özellikle Batı Alman gizli polis servisince "aşırı sol terör kuruluşu" olarak karalanmak istenmesini protesto etti. Osman Okan bu gibi karaçalmaların doğrudan Federal Almanya'daki aşırı sağ örgütlerin, faşistlerin ve islamcı fanatiklerin zorbaca saldırılarını, terör eylemlerinigizlemeamacına yönelik olduğunu, Batı Alman yetkililerinin böylesi çıkışlarının ilk kez görülmediğini vurguladı.

● FİDEF Genel Yönetim Kurulu 28 Haziran 1980 günü yaptığı toplantıda, "ilticacılar" konusundaki son gelişmeleri ele aldı ve bir açıklama ve çağrı yayımlamayı kararlaştırdı. FİDEF'in yayımladığı açıklama ve çağrıda şöyle deniyor: "Göç ekonomik değil, politiktir. Biz FİDEF olarak 'iltica'yı, ülkeyi terketmeyi bir çözüm ve kurtuluş yolu olarak görmüyoruz. Savaş Türkiye'de gericiliğe, baskıya, teröre karşıdır." Daha sonra Avrupa kamuoyuna şu çağrı yapılıyor: "'İltica' eden binlerce Türkiyeliyi koruyunuz, destekleyiniz. Türkiye'de can güvenliği sağlanıncaya kadar 'ilticacılara' yaşama ve çalışma olanağı verilmelidir. Psikolojik baskı altına alma amacını güden 'kamplara' almalar durdurulmalıdır."

● FİDEF Genel Yönetim Kurulu, Bedelli Askerlik konusunda yaptığı bir açıklamada, bu soyguna karşı olduğunu belirtti. FİDEF'in tekellere, silaha, NATO'ya döviz sağlanmasına, Türkiye'li işçilerin, gençlerin döviz makinesi olarak görülmesine karşı olduğunu vurguladı. Yayımlanan açıklamada şöyle deniyor: "FİDEF, gençlerimizin borçlanmasına, aralarına ayırım sokulmasına karşıdır. FİDEF, gençlerimizin işini ve oturma hakkını kaybetme korkusu içinde bulunmalarına neden olan Federal Hükümet'in ayırımcı politikasına karşıdır. Biz, FİDEF olarak tüm Türkiyeli anneleri-babaları ve gençleri bu istemler için birleşmeye ve aktif savaşım vermeye çağırıyoruz."

● Ekonomik ve politik baskılar sonucu Türkiye'de F. Almanya'ya giden ve 3 ay önce Herten'de bir maden ocağına giren 19 işçimizi, aynı maden ocağında çalışan Ahmet Bozdemir adlı bir faşist işten attırdı. Bu faşist, işçilerimizin "İlticacılar Komitesi" kurarak Re-tid'de çalışmalarını sürdürdüklerini maden ocağı müdürüne ihbar etti. İşten atılan 19 kişi, daha sonda Re-tid tarafından bir başka maden ocağına yerleştirildiler.

● Fransız Komünist Partisi MK Dış İlişkiler Bölümü sorumlularından Roger Trugnan, Fransa'daki Türkiyeli faşistlerin yurtsever işçilere saldırılarını sürdüremeyeceklerini, FKP'nin Türkiyeli yurtseverlerin yanında olduğunu açıkladı. Geçtiğimiz haftalarda CGT üyesi Türkiyeli ilerici işçi Mehmet Yavuz'un faşist katillerce öldürüldüğü otomobil fabrikalarının bulunduğu Şoşo bölgesinde yapılan FKP Bölgesel Bayramı çerçevesinde düzenlenen "Türkiye demokrasi güçleri ve Türkiyeli işçilerle Dayanışma Toplantısı"nda konuşan FKP MK Dış İlişkiler sorumlusu Roger Trugnan, FKP'nin her zaman Türkiye demokrasi güçleri ve Fransa'daki Türkiye'li işçilerle dayanışma içinde olduğunu belirtti.

■ **SSK HASTANELERİNDE İŞÇİLERE İLGİ GÖSTERİLMİYOR**

Diyarbakır'da DİSK'e, Türk-İş'e bağlı ve bağımsız yaklaşık 30 sendika temsilcisi ortak bir toplantı düzenleyerek SSK Bölge Müdürlüğü ile kuruma bağlı hastanelerde işçilere karşı ilgisiz davranıldığını belirttiler. Hastanede yeterince sağlık personeli ve ilaç bulunmadığına dikkat çeken sendika temsilcileri, bunların giderilmesi için yapılan tüm girişimlerin desonuç vermediğini vurguladılar. Toplantı sonunda SSK Bölge Müdürlüğü ve Hastahane önüne siyah çelenk bırakıldı.

■ **İŞÇİ ZEHİRLENMELERİ SIKLAŞIYOR**

Karagözoğulları Tütün İşletmesi'nde 150 işçi Folidol buharlaşmasından zehirlendi. İşyerinde sabah 7'de haşerelere karşı yapılan ilaçlamadan sonra yarım saatlik bir havalandırma yapıldı. Ardından işbaşı yapan işçilerde kısa süre sonra bayılma ve kusma görüldü. Karagözoğlu Tütün İşletmesi'nde çalışan işçiler, zehirlenme olayı karşısında şikayette bulunacak tek bir merci bulamadıklarını belirterek, "bizler insan değil sanki birer böcekmişiz gibi muamele görüyoruz. Daha önce Tekel ve bir özel işletmede görülen zehirlenme olaylarından ders alınmadığı açık. Sendika yöneticilerini bulmak ise mümkün değil" biçiminde konuştular.

ÇOCUKLAR KREŞ, SÜT İSTİYOR...

● Bayındırlık Bakanlığı Yapı İşleri Genel Müdürlüğü'nde, 1-4 yaşları arasındaki çocuklar 26 Haziran'da bir gösteri düzenleyerek kendilerine kreş açılmasını istediler. Bayındırlık Bakanlığı binasında ellerinde "Kreş istiyoruz", "Süt İstiyoruz" yazılı pankartlarla gösteri düzenleyen onlarca çocuk annelerinin eşliğinde Bayındırlık İşleri Genel Müdürü'yle bir görüşme yaptılar. Ellerinde pankarlarıyla "Kreş İstiyoruz" belgisini haykıran çocuklar, daha sonra Bakanlığın yemekhanesine giderek Bakanlık memurlarına üzerlerinde "Kreş istiyoruz" yazılı peçeteler dağıttılar.

● Dünya Çocuklar Günü, 28 Haziran'da Bursa'da kapalı bir salon toplantısıyla kutlandı. Bursalı ilerici kadınlar, Demokratik Kadın Birliği ve TİP Kadın Seksiyonu tarafından ortaklaşa düzenlenen toplantıda çocukların sorunlarının kapitalizmden kaynaklandığı belirtildi. Sorunların tamamen ortadan kaldırılmasının sömürü düzenine son verilmesiyle olanaklı olduğu belirtildi.

İŞÇİLER DİSK'TE ÖRGÜTLENİYOR...

● T. Maden-İş sendikası, 1200 işçinin çalıştığı Kayseri'de kurulu ÇİNKUR, Niğde'de kurulu DİTAŞ ve Gaziantep'te kurulu Oto Ampul, Çelik Döküm, Mitaş ve Azim Civata işyerlerinde yetki aldı. Konuya ilişkin bir açıklama yapan T. Maden-İş Genel Başkan Vekili ve Örgütlenme Dairesi Başkanı Murat Tokmak şöyle dedi: "Tüm sınıf ve kitle sendikalarına özellikle de sendikamıza yönelik antidemokratik baskı girişimleri ve saldırılar, üyelerimizin sendikamız öncülüğünde verdiği kararlı ve disiplinli savaşımla boşa çıkarılmaktadır. Sendikamızın yeni işyerlerinde örgütlenerek yetki alması, kamuoyunda sendikamızı yıpratmaya ve yoketmeye yönelik saldırılara karşı en güzel yanıtı oluşturmaktadır." Yanısıra, T. Maden-İş sendikası, Karadeniz Ereğli Demir Çelik Fabrikaları'nda çalışan 8 bine yakın işçi adına toplusözleşme yapma yetkisi aldı. Bilindiği gibi Erdemir yetkisi daha önce de T. Maden-İş sendikası lehine kesinleşmiş, ancak korsan Dev Maden-İş'in karşıçıkmasıyla yetki uyuşmazlığına gidilmişti. Erdemir'de yetki savaşımı 1 yılı aşkın bir süredir devam ediyordu. Yetkinin kesinleşmesiyle birlikte Erdemir işçisinin oyalanması da son bulmuş oldu. Öte yandan, Adapazarı'nda kurulu ve 200 işçinin çalıştığı Amasyalılar Otomotiv Sanayii'nde işçiler Türk Metal Sendikası'nın zincirini kırarak T. Maden-İş saflarında birleştiler. Ve bilirkişinin yaptığı inceleme sonucunda, işyerinde yetki T. Maden-İş sendikasına verildi.

● T. Maden-İş Sendikası üyesi işçiler, MESS üyesi işyerlerinden Perfektüp Ambalaj Sanayii Ltd. Şti. ve Simko Ticaret ve Sanayi A.Ş. işyerlerinde Bakanlar Kurulu'nun grev erteleme kararlarının sendikanın başvurusu üzerine Danıştay tarafından durdurulmasıyla yeniden grev alanlarına çıktılar. Maden-İş Genel Başkan Vekili Halit Erdem, konuya ilişkin yaptığı açıklamada, Danıştay'ın aldığı yürütmeyi durdurma kararıyla ilgili olarak görüşlere yer verdi: "Böylece grev ertelemelerinin gerçek nedeninin milli güvenlik değil işverenlerin çıkarlarını gözetmek olduğu bir kez daha ispatlandı. Her iki işyerinde de yeniden ve kararlı olarak grevde olmamız MESS işverenlerini toplusözleşme masasına oturtacak önemli bir güçtür."

● T. Maden-İş Sendikası, Grundig'de yeni dönem topulsözleşmesini bağıtladı. Bu sözleşmeyle ücretlere 1. yıl 52.50 lira, 2. yıl 62.50 lira zam; 1. yıl 7, 2. yıl 7 maaş ikramiye; yakacak, izin ve bayram parası olarak 1. yıl 56 bin, 2. yıl 60 lira'yan ödeme getirildi. Yanısıra her ay 2 yevmiye ve maaşın % 3'ü kadar bir prim getirildi. Toplusözleşmede ayrıca işçilerin 0-6 yaş arasındaki çocukları için işyerindeki kreşten ücretsiz yararlanma hakkı tanındı. Kıdem tazminatı 45 gün, yıllık izinler de yasal süreye 6 gün eklenecek biçimde saptandı. İşsizlik tazminatı olarak da 3 ay süreyle maaşın % 50'si tutarı getirildi.

● Sosyal-İş Sendikası, Aydın'da kurulu Ortaklar Memur Tüketim Kooperatifi'nde sözleşme imzaladı. Sosyal-İş Sendikası Şube Başkanı Salm Yüksel, konuya ilişkin yaptığı açıklamada şöyle dedi: "Sendikamız, Ortaklar Memur Tüketim Kooperatifi'nde imzalamış bulunduğu sözleşme ile üyelerine sağladığı ücret artışı ve sosyal hakların yanısıra kıdem tazminatını da 60 güne çıkarmış bulunmaktadır. Ayrıca bu sözleşme ile İş Yasası'nın 13., 17. ve 24. maddeleri tamamen, bu işyerinde ortadan kaldırılmaktadır."

★

■ **KARTAL'DA BİR ASTEĞMEN İLE BİR ERİN ÖLDÜRÜLMESİ PROVOKASYONDUR**

CHP, TİP, TSİP Kartal ilçe örgütleri ile DİSK 15. Bölge, Maden-İş 4. Bölge, Gıda-İş 5. Bölge temsilcilikleri, ASİS, Lastik-İş, Petkim-İş, Petrol-İş, Devrimci Sağlık-İş Kartal Şubeleri, İşçi Kültür Derneği, Kartal Halk Koop, Emek Koop, Umut Koop, Gümüş Koop, Karliktepe Koop ortak bir açıklama yaparak, bölgede yoğun terör estirildiğini ve 15 Haziran günü bir asteğmenle bir erin öldürülmesi olayının planlı bir provokasyon olduğunu belirttiler. Açıklamada, "olayın Doğu'lu ve özellikle Alevi yurttaşların oturduğu bölgede geçmesi, olayın sonrasında tüm halkın evlerinin aranması, yüzlerce masum insanın, emekçinin yaşına, sağlık durumuna bakılmaksızın evinden, işyerinden, sokaktan alınıp götürülmesi, işkenceye maruz bırakılması, Aziz Aras adlı bir CHP'linin ölümüne yol açılması, bunlar bölgeye faşist kadroların girmesi için tezgahlanan bir oyun olduğunu göstermektedir" dendi.

■ **NAZİLLİ DE FIRIN İŞÇİLERİ DİRENDİ**

Nazilli'de 10 kadar fırında çalışan 100 işçi yövmiyelerinin artırılmasını istedi. İstemleri reddedilince işçiler toplu eyleme geçerek ekmek çıkarmadılar.

Söke'de işkenceler basın toplantısıyla sergilendi

Söke'de 14 Haziran günü ilçe polis karakolunda görevli Zeki Esmer adlı polisin henüz açıklığa kavuşmayan bir biçimde öldürülmesinden sonra gözaltına alınan 60'a yakın yurttaşa yapılan işkenceler, Söke halkının düzenlediği bir basın toplantısıyla sergilenerek kınandı. Basın toplantısında Söke'liler şu açıklamayı yaptılar: "Operasyonlar sırasında Söke halkına insanlığa yakışmayan uygulamalarda bulunulmuştur. Evlere baskın yapan polisler, ana ve babalara ağıza alınmayacak sözlerle hakaret etmişler ve tartaklamışlardır. Polis karakoluna getirilen yurttaşlar yine insanlık dışı uygulamalarla karşılaşmıştır. Yurttaşlarımız saatlerce falakaya yatırılarak dövülmüştür. Kafaları ve bedenleri vahşice duvarlara çarpılmıştır. Bununla da yetinmeyen kolluk kuvvetleri kimi yurttaşlarımızı elektrikten geçirmiş, kimilerini de dağa götürerek işkence etmişlerdir. Bütün bunlar İlçe Kaymakamı, Cumhuriyet Savcısı, Belediye Başkanı ve Emniyet Amiri'nin gözleri önünde cereyan etmiştir." Sökeliler, basın toplantısını şöyle bitirdi: "Biz insan onuruna saygı duyan tüm Söke'liler olarak, uluslararası anlaşmaların ve Anayasa'nın ayaklar altına alınarak yapılan bu işkence ve insanlıkdışı uygulamaları şiddetle protesto ediyor ve bu tür baskılardan yılmayacağımızı açıklıyoruz. Ve inanıyoruz ki işkence yapanlar ve yaptıranlardan ergeç hesap sorulacaktır."

GREVCİLERLE DAYANIŞMA YÜKSELİYOR...

● Ege Köy-Der üyesi köylüler, Tariş Üzüm ve Alkol İşletmesindeki grevcileri ziyaret ettiler. Köylüler grevdeki yaklaşık 1.200 Tariş işçisine kendi ürettikleri ürünleri getirerek dayanışmalarını somutladılar. Ziyaret sırasında yapılan konuşmalarda işçi-köylü bağlaşıklığı, demokrasi güçlerinin eylem birliği, Tariş ortağı köylülerin ve grevci işçilerin sorunları dile getirildi.

● Zonguldak ili düzeyinde metalurji ve tekstil grevcileriyle dayanışma kampanyası Maden-İş 9. Bölge, Sosyal-İş, Tüm Has-İş ve Selüloz İş Çaycuma şubelerinin kurduğu bir komiteyle sürdürülüyor. Kampanya çerçevesinde 13 Temmuz'da Ereğli'de bir gece düzenleniyor. Geceden sağlanacak para merkezsel dayanışma komitesine gönderilecek.

● Eskişehir'de ilerici kadınlar, gençler, liseliler ve birlik-dayanışmacı öğretmenler grevde bulunan Maden-İş üyesi Arçelik işçilerini ziyaret ettiler. Grev ziyaretinde 15-16 Haziran işçi direnişinin önemini vurgulayan konuşmalar yapıldı. Grevciler ve ziyaretçiler hep birlikte davul zurna ile halay çektiler, türkü ve marşlar söylediler.

● İKD ve DMB üyelerinden oluşan 50 kişilik bir grupla, inşaat mühendislerinden oluşan bir grup Türk Dil Kurumu'nda grevde bulunan işçileri ayrı ayrı ziyaret ederek dayanışmalarını bildirdiler. Kadınlar evlerinde yaptıkları yemekleri işçilerle birlikte yediler. Mühendisler de dayanışma için topladıkları parayı grevci işçilere ilettiler.

EMEKÇİLER HAKLARINI ARIYOR...

● Enerji-Der Genel Başkanı Hicri Saraçoğlu, **"yan ödeme artışları sizin olsun Başbakan"** kampanyası açtıklarını bildirdi. Kampanyayla ilgili bir açıklama yapan Saraçoğlu, yan ödemelerde yapılan artışlarla, milyonlarca memur ailesiyle alay edildiğini, kampanyanın amacının bu sözde artışları protesto etmek olduğunu vurguladı.

● Siirt'te sağlık emekçileri geçtiğimiz günlerde postane önünde uzun kuyruklar oluşturarak Sayıştay Başkanlığı'na birer mektup postaladılar. Sağlık emekçileri Tam Süre Çalışma Yasası ile ilgili mektuplarında Tam Gün'ün kazanılmış bir hak olduğunu belirterek yeni düzenlemeyle 4 ile 7 bin lira arasında vergi ödemekle karşı karşıya getirildiklerini kaydettiler ve bu duruma bir çözüm bulunmasını istediler.

İŞYERLERİNDE BASKILAR ARTIYOR...

● Gayrettepe Telefon Başmüdürlüğü binası hiçbir gerekçe gösterilmeden arandı ve iki memur gözaltına alındı. Konuya ilişkin bir açıklama yapan Yeni Haber-İş Sendikası İstanbul Şubesi Başkanı, Haber-Der Genel Başkanı, PTT-Der İstanbul Şubesi ve PTT işyeri temsilcileri, "arama sırasında çekmecelerinde kitap ve gazete bulundurdukları için iki arkadaşımız gözaltına alındı. Kendilerinin yaşamlarından ve işkence görebileceklerinden endişe duymaktayız" dediler.

● Muğla Yatağan'da Termik Santral işyerinde Enerji-İş Sendikası üyesi işçilere Tes-İş'e geçmeleri için baskı yapılıyor. İşyerine Afyon'dan geldikleri saptanan 20 kadar faşistin işçi olarak alınmasından sonra yoğunlaşan baskılara karşı direnen işçiler, Tes-İş üyesi bir grup faşisti kovaladılar.

★

■ DEMİRYOLCULAR TÜKETİM KOOPERATİFİ KONGRESİ YAPILDI

Devlet Demiryolları Mensupları Halk Tüketim Kooperatifi'nin 1. Olağan Genel Kurulu 6 Temmuz günü Kanarya'da yapıldı. Genel Kurul'da kooperatif ortaklarının yanısıra, Halk-Koop Marmara Birlik temsilcisi de bir konuşma yaparak, "sattığımız malları kendimiz üreteceğiz" dedi.

■ NİĞDE'DE HALKEVİ GECESİ COŞKULU GEÇTİ

Niğde Halkevi'nin 27 Haziran günü düzenlediği halk gecesi yığınsal bir katılımla gerçekleştirildi. Gecede Niğde Belediye Başkanı İsmail Hakkı Altan, Halkevi Başkanı Nail Gündüz ve Halkevi Sekreteri İsmail Tezel birer konuşma yaparak artan işkence ve baskılara değindiler; bunalımdan çıkış yolunun tüm ulusal demokratik güçlerin birliğinden geçtiğini vurguladılar.

Konuşmalar, sık sık "Faşizme Karşı Genel Direniş", "Ulusal Demokratik Cephede Birleş", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" belgileriyle kesildi. Yaklaşık 800 kişinin katıldığı, birçok kişinin ayakta izlediği gecede işçi korosu marşlar söylemiş, folklor gösterisi ve bir piyes sergilenmiştir. Geceye çevre köylerden de köylüler katılmıştır.

■ GREVCİLERİN DAYANIŞMA GEZİSİ

Maden-İş 1. Bölge Temsilciliği'nin düzenlediği dayanışma gezisi, 1.500 kişinin katılımıyla 6 Temmuz Pazar günü yapıldı. Geziye grevci metalurji işçileri, tekstil işçileri, cam işçileri katıldı. Gezide Maden-İş Sendikası adına Eğitim Dairesi Müdürü Süleyman Üstün, Kristal-İş Sendikası Genel Başkanı birer konuşma yaptılar. Tiyatro, folklor gösterileri sergilendi. Hep bir ağızdan türküler, marşlar söylendi. Omuzomuza halaylar çekildi.

■ FAŞİSTLER ACIBADEM'DE BİR İLERİCİ ÖĞRENCİYİ KATLETTİLER

İstanbul'da Yer Bilimleri Fakültesi öğrencisi Korhan Özaydın 26 Haziran günü faşistlerce Acıbadem'de katledildi. Özaydın'ın katledilmesi, Yer Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin gerçekleştirdiği eylem birliğiyle protesto edildi. İlerici gençler ve Dev-Sol tarafından ortak bir bildiri yayımlandı.

YORUM

"Yel eken fırtına biçer..."

CHP sağ kanat yönetiminin Demirel hükümetini düşürmek için verdiği gensoru, Meclis'te reddedildi. Gensoru öncesinde, Demirel'in halk düşmanı politikası iflas etmiş, bu yönetim, halkımızın derin nefretini üzerine toplamıştı. Öyle ki, Demirel yönetimini tekellerin "Tercüman"ı bile açıktan desteklemez duruma gelmişti. Nazlı Ilıcak'tan Rauf Tamer'e varıncaya kadar tüm yazarları, Demirel'e, "düşmekten korkmamasını" öğütlüyordu.

Hükümeti düşürme girişiminde CHP'nin tutumu, kendisinin saltantılı, burjuva politikasının; geniş tabanı yurtsever olan CHP'ni öteki demokratik güçlerden ısrarla uzak tutmasının bir sonucuydu. Bir yandan hükümeti düşürmek için gensoru vermek, öte yandan da AP ile ortak hükümet kurmaktan sözetmekle, CHP yönetimi, halk düşmanı Demirel'in politikasına ortak olmaya yanaştı.

Oysa geniş halk yığınları, bunalımın yükünü üzerlerine yıktığı için; IMF'lere, Amerikan ve NATO emperyalizmine sıkısıkıya bağlandığı, yurdun kapılarını emperyalist tekellere açtığı, faşist terörü resmi teröre dönüştürdüğü, işbirlikçi tekelci burjuvaziye sınırsız sömürü ve talan olanakları verdiği için Demirel'in ve tekellerin halk düşmanı politikasına karşıdır. Halk, uyanan yığınlar, toplamsal yaşamda köklü demokratik dönüşümler istediği için bu hükümetin düşmesini istemektedir; AP–CHP işbirliğini istediği için değil.

Demirel'in gensoru sonucu aldığı "taze kan", toplumda derinleşen çelişkileri küllemeye yeterli değildir. Bu kanlı yönetimin, halk düşmanı politikasını halka dayatmak ve saltanatını sürdürebilmek için, ülkeyi kana bulamaktan başka umarı yoktur. Güven oylamasının hemen ardından, Sivas'tan, Çorum'a, yurdun dörtbir yanında harekete geçirilen faşist sürüler, ülkeyi mezbahaya çevirmişlerdir. Devlet kadrolarına yerleştirile. faşistler, "Ali kıran baş kesen" edasıyla halka kan kusturmaktadır.

Yel eken fırtına biçer. Halk düşmanı yönetim terörü tırmandırdıkça, başta işçi sınıfı olmak üzere, halkımızın direnme gücü bileniyor. Faşist katil sürüleri, karşılarında, katliama boyuneğen insanlar yerine Çorum'da olduğu gibi, direnen ve teslim olmayan, faşist saldırıya karşı eylem birliğini çelikleştiren yığınları buluyor. Ne faşist kurşunlar, türlü biçirlerdeki baskılar, tutuklamalar, işkenceler; ne de her türden ayakoyunları, işçi sınıfının, demokrasi güçlerinin savaşımını kıramıyor.

Bugün, Demirel yönetiminin, IMF'lerin dayatmasıyla, tüm grevleri erteleme, sarı sendikacılarla anlaşıp grevlere engel olma çabalarına karşın, 50 bini aşkın işçi grev boylarında. Toplusözleşme görüşmeleri uyuşmazlığa düşmüş olan yüzbinlerce işçi grev hazırlığında. MESS'e, tekstil ve cam tekellerine, holdingçi vurguncularа karşı grevler çığ gibi büyüyor. Bu grev savaşımında, işçi sınıfının, yapay sendikal bölünmüşlükleri de aşarak, MESS'in, cam tekellerinin karşısına birlikte savaşıma çıkmaları, tekellerin uykularını kaçırmaktadır. Bu konuda işçi sınıfının önüne dikilen tüm engeller aşılmalı; DİSK'e, Türk-İş'e ve bağımsız sendikalara bağlı işçilerin ortak savaşımını sağlama yönünde, herkes, "eteğindeki taşları" atmalıdır; tekeller, işçi sınıfına karşı, aralarındaki ayrılıkları değil, ortak sınıf çıkarlarını önesürmektedirler.

Yurdumuzun dörtbir yanında kölelik anlaşmalarına, NATO'ya, faşist teröre, işsizlik ve pahalılığa karşı gösteriler birbirini izliyor. Demokrasi güçleri arasında eylem birliği örülüyor; bu yolda her geçen gün, demokrasi güçlerinin hanesine yeni kazanımlar eklemelidir.

Faşist teröre, zorbalık rejimine karşı direnen halkımızın önünde, bugün başlıca iki politik güç, iki politik çizgiyle yeralıyor. Bir yanda CHP sağ kanat yönetiminin izlediği, kudurganlıkla halkın üstüne yürüyen yerli ve yabancı tekelleri, onların vurucu gücü faşizmi yatıştırma, toplumsal patlamayı önleme ve kapitalist düzeni "onarma" politikası. Öte yanda, işçi sınıfının politik öncüsünün politikası: Bunalımdan fışkıran tehlikelere, faşizme, emperyalizmin artan hegemonyasına, tekellerin saldırısına, Demirel'in halk düşmanı politikasına karşı, CHP'nin yurtsever olan geniş tabanı da içinde, tüm demokratik güçleri birleştirmek; Ulusal Demokratik Cephe'yi kurmak ve gericiliğin her adımına karşı savaşım yürüterek, yığınları ileri demokratik devrime hazırlamak. İşte gerici faşist güçleri, emperyalizme bağımlılığı yenilgiye uğratacak politik çizgi budur.

Tüm ulusal demokratik güçler! Emperyalizmin saldırgan planlarına, kölelik anlaşmalarına, faşist teröre, zorbalık yasalarına ve uygulamalarına, işsizlik ve pahalılığa karşı birleşin! Amerikancı, holdingçi, zorba Demirel'in halk düşmanı politikasına karşı savaşın!

GÜNEŞLİ DÜNYA

● Haydi dayanışmaya!..

Kara güneş
Kızgan toprak
Sivri sinek ve sazlık
Açlık, işsizlik ve insanlarımız.

İnsanlarımızın elleri, güzel eller, nasırlı eller. Görmek ister misiniz o öpülesi elleri. Emeği yaratan, dünyayı yaratan, emekçi işçilerin, köylülerin ellerini.

Selam olsun bizden onlara. Öğretmeni, öğrencisi, kadını ve gençliği ile hasreti ve sevgisi ile dayanışmasını sürdürenlere selam olsun.

Yine grev alanları dolmaya başlıyor. İşte maden işçileri. İşte tekstil işçileri. İşte banka emekçileri. Koç'ların, banka tekellerinin sömürü çarklarını durdurdular ve bunalımın yükünü çekmeyeceğiz diyerek grev alanlarında halay çektiler.

Onlar ki herşeyi yaratan, sömürü ve baskıya uğrayan ve onlar ki bağımsızlık, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm için savaşım veren, uğruna can verdiğimiz işçi kardeşimiz, anamız, ağabeyimiz ve herşeyimiz. Üreten onlar ama ürettiklerine sahip çıkan ve baskılara boyun eğmeyecek olan onlar. Haydi grevci işçilerle dayanışmaya...

MİLAS'TAN BANK-SEN ÜYESİ
BİR İŞÇİ

GAZETE-OKUR İLİŞKİSİ ÜZERİNE...

"Bir yayına (deyimin profesyonel anlamıyla) yazarların ve yalnızca yazarların başarıyla katkı yapabileceği yanlış bir anlayıştır. Tam tersine, ancak beş tane önde gelen ve düzenli olarak katkıda bulunan yazara karşılık, beşyüz ya da beşbin tane yazar olmadan katkıda bulunan kişi olursa, gazete canlı ve uyanık olabilir. Eski Iskra'*nın eksiklerinden bir tanesi, ... onun için anayurttan (Rusya'dan) çok az katkıda bulunulmasıydı. Rusya'dan aldığımız herşeyi hemen hemen istisnasız olarak her zaman basmaya alışmıştık. Gerçekten canlı bir organ, aldığının yalnızca onda birini basmalı, kalan malzemeyi de gazeteciler için enformasyon ve yol gösterici olarak kullanmalıdır. Mümkün olduğu kadar çok partili işçinin bizimle mektuplaşmasını sağlamalıyız; deyimin gazetecilik anlamında değil, alışılmış mektuplaşma anlamında.*

"Bu organı kendi organı sayan ve bir Sosyal Demokrat Parti üyesinin görevlerinin bilincinde olan herkes, legal olarak yayımlanan gazeteler karşısında alışılmış burjuva düşünme ve davranma alışkanlığını, yazmak onların, *okumak ise* bizim *işimizdir anlayışını derhal terk etsin. Bütün Sosyal Demokratlar, Sosyal Demokrat gazete için çalışmak zorundadır." (V.I. Lenin,* Toplu Yapıtlar, *C. 7, S. 524)*

"İşçilere, gazetemiz için yazmaları için, herşey hakkında yazmaları için, günlük yaşamları, ilgi duydukları şeyler ve işleri hakkında yazabildikleri kadar çok yazmaları için en geniş fırsatı verin; böylesi malzeme olmadan Sosyal Demokrat bir organ beş para etmez ve adını hak etmez. Buna ek olarak, lütfen bize kişisel mektuplar *gönderin; gazeteye katkı yapmak amacıyla değil, yani yayımlanması amacıyla değil; ama yazarlarla yoldaşça haberleşme amacıyla, ve onları yalnızca gerçeklerden ve olaylardan değil, aynı zamanda hareketin genel durumu ve günlük, 'ilgi çekici olmayan', yeknesak, rutin yönü hakkında haberdar edin... yani bize tartışmalar, eğitim çalışmaları ve işçilerin sordukları şeyler hakkında yazın; propaganda ve ajitasyon çalışmasının durumu ve genel olarak yığınlar, ordu ve gençlik arasındaki ilişkiler hakkında yazın; hepsinin üstünde, işçilerin biz Sosyal Demokratlar'la ilgili tüm sorunları, onları rahatsız eden şeyler hakkında, onların görüşleri, eleştirileri vb. hakkında yazın. Çalışmaların pratik örgütlenmesine ilişkin konular şimdi özellikle ilgi çekicidir ve yazarları bunlardan haberdar etmek için, gazetecilik zihniyetiyle değil ama yalnızca yoldaşça bir biçimde canlı bir mektuplaşmadan başka yol yoktur.*

"Mektuplaşmanın yalnızca komitenin ve sekreterlerin ellerinde toplanması uygulamasına karşı özel bir uyarı. Hiçbir şey böyle bir tekelden daha zararlı olamaz. Eylemde ve kararlarda esas olan birliktelik, genel enformasyon konusunda oldukça yanlıştır. Şuna sık sık rastlanır; en ilgi çeken mektuplar, eski deneyimli işçilerin artık çok alışmış oldukları için önem vermedikleri birçok şeyi taze *olarak algılayan, nispeten "dışarıdakilerden" (komitelere çok uzak bulunanlardan) gelir." (Agy, S. 526)*

Getirdikleri ve götürdükleri ile DİSK Genel Kurulu

DİSK 7. Genel Kurulu, çalışmalarını 8 günde tamamladı. Abdullah Baştürk Genel Başkanlığa Fehmi Işıklar Genel Sekreterliğe ve Mukbil Zırtıloğlu'yla Rıza Güven de yeniden Yürütme Kurulu üyeliklerine seçilirken, öteki Yürütme Kurulu üyeliklerine de Maden-İş'ten Kemal Daysal, Genel-İş'ten Ertan Andaç ve Tekstil'den Süleyman Çelebi seçildiler.

Erken olarak toplanan 7. Genel Kurul öncesinde çoğunluk, örgüt içi sorunların varlığı üzerinde birleşiyor ve DİSK'in yara almış olan birliğinin bu genel kurulda mutlaka sağlanması ve pekiştirilmesine işaret ediyordu. Birliğin yolu öncelikle DİSK'in tabanına ve gövdesine uygun bir tavanın (yönetimin) oluşturulmasından geçecekti. Bir çok sendika, delege ve grup bunu Maden-İş ile Bank-Sen'in yürütme kurulunda yeralması biçiminde dile getiriyordu. Bu, kuşkusuz sorunun bir yanını görmek anlamını taşıyordu.

Tabanı ve gövdeyi olabildiğince temsil etme yeteneğine sahip bir yönetimin oluşturulması hangi temellere dayandırılmalıydı?

Böylesi sorumlu bir arayış içinde olmayanlar için en kestirme yol, elbetteki, yarıdan bir fazla çoğunluğu elde edip yönetimi kendi keyfince oluşturmaktı.

Kararların alınması, uygulanması çerçevesinde sağlıklı bir tavan-taban işleyişine sahip ve iç sorunlarından büyük ölçüde arınmış bir DİSK, ancak en geniş birlik temelinde oluşturulmuş bir yönetime dayanabilirdi.

En geniş birliği yönetime yansıtabilecek ölçü neydi?

Her şeyden önce sendikal yoğunlukları, ya da ağırlıkları dikkate almak gerekiyordu. Sendikal yoğunlukları yönetime matematiksel bir yaklaşımla yansıtmanın zaten olanağı yoktu. Sendikal yoğunluklar temeli, DİSK'in örgütlülük alanları, işkollarındaki sendikaların durumu, sanayi proletaryasının savaşımlardaki yeri ve rolü, işkollarının stratejik nitelikleri vb. gibi noktalar açısından irdelenmeliydi. Sorun özünde en geniş DİSK tabanının hızla harekete geçebilme yeteneğini artıracak bir yönetimin oluşturulması sorunuydu. İşçi sınıfının önündeki savaşım perspektifleri, bunu özellikle gerektiriyordu. Maden-İş Genel Sekreteri Mehmet Karaca, Genel Kurul'da bu gerçeği şöyle dile getirdi:

"...Önümüzdeki dönemde daha büyük toplumsal patlamaların, çatışmaların olası olduğuna işaret etmiştim. Türkiye devrimci duruma dönüşebilecek bir ortamdadır. Bu olasılık, tekellerin alabildiğine yoğunlaşan sömürüsü, ücretlere, yaşam koşullarına, demokratik haklara, sendikal hak ve özgürlüklere yönelen büyük saldırısı ile birlikte düşünülmek durumundadır.

"Bu koşullarda sendikal savaşımın gerekleri, boyutları, hedefleri de değişiklikler göstermektedir.

"Sürekli enflasyon, devalüasyon koşullarında iki yılda bir imzalanan sözleşmeler artık sendikal savaşım açısından yetersizdir.

"Tekellerin ve burjuvazinin imzalanmış sözleşmeleri ve kazanılmış hakları sürekli çiğneyen tavrı karşısında masabaşı görüşmeleri ile iş bitirmek olanaksızlaşıyor. Üretim silahının ve tüm yığınsal savaşım yöntemlerinin kullanılmasını dayatan savaşım çizgisi belirginleşiyor.

"Yığınların ekonomik ve sosyal talepleri alabildiğine yükseliyor. Bu ise ekonomik savaşta, toplusözleşme savaşımında yığınlarla birlikte, dahası yığınların bir *adım önünde atak bir sözleşme politikasını zorunlu kılıyor. Yığınsal grev, genel grev çizgisini belirginleştiriyor. Toplusözleşme savaşımlarında sendikal demokrasinin en geniş bir biçimde uygulanması, en geniş yığınların katılımını gözeten bir politika gerekiyor.*

"Tüm sendikal savaşlardan, işçileri daha büyük savaşlara hazırlamayı esas almak devrimin politik ordusunu hazırlamak perspektifini sürekli korumak yaşamsaldır.

"İşte tüm bunlar için DİSK'in birliğini, savaşkan birliğini sağlamak zorundayız. Bu savaşkan birlik, ancak ve ancak DİSK'in güçlü, birleşik, yığınlarla sıkı sıkıya bağlı; temel sendikal ağırlıklarla çatısı atılmış, politik eğilimlerin temsili ile iyice kaynaştırılmış ve tüm sendikaların yönetime güçleri oranında katılması üzerinde temellendirilmiş bir yönetimle sağlanabilir."

Demek ki, ölçünün birinci ayağı sendikal yoğunluklar ise, ikinci ayağı değişik politik eğilimlerin varlığı gerçeğidir. 7. Genel Kurul'da varolan belli başlı politik eğilimler Birlik Dayanışma, TİP, TSİP, Devrimci Demokratlar ve çeşitli öz ve biçim altında CHP'li gruplardır. Genel Kurul'da şişirilmiş bir delege sayısıyla yeralan goşizm ise kendi içinde ayrı gruplar halindedir.

Ölçünün iki ayağını bir bütün halinde düşünmek, uyumlu bir senteze varmak gerekiyordu. Temel politik eğilimleri gözönüne almadan salt sendikal yoğunlukları ölçü almak da yanlıştı; *sendikal bir yapı içinde bulunulduğu* gözardı edilerek, *dar anlamda salt politik koalisyon* temeli üzerinde yükselmek de...

Yukarıda açıklanan ölçüde yola çıkılarak, yürütme kurulunun 7 ana sendikadan oluşturulması formülü, Maden-İş, Bank-Sen vb. tarafından Genel Kurul öncesinden başlayarak açıklıkla dile getirildi.

Her sendikanın kendi adayını saptaması görüşü de savunuldu.

7. Genel Kurul için 7 ana sendika formülü, hiçbir politik eğilimin hegemonyasını öngörmüyordu. Yönetim kurulu bileşiminde ise politik ve sendikal olarak daha geniş bir temsil sağlanabilecekti. Bu formül yaşama geçirilemedi.

Formülün yaşama geçirilebilmesi ileri bir hedefti.

Genel Kurul sırasında iyice açığa çıkan gerçek, bir takım güçlerin Maden-İş, Bank-Sen vb. sendikaları yönetim dışında bırakmak, Birlik Dayanışma eğilimini "tasfiye etmek" eğilimiydi. "İhraççı" çizgi bir adım bile geri atmak niyetinde değildi. Sayıları 40 bini bulan Maden-İş, Tekstil, Hürcam-İş grevcilerini konfederasyon desteğinden yoksun bırakmak isteyenler vardı.

Çalışma Raporu'ndaki üslupla Maden-İş, Bank-Sen vb. sendikalar, Birlik Dayanışma'cı delegeler kışkırtılmak, içinden çıkılmaz tartışmaların girdabında Genel Kurul bir muharebe *meydanına döndürülmek* istendi. Goşizm, rapora sahip çıktı ve bu bloğa saldırı üstüne saldırı yönelterek, "ihraççılar"dan üstlendiği tarihsel

Üstündağ'ın gösterisi-CHP gerçeği

Genel kurulun ilginç bir yanı da 2. gün CHP Genel Sekreteri Mustafa Üstündağ'ın ani gelişi ve bir konuşma yapmasıydı. Üstündağ konuşmasında, faşizmle komünizmi aynı kefeye koyarak, politik platformda eylem birliği sağlayan gruplarla CHP'li sendikacıların olası bir ittifakını bozmayı amaçlıyordu.

CHP sağ kanat yönetiminin bu antikomünizmine, sorumsuzluğuna karşılık Birlik Dayanışma'cı delegeler, CHP konusunda nesnel bir değerlendirme yaptılar. Bank-Sen Genel Başkanı Metin Denizmen, konuşmasının CHP'yle ilişkin bölümünde şu görüşleri dile getirdi:

"Geride bıraktığımız dönemin bir bölümü CHP ağırlıklı hükümet dönemi olarak yaşanmıştır. Muhalefette iken tekellere karşı savaşımdan faşizmle savaştan söz eden CHP, erke geldiği dönemde, emekçi halkımıza verdiği sözü tutamamıştır. Tekellerin yarattığı bunalımdan çıkış yolunu, yine emperyalist-kapitalist sistem içinde arayan CHP yönetimi, IMF'ye, Dünya Bankasına boyun eğmiştir CHP ağırlıklı hükümet, faşist yuvaların ve örgütlerin üzerine gitmekte de yeterince kararlı davranmamıştır.

Bu politikası ile CHP, işçi sınıfımızın sürekli eleştirilerine hedef olmak durumunda kalmıştır. Konfederasyonumuz bu eleştirileri sürekli, zaman zaman da gereğinden sert biçimde yapmıştır. Evet,CHP yönetimi, emekçi halkın çıkarlarıyla uyuşmayan her adımında eleştirilmeliydi. Ancak, bu eleştiri, CHP'nin demokrasi savaşımında alabileceği önemli yer gözden kaçırılmadan yapılmalıydı.

CHP'nin bir burjuva reformist partisi olduğu konusunda kimsenin kuşkusu yok; ama bu, CHP'nin geniş demokrasi cephesinin içinde faşizme karşı kavgada yerinin olmadığı anlamına gelmez.Tersine, bizim görevimiz, CHP'nin bu niteliğini gözden kaçırmadan, onunla faşizme karşı kavgada birlikte olmanın yolunu bulmaktır. Zor olan budur, bize düşen de budur.

Geçen dönem CHP'ye karşı tavırda ilkeli, esnek ve istikrarlı bir politika yürütülememiştir. Zaman zaman CHP'ye dozu kaçırılan çıkışlar yapılmış; zaman zaman DİSK, CHP'nin kuyruğuna takılmıştır."

Ulusal sorunu iki delege dile getirdi

DİSK Genel Kurulu'nda çok sayıda konuşmacı söz almasına karşılık, Devrimci Demokratlar'ın yanısıra Birlik Dayanışma'cı bir delege de ulusal soruna değindi ve DİSK'in bu konuda üstüne düşen görevleri belirtti. "İşçi sınıfı yalnız öz çıkarlarının değil, aynı zamanda bütün emekçi sınıf ve tabakaların hak ve özgürlüklerinin en kararlı savunucusudur." diyen Bank-Sen delegesi, işçi-köylü bağlaşıklığının örülmesi içinde, ulusal soruna doğru bir yaklaşımın gereğini vurguladı. Karadeniz.

"... DİSK kararlı bir biçimde ulusal baskıya, ayrımcılığa ve şovenizme karşı savaşım vermelidir. En başta burjuvazinin, gerici-faşist güçlerin ve sonra maceracı unsurların bölge halkı üzerindeki hesapları boşa çıkarılmalıdır," dedi. Bank-Sen delegesi, Doğu emekçilerinin, demokratlarının burjuvazinin dediği anlamda "bölücü" olmadıklarını söyledi, ve "tam tersine birlikten yanadır. Asıl bölücü olan burjuvazinin kendisidir. Demirel'lerdir, Türkeş'lerdir,". şeklinde konuştu.

görevi yerine getirmeye çalıştı. Maden-İş Bank-Sen bloğu bu oyuna düşmedi.

Genel Başkan'ın, Genel Sekreterlik ve yürütme kurulu üyeliklerine aday göstermesine ilişkin tüzük maddesi hakkında Baştürk'ün Genel Kurul çoğunluğuna karşın aldığı tavır anlamlı oldu. "Sendikal demokrasi şampiyonu" kimileri hakkında yalnızca delegeler değil, tüm DİSK tabanı oldukça yeterli bir açıklığa kavuştu.

Yürütme Kurulu'nun oluşturulması aşamasında Maden-İş, Bank-Sen bloğu aşama aşama, "ihraççılar"ın oyunları ile karşı karşıya geldiler. Gerçek birlik yanlıları adım adım gerilemeye, sürekli iplerin koparılması noktasına itilmeye zorlandılar. Kimi eski Yürütme Kurulu üyelerine oy verme *zorunluluğunun* psikolojik gerginliği, delegeleri bir an olsun duygusallığa savursa ve "ya hep ya hiç" çıkmazına sürükleseydi; "ihraççılar"ın planı gerçekleşmiş ve Maden-İş Bank-Sen bloğu dışlanmış olacaktı.

Birlik yanlısı delegeler gerçekten olağanüstü bir sınav geçirdiler. Paha biçilmez bir deney edindiler. Öylesine güç koşullarda duygusallığa prim vermemeleri, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının çok daha karanlık bir çıkmaza düşmesini önledi.

Bugünkü sonuç, Genel Kurul'daki güçler oranının nesnel değerlendirmesi ile, *dayatmalar aşıla aşıla* elde edilebilmiş olumlu bir sonuçtur.

Dörtlü ittifakın özlenen nitelikte başarılı bir sınav verdiği söylenemez. Birlik Dayanışma'nın tüm çabalarına karşın, Dörtlü İttifak kamuoyu önüne birlik içinde çıkamamış, net bir ortak programla Genel Kurul'da çekim merkezi olamamıştır. Bunun nedenleri araştırılabilir. Her şeyden önce tavırlar bulanık olmamalıdır.

Örneğin TSİP çelişkili bir yaklaşım içinde olmuştur. DİSK Genel Kurulu öncesinde yayımlanan *Gerçek* gazetesinde aynen şu ifade yeralmıştır:

"Sınıf sendikacılığından ödün vermemek koşuluyla, siyasi inancı ne olursa olsun, DISK'in birliğini ve disiplinini gözü gibi koruyacak, *DİSK'in içindeki sendikaların etkinlikleri ölçüsünde temsil edilmesine* olanak sağlayacak bir yönetimin kongre tarafından görevlendirilmesi ağır bir faşizm tehlikesi altında bulunan işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın bu kongreden beklediği temel görevdir."

7 Temmuz 1980 tarihli *Gerçek* gazetesinde ise şu satırlara rastlanmaktadır:

"İşçi sınıfı sosyalistleri, DİSK'in ana sorununun sosyalist siyasal hareketin bölünmüşlüğü olduğunu, bu nedenle esas faktörün yığınsal bir bileşimde somutlandığını, sosyalist hareketin bölünmüşlüğünü dikkate almayan ittifaklara girmeyeceklerini, *bilimsel sosyalist platformun siyasal eşitlik temelinde karar ve icra organına yansıması gerektiğini*, sendikal yoğunlukların ise ancak bunun yanısıra ikincil olarak gözetilebilecek bir faktör sayılması gerektiğini" belirtmişlerdir.

Genel Kurul öncesinde yazılanda "sendikaların etkinliği ölçüsünde bir yönetim" savunulurken Genel Kurul sonrasındaki yazıda ise, "belirleyici olanın siyasal faktör" olduğu öne sürülmekte ve "sendikal faktör" ikincil duruma indirgenmektedir.

Yine de Genel Kurul süreci içinde kimi yer yer, kimi sürekli kurulan diyaloglar son derece olumlu bir gelişmedir. Öte yandan taraflar, birbirlerini daha iyi tanıma olanağını bulmuşlardır. Politik düzeyde eylem birliği bundan böyle sendikal savaşımları, DİSK eylemlerini etkilemesi açısından da daha büyük bir önem kazanmıştır.

Sonuç

7. Genel Kurul sonucunu, "DİSK'in birliği yeterince pekişmiştir" şeklinde dile getirmeye olanak yoktur. Ancak, sınıf sendikalarının önemli bir kısmının dışlanmasının ve goşizmin etkin bir yere ulaşmasının önlenmesi ile DİSK'in birliğinin çok daha büyük yara almasının önüne geçilmiştir. DİSK'in birliğine yönelik saldırının boyutlarını, önümüzdeki savaşım perspektiflerini gözönüne aldığımızda bunun son derece önemli bir başarı olduğunu kabul etmek gerekir.

DİSK sınıf savaşımında üzerine düşen görevleri yerine getirebilmek yolunda birliğini daha da yükseltebilmek için bugün daha geniş olanaklara sahiptir. DİSK organlarının yapılanması bu olanakları artıracak iç dinamiğe sahiptir. İşçi sınıfı partilerinin yönetim organlarında temsil edilişi bunun başlıca temelidir.

Genel Kurul öncesinden beri yönetimde yerini garantide gören goşizm, büyük bir darbe yemiştir. DİSK'i sağa çekerek etkisizleştiremeyenler, anarko-sendikalizme itmek için son dönemde büyük çaba harcamışlardı. DİSK'i bu şekilde yığınlardan tecrit etme planı şimdi büyük ölçüde bozulmuştur.

Öte yandan, eski olumsuzlukların sorumlularından kimilerini içerse de, Kemal Nebioğlu gibi yıllanmış, deneyimli bir birlik düşmanının DİSK yönetiminden uzaklaştırılmış olması hiç de küçümsenmeyecek bir kazanımdır.

Goşitlerin oyunu tutmadı

Geçtiğimiz dönem DİSK yönetiminden goşizmin oldukça hoşnut olduğunu, Kurtuluş yayınları açık açık dile getirmişti. Nitekim goşizmin şişirilmiş delege sayılarıyla Genel Kurul'da yeralması birçok şeyi de açıklıyordu. Bilinen anlayışları nedeniyle yönetiminde bulundukları sendikaları 300-400 üyenin ötesine götüremiyenler, kürsüden saatlerce Maden-İş'e, Bank-Sen'e saldırdılar. DİSK'in çizgisini sağa kırmakta güçlük çeken çevreler, DİSK'i bireysel terörizmin, anarkosendikalizmin çıkmazında etkisizleştirmeyi planlamışlardı. Disiplin konusunda mangalda kül bırakmayanlar, "Tek Yol Devrim" nidalarıyla salonu terkederken tutarlılıklarını (!) bir güzel ortaya koydular. Demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri üzerine sözde toz kondurmayan bu grup, yüzbinlerce işçinin temsilcisi olan "belli bir siyaset"in yönetime yansıtılmaması tutarlılığını (!) yüzleri kızarmadan savundu.

Genel Kurulu terkettikten sonra, Basın-İş, Keramik-İş, Deri-İş, Yeraltı Maden-İş, ASİS, Dev Maden-Sen, Sine-Sen, Dev Yapı-İş, Dev Sağlık-İş, Limter-İş, Taper-İş, Nakliyat-İş Sendikaları Genel Başkanları bir ortak açıklama yaptılar.

Toplam üye sayıları 15 bini bulan bu 12 sendikanın sözcülüğünü Basın-İş Genel Başkanı Burhan Şahin üstlendi. Burhan Şahin, Baştürk tarafından DİSK Yürütme Kurulu'na da aday gösterilmişti.

12 Sendika başkanının ortak açıklaması, bunların ilkeliliği (!) ve tutarlılığı (!) hakkında tam bir "inci" oldu.

Ortak açıklamada, yeni yönetim "uzlaşmacı sendikal anlayışların koalisyonu" olarak niteleniyor, "sonucu ilkesiz, içi boş, kof bir birlik anlayışı ile ulaşıldığı" söyleniyor. "Yapısal bozukluk içindeki antidemokratik yöntemlerle sürdürülegelen Genel Kuruldan seçilmiş olmanın" kendilerine "onursuzluk getireceği", bu nedenle aralarında Yönetim Kurulu'na seçilmiş olanların da istifa ettikleri belirtiliyor.

Genel Kurul gelişmeleri ortada. Genel Başkan Yürütme Kurulu'nun 5 üyeliği için 10 aday gösteriyor. 5'i eski Yürütme'den: Mukbil Zırtıloğlu, Rıza Güven, Kemal Nebioğlu, Tuncer Kocamanoğlu, Mustafa Aktulgalı. Geri kalan 5'i yeni: Mehmet Karaca, Metin Deizmen, Özcan Kesgeç, Burhan Şahin, İsmet Cantekin. Birinci turda kimse seçilemiyor. İkinci turda hazır matbu liste dağıtıldığı görülüyor. Listede: M. Zırtıloğlu, R. Güven, K.Nebioğlu, B.Şahin, İ.Cantekin var. Zırtıloğlu ve Güven seçiliyorlar. Turlar devam ediyor. 12 sendika başkanı pek telaşlı değil. B.Şahin kalkıp da, "Bu seçilenler, benim de yeraldığım listedekiler bir uzlaşmacı çizgiyi temsil ediyorlar, birlikte çalışamam, adaylıktan çekiliyorum" demiyor. Çünkü kendi "iradeleri içinde" önceden "pazarlık yaptıkları" bellidir. "İlke"ymiş, "demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı"ymış, hepsi boş! Pazarlığa göre, bir "siyasal eğilim" ve nicel olarak DİSK tabanının ve gövdesinin büyük bir bölümü yönetimden uzak tutulacak, dışlanacaktı.

5'li liste seçilseydi, Genel Kurul demokratik yöntemlerle gelişmiş(!) delegelerin özgür iradesi tecelli etmiş(!), Burhan Şahin de ilkeli birlik(!) içindeki yönetimde onurlu(!) yerini almış olacaktı!

Oylar kilitlenince olmadı. Kendileri dışında 3 yeni adayın seçilmesi kesinlik kazanınca sakinler celalleniverdiler.

Şimdi Baştürk, Işıklar, Zırtıloğlu, Güven, Andaş, Çelebi, Daysal'dan oluşan Yürütme'yi "iki uzlaşmacı sendikal anlayışın koalisyonu" diye adlandırıyorlar. Birincisi hangisi? İkincisi hangisi?

12 sendika başkanı, "bunlarla birlikte devrimcilerin yönetim organlarında birarada bulunmasının olanağı yoktur" diyorlar. Bunlardan ilk 4'üyle birlikte Yürütme'yi 2,5 yıl paylaşan Keramik-İş Başkanı M.Aktulgalı değil miydi? B.Şahin ve Deri-İş Başkanı K.Budak Yönetim Kurulu'nda, 2,5 yıl bunlardan ilk beşiyle birlikte çalışmadılar mı?

Bizden öneri: 2 sendika başkanı, ortak açıklamalarını tüm üyelerine dağıtsın. Böylece ne kadar tutarlı(!) ve ilkeli(!) bir anlayış içinde bulundukları, içi dolu (!) laf etmekte ne büyük usta oldukları iyice bir anlaşılsın.

İbret verici son bir nokta: TRT 12 sendikanın açıklamasına DİSK kongresinin bütününe ayırdığı zamandan daha uzun bir süre vermiştir. Bu pek devrimci (!) sendikacılar burjuvazinin bu hakbilirliğini (!) nasıl açıklıyorlar acaba.

Grevcilerle Dayanışma Fonu kuruldu

DİSK'e bağlı Maden-İş Tekstil ve Hürcam-İş Sendikası grevci işçileri ile dayanışma için üç sendika arasında ortak bir dayanışma fonu oluşturuldu.

Güneşli Dünya, tüm emekten yana olanları, tüm demokrasi güçlerini grevcilerle dayanışmaya çağırıyor.

Haydi Grevci İşçilerle Dayanışmaya!

Maden-İş, Tekstil ve Hürcam-İş Sendikalarının oluşturduğu Ortak Dayanışma Fonu hesap numarası şöyle:

Yapı ve Kredi Bankası Barbaros Şubesi Hesap No: 920071-8 İSTANBUL

Niçin grevdeyiz biliyoruz...

Biz Maden-İş üyesi Totomak işçileri 77 gündür grevde bulunuyoruz. Greve çıkışımızın nedeni, MESS'in dayatmacı tutumudur. Ekmeğimizi aşımızı elimizden almak isteyen, bebelerimizi aç bırakmak isteyen MESS patronlarına boyuneğmeme savaşıdır.

Eski kazanılmış haklarımızı koruma savaşıdır.

Yeni kazanımlar isteme, alma savaşıdır.

İşçi sağlığı, iş güvencesi isteme savaşıdır.

Tüm bu istemlerimize, MESS patronları, "Maden-İş işçileri ideolojik olarak greve sürükledi" diyor.

Biz grevci işçiler, MESS patronlarına şöyle diyoruz: "1977 senesinde bir aylığımızla bir televizyon alıyorduk, gene bir aylıkla bir televizyon alacak parayı verin. Bir günlük kazancımızla kaç yumurta alınıyordu? Gene aynı yumurta parasını verin, bitsin grev; bu kadar basit. MESS ne derse desin, biz işçiler biliyoruz niçin grevdeyiz. Tüm demokratik güçler biliyor niçin grevdeyiz. Köylüler, dar gelirliler biliyor niçin grevdeyiz. Artık sökmüyor MESS'in yalanları, inandırmıyor artık eskisi gibi işçiyi; köylüyü, dar geliriyi. Kandıramıyor grevdeki işçinin ailesini.

Ufak bir örnek vereyim:

Bir gün grevci arkadaşımla kahveye gittik. Kahveci arkadaş, "yahu sizin patron iyi bir adamdır, niye greve çıktınız" dedi ve bize kızdı. Arkadaşım aylık fişini kahveciye gösterdi; kahveci 4.000 lira aylığı görünce epey şaşırdı. "Vay be, ben sizin 14.000 - 15.000 lira aldığınızı sanıyordum. Ben şu garsona 6.000 lira temiz, günde 100 lira yemek parası, sigortası vergisi 15.000'e yakın veriyorum" dedi. Ve, "siz haklısınız, bugün ekmek almayın" deyip, 20 ekmek alıp göndermiş grev yerine. Sağolsun kahveci arkadaş.

Grev yerimiz mahalle içindedir. Grev barakamızın arkasında iki taraflı bahçe yaptık, bahçeyi gören mahalle sakinleri, bahçemizi küçük fuar olarak nitelendiriyorlar. Bahçemizden taze soğan, fasulye, maydonoz, roka toplayıp yemek yapmamız, mahalle sakinleri tarafından takdirle karşılanıyor. "Bravo, çocuklar grevde ama hiç boş durmuyorlar; hep çalışıyorlar" diyorlar. Durmaz kardeşim işçi hep çalışır.

CANİP AKÇALAR

Düğünü yaptırmadılar...

8 Haziran 1980 Pazar günü İmesko grevimizde sünnet düğünü yapmak istedik. Ancak patron karakola şikayet edip, düğünü grev yerinde yaptırmadılar. Ancak İmesko fabrikasının hemen yanında bulunan Kavaklıdere köyünde düğünümüzü yaptık. Düğünümüze grevci işçiler, ilerici gençler, ilerici kadınlar, Tüs-Der'liler, Tümas'lılar, TİP'liler, CHP Bornova ilçe yöneticileri, Halkevi üyeleri, köy halkı katıldı. 4 grevci arkadaşımızın çocukları sünnet edildi. Demokratik örgütlerden arkadaşlar konuşmalar yaptılar. Haklı grevlerimizde yanımızda olacaklarını vurguladılar. "Sizin kavganız bizim kavgamızdır" dediler. Daha sonra İKD'li bir konuşmacı, özetle şöyle dedi: "Emekçi halkımızı inim inim inleten, güzel topraklarımızı yabancı sermayeye karış karış satanlar, bunalımı yaratanlar ve bunalımın yükünü işçilerin sırtına yüklemeye çalışan tekelci sermayedir, MESS patronlarıdır. Amerikancı Demirel yönetimidir. Bizler haykırıyoruz, ikili kölelik anlaşmasına hayır diyoruz. Yiğit metalurji işçileri, sizlerin grev barakalarında vermiş olduğunuz onurlu kavganızda sonuna kadar yanınızdayız ve yanınızda olacağız. Ülkemizdeki ABD üsleri sökülüp atılsın."

İMESKO'DAN GREVCİ BİR İŞÇİ

Grevde futbol turnuvası...

28 Mayıs 1980'de greve başlayan Paşabahçe Şişe Cam Fabrikası işçilerinin grevi büyük bir coşku ile sürüyor. Dayanışmanın en güzelleri bu grev boylarında görünüyor. İşte böylesi bir dönemde fabrikada örgütlü ilerici işçi gençler, özellikle genç arkadaşların birlikteliğini, beraberliğini pekiştirmek için bir futbol turnuvası düzenledik. Turnuvaya fabrikada çalışan yüzlerce işçi genç arkadaş katıldı. 21 gün boyunca çetin, zevkli, bu arada sürekli "barış, dostluk, dayanışma" sloganıyla kesilen maçlar izledik. Ve 21 Haziran 1980 tarihinde turnuva sonuçlandı. Final günü, turnuvanın yapıldığı Çukurçayır semti, gençlerin davul çalmalarıyla sık sık "barış, dostluk, dayanışma" sloganlarıyla inliyordu. Sonuçta ilk dörde giren takımlara ödülleri dağıtıldı. Toplam 28 kitap ve bir kupa, finale konuk olarak katılan Kristal-İş Sendikası Genel Başkanı H.Basri Babalı ve Genel Teşkilatlanma Sekreteri İbrahim Eren tarafından verildi.

PAŞABAHÇE'Lİ GREVCİ İŞÇİLER

● Bağımsızlık kendi ellerimizdedir

Hey beni dinleyin
Ben ne bir burjuva gibi
halkımı
kandırıp
vatanım bağımsızdır diyebilirim,
ne de altın kafesteyim.
Kükremiş sel gibiyim.
Ben bir yurtseverim.
Bağımsızlık kendi ellerimizdedir derim.
Ya bağımsız vatanım ya ölürüm.

ÜMMÜGÜL CESUR
Hendek - Sakarya

● Dayanışma da engelleniyor...

İşyerimizde 4 yıldan beri sözleşme yapılamamıştır. Bu nedenle Maden-İş'in örgütlenme çalışmaları sonucunda 1,5 yıl protokollu olarak çalışma yapılmıştır. Bu süre içinde, patron tarafından sürekli olarak baskılar sürmüştür. Arkadaşların kararlı tutumu, sonunda patronu Maden-İş'i tanımak zorunda bırakmıştır. Grev hazırlıklarının başladığı günlerde, patron işyerinde bazı malları stok etti. Bununla da kalmayıp kalıpların bir kısmını çıkarmak üzere hazırlığa başlamıştı. Bu sırada işçi önderi temsilci arkadaşın, kalıpları nereye götürüyorsunuz diye sorması üzerine, patron temsilcisi benim malımı nasıl engellersiniz diye cevap vererek polisi çağırtmıştır. Bunun sonucunda kalıpları almış ve bir gün sonra da temsilci arkadaşımızla iki arkadaşımız işten atılmıştır. İki gün sonra grev kararı alınarak uygulanmaya başlamıştır. Grev başladıktan sonra bugüne kadar, iki arkadışımız, içeriye girdi gerekçesiyle 16 saat karakolda dövülmüştür. Buna bağlı olarak grev barakamız basılarak aranmıştır. Bundan bir müddet sonra da patronla bahçe sahibinin anlaşması sonucu, bahçeden tuvaletin kaldırılması, bahçeye ektiğimiz domates, biber gibi ürünlerin sökülmesi istenmiştir. Bunun için karakola başvurmuşlardır.

Grev süresince yapılan dayanışmalar oldukça iyi sürüyor. Dayanışma bayrağını önde götüren kardeş işyerimiz RUBA FERMUAR, haftanın her günü yemeğinin bir kısmını grevci işçilerimize getirmektedir. Buna bağlı olarak DİSK'e bağlı işyerleri de zaman zaman dayanışmalarını sürdürüyorlar. Ayrıca Türk-İş'e bağlı olan Ege Gübre işçileri bize gelmek üzere yola çıkmış; yemekleri ulaştırmaları patronun palise haber vermesiyle engellenmiştir. Bunun üzerine işçi arkadaşlar yemeklerini geri götürmeyeceklerini söyleyerek yere dökmüşlerdir. Dayanışma gösteren köylülerimizin Köy-Koop'ta birleşerek yola çıkardıkları erzak arabasının yolu Manisa'da kesilmiş, erzak yola dökülerek bize ulaşması engellenmiştir. Yolumuz işçi sınıfının yoludur diyen gençlerimiz, teknik elemanlarımız ve diğer örgütlerin sıcak dayanışması sürüyor.

Biz bakkalın önünden, kasabın önünden, manavın önünden kısacası esnafın önünden kafamız önde geçmeyelim istiyoruz. 76'daki alım gücümüzü geri istiyoruz. Bunalımın yükünü biz çekmeyelim istiyoruz. Bizim MESS'ten istediğimiz, saat ücretine 1. yıl 45 lira, 2. yıl 55 lira. MESS'in verdiği 1. yıl 26 lira, 2. yıl 28 lira. MESS işte bizim bu isteklerimizi vatana ihanet gibi gösteriyor.

EGE ENDÜSTRİ İŞÇİLERİ

● İsteklerimize yer verin...

Sayın Güneşli Dünya Gazetesine,

Günümüz koşulları altında, faşist MHP destekli Demirel yönetimi, ABD emperyalizmine Türkiye üzerinde üs olarak verdiği yetmemiş gibi, bir de halkımızı ve işçi sınıfını yoksulluğa, açlığa sürüklemek için ikili kölelik anlaşması imzaladı.

Bu anlaşma tüm sosyalistleri, ilerici-yurtseverleri, yoksul halkımızı hiçbir zaman yıldırmayacaktır. Bu faşist baskılara ve ikili kölelik anlaşmasına karşı yurdun dört bir köşesinden sesler yükseliyor. Ne pahasına olursa olsun bu baskı, zulüm bizleri hiçbir zaman mücadelemizden alıkoyamaz. Nice ilericilere zindanlarda işkence yapılıyor. Tabii ki bu zulüm, işkence ilericileri ve tüm emekçi halkımızı bu kararlı savaştan yıldıramayacak. Biz Kemalpaşa'lı ilericiler olarak da Demirel yönetiminin ikili kölelik anlaşmalarına, ilericiler üzerindeki baskılara karşı protestomuzu dile getirmek için postane önünde kuyruklar oluşturduk, mektuplar postaladık. Bu isteklerimizin Güneşli Dünya'da de yer almasını diler, selamlarımızı sunar, savaşınızda başarılar dileriz.

KEMALPAŞA'LI İLERİCİLER

NATO başları Ankara'da silah şakırdattı!

NATO ülkeleri dışişleri bakanları 25-26 Haziran tarihinde Ankara'da toplandılar. Ankara zirvesinin hazırlıkları aylar öncesinden başladı. Demirel yönetimi "güçlü konuklarına" tüm "konukseverliğini" göstermek için kolları sıvadı. Olağanüstü önlemler alındı, gösterişli törenler düzenlendi. NATO toplantısının yapıldığı yerin civarındaki devlet daireleri güvenlik gerekçesiyle boşaltıldı. Demirel yönetimi toplantının yapıldığı yeri bir tümen askerle korudu.

NATO başları niçin Ankara'da toplandı?

Bu toplantının Brüksel'de değil de Ankara'da yapılmasının ardında NATO'nun bölgemizde kaybettikleri ve yurdumuzda kazanmak istediklerinin hikayesi yatıyor. İran ve Afganistan'daki gelişmeler, bölgemizde ve ülkemizde yükselen bağımsızlık, barış ve demokrasi savaşımıyla NATO'cular önemli konumlar yitirdiler. NATO' cular Türkiye'yi de elden çıkarmamak, ellerindeki bu "ileri karakolu" yitirmemek için çok şey yapmaya kararlıdırlar. Türkiye'deki konumlarını Demirel yönetiminin politikasına bağlayan NATO'cular için, Demirel yönetiminin ayakta kalması, hükümete yerli NATO'cu odakların tam desteğini sağlamak yaşamsal önem taşımaktadır. Bundan ötürü toplantı yeri hiç de rasgele seçilmemiştir. Amaç;

● Faşist Türkeş'le kolkola gezen eli kanlı Demirel yönetimine güven vermektir.

● İlerici, yurtsever saylavlara gözdağı vermektir.

● İkili kölelik anlaşmasının Meclis'ten geçmesini sağlamaktır.

● Türkiye'nin bu saldırgan pakta bağımlılığını pekiştirmektir.

NATO'nun güney kanadının ayakta durabilmesini, Türkiye ekonomisinin sağlığına, Demirel yönetiminin "istikrar programı"nın başarısına, daha doğrusu bugünkü zorbalık rejiminin sürmesine bağlamıştır NATO başları... Bu açıdan Demirel yönetimine güvenmekte ve güçlenmesini istemektedirler. İşte bütün bu gövde gösterisinin "Türkiye'nin güçlükleri giderilmelidir, Tükiye'ye askersel ve mali yardım çoğaltılmalıdır" tantanasının özü budur. Toplantı öncesi hazırlanan NATO raporunda, "Türkiye'deki ani patlamaları önlemek, Türkiye'yi elden kaçırmamak için herşey yapılmalıdır" diye açıkça konmuştur.

Peki, NATO hangi gerekçeyle bölgemizde saldırganlığını sürdürecektir? Hangi gerekçeyle ABD Türkiye'de üslenecek, Türkiye daha da silahlandırılacaktır?

Eski masallar gözden düşüyor

NATO başları herzaman olduğu gibi "Sovyet tehlikesi" masalını saldırgan politikalarına gerekçe yapmaya çalıştılar. Başta NATO'nun baş patronu ABD ve NATO Genel Sekreteri Luns "Sovyet yayılmacılığını" ağızlarından düşürmediler. ABD Dışişleri Bakanı Muskie, "SSCB, Batı dünyasında bir kargaşalık yaratmayı amaçlıyor" derken, Luns da "Sovyetler Tükiye'ye ve bölge ülkelerine karşı her an harekette bulunabilir" diyordu. Bu nedenle Sovyetler Birliği'nin Afganistan'dan askersel birliklerinin bir kesimini çekme kararını da olumlu yorumlamadılar. Çekildikleri hakkında kesin kanıt olmadığı, zaten çekilen birliklerin sınırda beklediği türünden yalanlar yaymaya çalıştılar. ABD, "Bu, NATO müttefikleri arasına nifak sokmak için bir taktikdir" diyerek müttefiklerini etkilemeye çalıştı. Ancak bu yalan furyasına kendilerine en yakın olan müttefiklerini bile aynı hararette katamadılar. Afganistan sorununu NATO ortaklarını birbirine yakınlaştırmak, çelişkileri örtbas etmek için kullanamadılar.

Müttefiklerarası çelişkiler

NATO'nun silah şakırtıları Ankara'dan bir kez daha dünyaya yayıldı. Toplantı, NATO'nun dünyada ve bölgemizde gerginliği artırma, silahlanmayı körükleme politikasının yeni bir aşaması oldu. Örgütün içinde, ABD'nin NATO içindeki yönlendiriciliği sürmekle birlikte pekçok konuda görüş ayrılıkları olduğu, ABD'nin Avrupa'lı müttefiklerinin Carter'ın soğuk savaş politikasını herzaman aynı "kabalıkta" uygulamaya niyetli olmadıkları, ABD'nin gerginliği artırma ve çatışma politikasını tümüyle benimsemedikleri açığa

Yurdunu, halkını seven herkes NATO'ya karşı savaş boylarında!..

Saldırgan NATO'nun Ankara zirvesini halkımız nefretle karşıladı. İkili kölelik anlaşmalarına karşı başlayan kampanya yoğunlaştırıldı. 25-26 Haziran günleri tüm yurtsever, barışsever güçler ABD emperyalizmine, NATO'ya SİA'ya karşı protestolarını çeşitli biçimlerde yükselttiler 30 yıla yakın bir zamandır halkımıza yalnızca yıkım, bunalım, baskı getirmiş olan bu bağımlılık anlaşmasını protesto ettiler, emekçileri ulusal bağımsızlık bayrağını yükseltmeye çağırdılar.

● TİP Genel Başkanı Behice Boran ve TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz yaptıkları açıklamalarda NATO'nun demokrasi güçlerinin baş düşmanı olduğunu belirttiler, SİA'ya karşı antiemperyalist güçlerin savaşımının güncelliğini vurguladılar.

● CHP Ordu saylavı Ertuğrul Günay, CHP İzmir saylavı Ferhat Aslantaş, Mardin bağımsız saylavı Nurettin Yılmaz yaptıkları açıklamalardaNATO'nun saldırgan niteliğini, Türkiye'nin NATO'da yeralmasının onur kırıcı yönünü belirttiler.

● MSP Genel Baçkan vekili Şener Battal ve MSP Konya saylavı Fehmi Cumalıoğlu NATO'nun İslam ülkelerinin egemenliklerine karşı saldırı aracı olarak kullanılmasına karşı çıktılar.

● Türkiye Barış Komitesi Genel Başkanı Mahmut Dikerdem, 26 Haziran'da Ankara'da NATO toplantısına ilişkin yaptığı basın toplantısında, 25 Haziran'ın Kore Savaşı'nın başlangıcının 30. yıldönümü olduğunu hatırlatarak, emperyalizmin bu kez de Türkiye başkentini Ortadoğu'ya yönelik yeni saldırgan planların kurulma yeri olarak seçtiğini belirtti.

● Yunanistan'da, 43 ülkeden ulusal barış komitesi temsilcilerinin katıldığı uluslararası toplantıda, ülkemiz barışseverleri, bölgemizde NATO'ya ve saldırı üslerine karşı eşgüdümlü çalışmalar yürüteceklerini açıkladılar.

● DİSK, Demirel'e gönderdiği bir mesajda NATO toplantısını protesto etti.

● Federal Almanya'daki Türk ve Kürt emekçilerinin demokratik yığın örgütleri NATO Konseyi toplantısını protesto eden ortak bir bildiri yayımladılar.

● Batı Berlin Tükiye Öğrenci Birliği yayımladığı bildiride, emperyalizmin artan azgınlığına karşı savaşımda Birlik Dayanışma, TİP, TSİP ve Kürt Demokratları'nın eylem birliğinin önemini vurguladı.

● *İstanbul'da* Telefon Baş Müdürlüğü'nde NATO'ya karşı belgiler yazılı pullar dağıtıldı; ilerici gençler NATO'ya karşı bildiriler dağıttılar, pankartlar astılar. PTT-DER İstanbul Temsilciliği, Haber-Der Genel Merkezi ve Tüm-Der işyeri temsilcisi ortak açıklama yaptılar.

● *Eskişehir'de* ilerici kadınlar, Demokratik Kadınlar Birliği ve TİP İl örgütü kadın seksiyonu, "Kölelik Anlaşmasına Hayır" imza kampanyası başlattılar.

● *İzmir'de* 46 demokratik örgüt, SİA'nın Meclis'te onaylanmamasını isteyen ortak bir mektubu TBMM Milli Savunma Komisyonu başkan ve üyelerine gönderdiler. Yine İzmir'de 15 meslek örgütü NATO'yu protesto eden ortak açıklama yaptılar. İzmir'in Çamdibi semtinde ilericiler, SİA'ya karşı, yurttaşlardan imza topladılar.

● *Denizli'de* Maden-İş, Petrol-İş, Bank-Sen, Genel-Der, Köy-Der, Sağlık emekçileri ilerici gençler, kadınlar ve Denizli yurtseverlerinin katıldığı bir miting ve yürüyüş yapıldı.

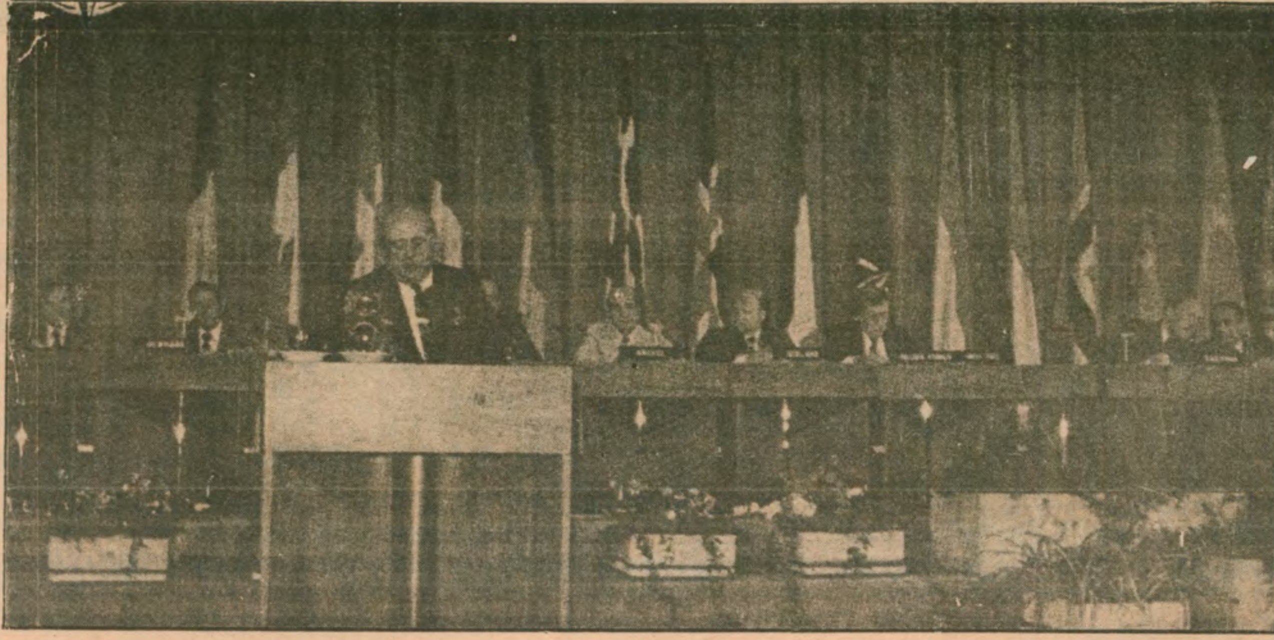
● *Bulancak'ta*, İGD, Genç Öncü, SGB öncülüğündeki mitingde SİA protesto edildi.

● *Kırıkkale'de* ilerici gençler Zafer caddesinde bir protesto gösterisi yaptılar.

● NATO Konsey toplantısının yapıldığı *Ankara'da*, gösterilerin özel bir anlamı oldu. Başkentte ilericiler NATO ya karşı savaşımda kararlılıklarını dosta, düşmana sergilediler.

Ankara'da Ulus, Kızılay, Tandoğan, Nokta, Demirtepe, Maltepe, Anıttepe, Beytepe, Boğaziçi, Balgat ve daha birçok semtte, ayrıca Maden Tetkik Arama'da, Orman Bakanlığı Tamirhanesi, Orman Baş Müdürlüğü'nün bulunduğu yerlerde ilericiler, emekçiler, gençler, kadınlar, NATO'yu, duvar yazılarıyla, pullarla, bildirilerle, afişlerle, Luns'un maketini yakarak, trafiği pankartlarla kapatarak, otobüslerde konuşmalar yaparak, protesto ettiler. İlerici gençler *ODTÜ'de, Hacettepe Üniversitesi'nde* 5.000 bildiri dağıttılar. Gösteriler pazarlarda da sürdü: *Gazi mahallesi pazarında* Luns'un maketi ağaca asıldı; sağlık emekçileri *Yenişehir pazarında* binlerce pul dağıttılar. Gösteriler gece de devam etti: ilerici gençler, Genç Öncü ve Maltepe'li gençler, meşaleli bir "NATO'ya Hayır" gösterisi yaptılar.

Ankara'da, en işlek şehir merkezinden, en uzak, yoksul gecekondu mahallelerine kadar heryerde, *"Topraklarımız NATO üssü olamaz", "NATO köpeği Luns, Ülkemizden defol"* belgileri yükseldi.

çıktı. Avrupa'lı müttefikler ABD'ni her konuda aynı biçimde desteklemediler.

Neydi anlaşamadıkları müttefiklerin?

● ABD yapısı yeni atom roketlerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesi kararına, başta Belçika olmak üzere kimi NATO üyesi ülkeler karşı tavır aldılar.

● Danimarka, silahlanma masraflarının % 3 oranında artırılması kararına uymayacağını bildirdi.

● ABD'nin İran'a rehineler konusunda yeni bir tehditte bulunma görüşü, Fransa'nın karşı çıkmasıyla engellendi.

● ABD, FAC Başbakanı H. Schmidth'in Moskova gezisi konusunda çekimser kaldı.

● ABD'nin Afganistan'daki gelişmeleri spekülasyon konusu yapma çabaları başarılı olmadı; SSCB'nin askersel yardımını "işgal" gibi göstermesini Fransa, Yunanistan ve öbür NATO ülkeleri önemsemediler.

● Madrid'te Eylül ayı içinde yapılacak silahsızlanma toplantısını ABD'nin zamansız bulması ve gündemine silahsızlanma konusunun girmesine karşı çıkması tepkiyle karşılandı. Silahsızlanma gündeme alındı.

● ABD tarafından önerilen, bölgedeki üslerin amaçlarının genişletilmesi konusu tepkiyle karşılandı.

Ne konuda uyuştu NATO'cular? NATO Ankara zirvesinin bölgemiz ve ülkemiz barış ve güvenliği açısından katkısı ne oldu?

● NATO müttefikleri, NATO'nun güneydoğu kanadının güçlendirilmesi konusunda anlaştılar.

● Yunanistan-Türkiye ilişkilerini yalnızca NATO çerçevesinde değerlendirdiler. NATO'nun silahlı kolundan çekilmiş olan Yunanistan tekrar alınmak isteniyor. Bunun için NATO müttefikleri Türkiye ile Yunanistan arasındaki sürtüşmeleri giderme çabasını gösterdiler.

● FAC Dışişleri Bakanı Genscher'in sosyalist Almanya'ya karşı FAC'nin intikamcı politikasının tüm NATO ülkelerince desteklenmesine ilişkin önerisini onayladılar.

Bu kararlar NATO'nun dünyada ve bölgemizde yumuşamayı baltalama, gerginliği artırma ve silahlanmayı körükleme politikasını sürdüreceğini gösteriyor. NATO'cular Varşova Anlaşması'na üye sosyalist ülkelerin silahlarda karşılıklı indirim, nükleer silah denemelerinin yasaklanması gibi barışçıl önerilerini tartışmıyorlar bile...

Toplantının hemen ardından Avrupa'ya giden ABD savaş bakanı Harold Brown Avrupa'lı müttefiklerini, Avrupa'da ve Güneydoğu Asya'da artırılacak olan silahlanma harcamalarının paylaşılması için ikna etmeye çalışıyor. Fransa devlet başkanı Giscard d'Estaing'le Paris'te yaptığı görüşmede, kendisine bu konuda stratejik bir birliğin kurulmasını öneriyor.

"NATO'nun en sadık dostu Türkiye"

Toplantı süresince ABD'ne en bağlı ülke, NATO'nun en sadık müttefiki olduğunu kanıtlamış olan Demirel yönetimi de toplantı sonuçlarından nasibine düşeni aldı. Emperyalist ülkelerin Demirel'e verdikleri destek parlamentodaki oylara yansıdı. Emperyalist çevreler, Demirel yönetiminin ayakta kalmasını, bölgede NATO'nun çıkarlarının korunması, NATO'nun güneydoğu kanadının güçlendirilmesi açısından yaşamsal görüyorlar. Türkiye'nin ekonomik sorunlarının çözülmesinde yardımcı olunması üzerinde de bu amaçla durulmuştur. *Türkiye, NATO'nun jandarmalığını daha iyi yapabilmek için güçlendirilecektir.*

NATO Türkiye'ye neye maloluyor?

Aşağıdaki tabloda ABD'nin ve kimi Avrupa ülkelerinin ulusal gelirlerine oranla savunmaya ayırdıkları paranın oranı görülüyor.

Fransa	% 2,0
Danimarka	% 2,2
İtalya	% 2,6
Belçika	% 3,0
Hollanda	% 3,3
FAC	% 3,7
İngiltere	% 4,5
ABD	% 5,9
Portekiz	% 6,0
Yunanistan	% 6,9
Türkiye	% 9,0

Ülkemiz bu ülkeler içinde gelirine oranla en yüksek payı savunmaya ayırıyor. Geniş emekçi yığınların lokmasından keserek yapıyor bunu!

Türkiye, nüfusuna oranla dünyada en büyük, 500.000 kişilik bir orduyu besliyor. Türkiye'de silahlı kuvvetlerin toplam nüfusa oranı ABD'den daha yüksek. 1974'den bu yana, Hollanda, Danimarka, Kanada, Belçika gibi NATO üyesi ülkelerin asker sayısı azalırken Türkiye'ninki % 7 oranında artıyor.

İşsizlik, pahalılık, konutsuzluk, yoklar ve artan kuyruklar Türkiye'de NATO harcamalarıyla atbaşı gidiyor.

Mao'cu Aydınlık NATO'ya omuz veriyor

TİKP Başkanlık Kurulunun NATO Bakanlar Konseyi toplantısı ile ilgili bildirisi

Artan Rus tehdidine en geniş barış cephesiyle

25 Haziran tarihli Aydınlık *gazetesinde TİKP Başkanlık Kurulunun NATO Konseyi'ne ilişkin açıklaması yeraldı. Açıklamada artık, 1950, 1960'ların dünyasının arkada kaldığı, ülkemizin ABD'nin Ortadoğu'daki karokolu yapılmasına olanak olmadığı, çünkü yurdumuza yönelen tehdidin "Moskova'lı emperyalistler"den geldiği söyleniyor.* "1950 ve 1960'larda ABD emperyalizminin denetim ve saldırganlığına hizmet eden NATO, değişen dünya durumu nedeniyle bugün Sovyet tehdidine karşı bir savunma örgütü niteliği kazanmıştır" *diyor TİKP yöneticileri...*

TİKP yöneticileri, Nazi kalıntısı Luns'ların, Çin yönetiminin, ülkemizdeki NATO'cuların, gerici çevrelerin ağzıyla konuşuyorlar. Politikalarının özünün sosyalist sisteme, özellikle SSCB'ne karşı düşmanlık olduğunu bir kez daha sergiliyorlar. 'Artan Rus tehdidine en geniş barış cephesiyle karşı konulabilir" derken, SSCB'ne karşı NATO'yla aynı safta bir "barış" cephesinden sözediyorlar. NATO içinde kalınarak bağımsızlığın, egemenliğin korunabileceğini savunuyorlar.

Yani, NATO zirvesi bildirisinde NATO başlarının söylediklerinden hiçbir farkı yok TİKP genel başkanı Perinçek'in söylediklerinin!...

İşte antikomünizm ve Çin yönetiminin Maocu politikasının sadakatle izlenmesi, TİKP'nin NATO'cuların yanıbaşındaki yerini bu derece açık seçik hale getirdi!

İngiltere'de çıkan haftalık dergi New Statesmen SİA konusunda açıklama yaptı

SİA'nın gizli bölümünde neler var?

İngiltere'de yayımlanan New Statesmen dergisine ve Güney Alman radyosunun aynı konudaki yorumuna göre SİA anlaşmasının gizli tutulan bölümü, ABD'ne, Türkiye'deki üslerini NATO sınırları dışındaki faaliyetler için ve Türk Hükümetine haber vermeden kullanma olanağı tanıyor. Daha önceki anlaşmalara göre ABD bu üslerden düzenlediği askersel hareketleri en azından müttefiklerine haber vermek ve NATO sınırları içinde kullanmak zorundaydı. Oysa, yeni elde ettiği hakla ABD, Ortadoğu'nun stratejik bölgelerine Türkiye üzerinden eskisinden de daha rahat, kimseye haber vermeden ulaşabilecektir.

Anlaşmanın 5. maddesinde NATO alanı dışındaki faaliyetlerde yapılacak işbirliğinin çerçevesinin yapılacak ek bir anlaşmayla belirleneceği söylenmiş, bu anlaşma da kamuoyuna açıklanmamıştır. Bu gizli anlaşmanın 4. bölümünde, ABD'nin üslerdeki faaliyetleri hakkında Türk hükümetine bilgi vermek ve onay almak zorunda olmadığı kesin olarak belirtilmektedir. Anlaşmanın yine gizli tutulan teknik ek bölümünde, ABD'ne belirli üslerden ve donatımdan NATO sınırları dışındaki harekatlarda yararlanma olanağının tanındığı kesin olarak belirtilmektedir.

Böylece, 25 Nisan'da İran'a karşı ABD'nin saldırısında İncirlik üssünün kullanıldığı doğrulanmıştır. Zaten anlaşmanın bir başka bölümünde, yani İncirlik Üssünün kullanım sözleşmesinde, taktik atom silahlarıyla donatılmış 2 hava filosunun İncirlik'te üslenmesi kabul edilmiştir. Bu filo içinde yeralan uçaklar ve birlikler tümüyle ABD personelinin denetiminde olacaktır.

Politika Gazetesi'nin yayını yasaklanınca 140 avukat Danıştay'a başvurdu ve yürütmenin durdurulmasını istedi. Danıştay Raportörü ve yasa sözcüsü 140 avukatın başvurusunu inceledi ve tüm görüşlerin gerçekleri yansıttığını, yasaklama kararının durdurulması gerektiğini belirledi. Raportör ve yasa sözcüsünün bu görüşleri Danıştay 12'nci Dairesi'nce incelendi. 12'nci Daire aynı zamanda Sıkıyönetim Komutanlığının savunmasını da aldı ve yürütmeyi durdurma istemini reddetti.

Gerek raportör ve yasa sözcüsünün görüşü ve gerekse sıkıyönetim komutanlığının savunmasında kanıt olarak gösterdiği gazete küpürleri, Politika üzerindeki yasağın sürmesine neden olan bu kararın politik nedenlerle alındığını ortaya koyuyor. Yoksa, yasal gerekçelere bakıldığında Politika üzerindeki yasağın kalkması gerekiyor. Bu yasal gerçekliğin dışında işçiler, köylüler, emekçiler, ilericiler Politika'nın serbest bırakılmasını istiyorlar.

● Politika çıkmalıdır!..

Ülkemiz ağır bir bunalım içinde. Açlık, yokluk, baskı, işkence ve sömürü günden güne yoğunlaşıyor. Toplumsal düzene karşı hoşnutsuzluk yaygınlaşıyor.

AP yönetimi, IMF'lerin, NATO'ların ve ABD emperyalizminin kucağına girdi. Emperyalist örgütlerin reçetelerine umut bağladı. Emperyalizmin yerli işbirlikçisi, tekelci burjuvazinin sözcüsü Demirel, dünya barışına karşı ülkemizi ABD'nin üsleriyle donatıyor. İkili kölelik antlaşmaları imzalıyor. Yoksul insanlarımızı ölümle karşı karşıya bırakmaktan çekinmiyor. Utanmadan tekeller adına yalan söylüyor.

Yurtseverler gözaltına alınıyor; falakadan, coptan, psikolojik işkencelerden geçiriliyor, tutuklanıyor. Bu işkencelerde kimisi sakat kalıyor, kimisi de ölüyor. Tek "suç"ları emekten, bilimden yana, tüm sömürüye karşı olmak ve ileri demokratik bir düzen için bilinçlice savaşım vermektir.

Ülkemiz böyle ağır bir bunalım ve emekçi halkımız faşizm tehlikesiyle karşı karşıya bulunduğu bir dönemde, işçi sınıfının ve onun öncü politik örgütünün sesini, en geniş yığınlara ulaştıracak günlük bir yayın organına büyük ölçüde gereksinim vardır. **Politika** gazetesi, tüm baskı ve yasaklamalara karşın bu onurlu görevi yerine getiriyordu. Bunalımdan çıkış yolunu göstererek ödün vermedi. İşçi sınıfı biliminden ayrılmadı. İşçilerin, emekçilerin, milyonların tek gazetesi olma şanını kazandı. Tekelci sermayenin ve tüm gerici güçlerin tek sesli korosuna karşı, "savaşsız, sömürüsüz bir dünya için" belgisini ilke edinerek, emperyalizme, faşizme ve ulusal baskıya karşı savaşan kararlı kitlenin avuçlarında bayraklaştı.

Tüm ilerici, yurtsever yayınlar üzerindeki baskılar son bulmalı, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü önündeki zincir kırılmalıdır.

İşçi sınıfının sesine özgürlük.

İşçi-köylü-ilerici, **Politika**'yla omuz omuza, yürek yüreğe.

A. BARIŞGÜL - ADANA

● Cam patronu korksun...

Cam patronları sendikal bölünmüşlükten yararlanarak kârlarına kâr kattılar. İşçiler için açlık ve işsizlik yılı olan 1978 yılını altın yıl ilan ettiler.

Cam işkolunda yıllardır süregelen sendikal bölünmüşlük savaşımızı engelledi. Oysa tekelci patronların böyle bir bölünmüşlüğü olmadığından aralarında çıkar çelişkisi de bulunmasına rağmen, birlikte hareket edip işçi sınıfına ve emekçi halka amansızca saldırıyorlar. Kendilerinin sebep oldukları ekonomik bunalımın yükünü biz işçilere yükleyebilmek için, emperyalizmin isteklerini karşılıksız uygulayıp faşizmi dayatarak işçi sınıfını ve tüm halkı susturmaya çalışıyorlar.

Tüm bu uygulamalar karşısında ayrı ayrı savaşım veremezdik. Sendikalarımız Kristal-İş ve Hürcam-İş arasında güç ve eylem birliği oluşturuldu.

Bu gün cam tekeline karşı daha güçlüyüz, daha bilinçli ve kararlıyız.

Bu gücümüzü ve kararlılığımızı birliğimizden alıyoruz.

Savaşımızın başarıya ulaşacağına inanıyoruz.

Yaşasın güç ve eylem birliği.
Yaşasın işçi sınıfının birliği.

TOPKAPI BÖLGESİNDEN GREVCİ CAM İŞÇİLERİ

Direnen Çorum halkını yalnız bırakmayalım!..

İSTA muhabiri Sedat Uysal'a yıkılmak istenen suç...

Çorum'daki olaylara ilişkin bilgi almak üzere kente giden İSTA Haber Ajansı ve Politika gazetesi muhabiri Sedat Uysal konuk bulunduğu evde, Çorumlu ilericilerle birlikte göz altına alındı. 4 Temmuz'da Ankara'dan Çorum'a giden gazeteci Uysal'ın aktardığına göre, konuk bulunduğu Nesimi Eker'in evi bir süre sonra kolluk kuvvetleri tarafından kuşatıldı. Yoğun bir biçimde binaya ve havaya ateş açan kolluk kuvvetleri, evin boşaltılmasını istediler. Evdekiler küfürler arasında birer birer dışarı çıkarıldılar. Silah zoruyla yere yatırılan Sedat Uysal ve konuk olduğu evin sahipleri dipçiklendiler ve tekmelendiler. Bu arada MHP eğilimli olan kimi kolluk kuvvetleri mensupları evin çevresinde buldukları öne sürdükleri bir tabancayı Sedat Uysal'ın evden dışarıya attığını ileri sürdüler. Uysal'ın kabul etmemesine karşın, MHP eğilimli bu kişiler, silahın kendisine ait olduğunu kabul ettirmek için tekmeyle saldırıya geçtiler, Uysal'ı dipçiklediler. Evde geniş çapta bir arama yapıldı ama herhangi bir suç unsuruna rastlanmadı.

Gazeteci Uysal ve gözaltına alınan 5 kişi bölgede görevli yüzbaşıya götürüldüler. Tüm direnmesine karşın silahın Sedat Uysal'a ait olduğuna ilişkin bir zabıt tutuldu. Uysal ve arkadaşları toplama kampı haline getirilen Öğretmen Okulu'na götürüldü. Gözaltına alındıktan bir süre sonra Savcı'nın karşısına çıkartılan gazeteci Uysal Çorum'a olaylara ilişkin haber almak için geldiğini, görevinin engellendiğini belirtti. Tüm savları reddeden Uysal, kente indikten sonra 3 kez arandığını, arayanlardan birisinin de silahın kendisine ait olduğunu söyleyen askeri komandoların arasında bulunduğunu söyledi. Adliyeye sevkedilen Sedat Uysal daha sonra serbest bırakıldı.

Çorum'da MHP'lilerin çeşitli desteklerle başlattıkları ve halen de sürdürdükleri saldırılara karşı Çorum'un emekçi halkı direniyor. Gün Sazak'ın öldürülmesi provokasyonunu izleyen günlerde başlayan faşist saldırılar yeni bir boyutta devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde "Komünistler Alaattin Camii'ni bombaladılar" provokasyonuyla başlatılan olaylar kısa geçmişiyle birlikte şöyle cereyan etti.

28 Haziran

Alevi yurttaşların çoğunlukta bulunduğu Milönü semtinde, Şenyurt mahallesinde saat 19.30 sıralarında yeşil renkli Murat 131 marka bir otomobilden bahçelerde oturan insanlara ateş açıldı; 17 yaşlarında bir kız ağır yaralandı. Bunun üzerine mahalleye yeni bir saldırının düzenleneceğini sezen halk, yeniden barikatlar kurdu ve savunmaya geçti. Demirel'in Meclislerden güvenoyu aldığı gün gerçekleştirilen bu saldırı sonucunda binlerce kişi yeniden sokaklara çıktı ve saldırıyı düzenleyen otomobili aramaya başladı. Araba bulundu ve halk tarafından yakıldı. Arabanın Çorum'un milyarderlerinden Ejder Blok Tuğla Fabrikası'nın sahibi Nurettin Özejder'e ait olduğu halk tarafından saptandı. Saldırıdan sonra Milönü halkı alevisi, sünnisi, tüm ilericiler barikatlara çıktılar; sabaha dek barikatlarda beklediler. Gece boyunca silah sesleri eksik olmadı.

29 Haziran

Gazipaşa kesiminde sabaha karşı saat 03.00 sıralarında Milönü halkına karşı yeni bir saldırıya girişildi. Zafer İlkokulu ve Sigorta bölgesinden de saldırıya geçen faşistler halk tarafından püskürtüldü. Çatışma saatlerce sürdü. Bu arada saldırıya katılan iki faşistin öldürüldüğü saptandı.

30 Haziran 1 ve 2 Temmuz

Kentte durum gerginliğini korudu. Geceleri silah sesleri devam etti. Bu arada kentin çeşitli bölgelerinde öldürülmüş Alevi yurttaşların cesetleri bulundu. İskilip yolu üzerinde de işkence edilmiş bir halde iki kişinin cesedi bulundu. Kente çok sayıda askeri birlik getirildi. Sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

3 Temmuz

Faşistler Milönü halkına yeni bir saldırı düzenlediler. Kafkas Arsa Yapı Kooperatifi'nden de çapraz ateş açtılar. Çok sayıda mermi yakıldı. Faşistler yeniden geri çekilmek zorunda kaldılar. Halk barikatlarda bekledi. Bu kez saat 05.00 sıralarında, Sigorta bölgesinden, mahalleye yeni bir saldırı daha düzenlendi. Ellerinde benzin bidonları, otomatik silahlar bulunan faşistler, kaçarlarken, Şoförler Cemiyeti Başkanı Hasan Öztürk'e ait bir TIR kamyonu ile Cemiyet'in otomobilini ve yolda rastladıkları ilericilerin evlerini yaktılar. Yangın, kolluk kuvvetlerinin halkın önüne geçmeleri nedeniyle söndürülemedi. Faşistlerin saldırısı sırasında, bir polis panzerinden, Milönü'nde halkın üzerine ateş açıldı. Süleyman Atlas adlı Çapa Tıp Fakültesi öğrencisi bir yurttaş karın boşluğundan ağır yaralandı. Halkın tepkisi üzerine polisler yaralı genci panzere alarak Sigorta Hastanesi'ne götürdüler. Ne var ki faşistlerin denetimi altında bulunan hastanede, ilerici gence işkence edildi. Vücudunda sigara söndürüldü, çeşitli yerlerinden şişlendi ve öldürüldü. Kolluk kuvvetlerinin araya girmesi nedeniyle, halk, kaçan faşistlerin üzerine gidemedi. Faşistler yakıp yıkmaya devam ettiler.

4 Temmuz

Sokağa çıkma yasağı kaldırıldı. Aleviler ile Sünniler arasındaki ayırımı körükleyen faşistler bu yolda başarılı olamadılar. Saldırılarına kent içinden insanları katamadılar. Saldırılara Gün Sazak'ın ölümünü protesto mitingi dolayısıyla şehre geldikleri ve o günden bu yana kentte beklettikleri faşist katillerle kimi köylerden toplayabildikleri insanları katabildiler. Planladıkları yığın kırımını gerçekleştiremeyen faşistler sokağa çıkma yasağının kadırılmasıyla yeni bir provokasyona giriştiler.

Gerçekten de sokağa çıkma yasağı planlı bir biçimde kaldırılmıştı. Günün Cuma olması nedeniyle camilerde öteki günlere oranla daha büyük bir kalabalık toplanmıştı. Milönü semti sınırındaki Alaattin Camii, konumu gereği bu provokasyon için en elverişli yerlerden biriydi. Saat 13.00 sıralarında camiye yakın bir yerde faşistler hazırlamış oldukları yuvalardan makinalı tüfeklerle Milönü'nü taramaya başladılar. Milönü'den de ateşe karşılık verildi. Aynı kentteki tüm camilerde namaza katılan faşistler kararlaştırılan sa

Çorum halkı anlatıyor

"Bu kavga faşistlerle Çorum halkının kavgasıdır..."

Polis panzerinden açılan ateş sonucu yaralanan ve polisler tarafından götürüldüğü Sigorta Hastanesi'nde işkence edilerek öldürülen Çapa Tıp Fakültesi öğrencisi Süleyman Atlas'ın anası acısını şu sözlerle dile getiriyor:

"Yavrumun göğsünü dağlamışlar. Gözlerinde sigara söndürmüşler. Kurşun yarası kötü yerinde değilmiş yavrumun. Köpekler, Türkeş'çiler ne istersiniz yavrumdan. Sünniymiş, Aleviymiş kökü kopsun bunu diyenlerin. 5 sene askeriyede okudu yavrum, sonra doktor olayım, halkıma yardımcı olayım dedi. Kızılbaştan doktor olmaz demişler. Komünistten doktor olmaz demişler. Şişlemişler yavrumu."

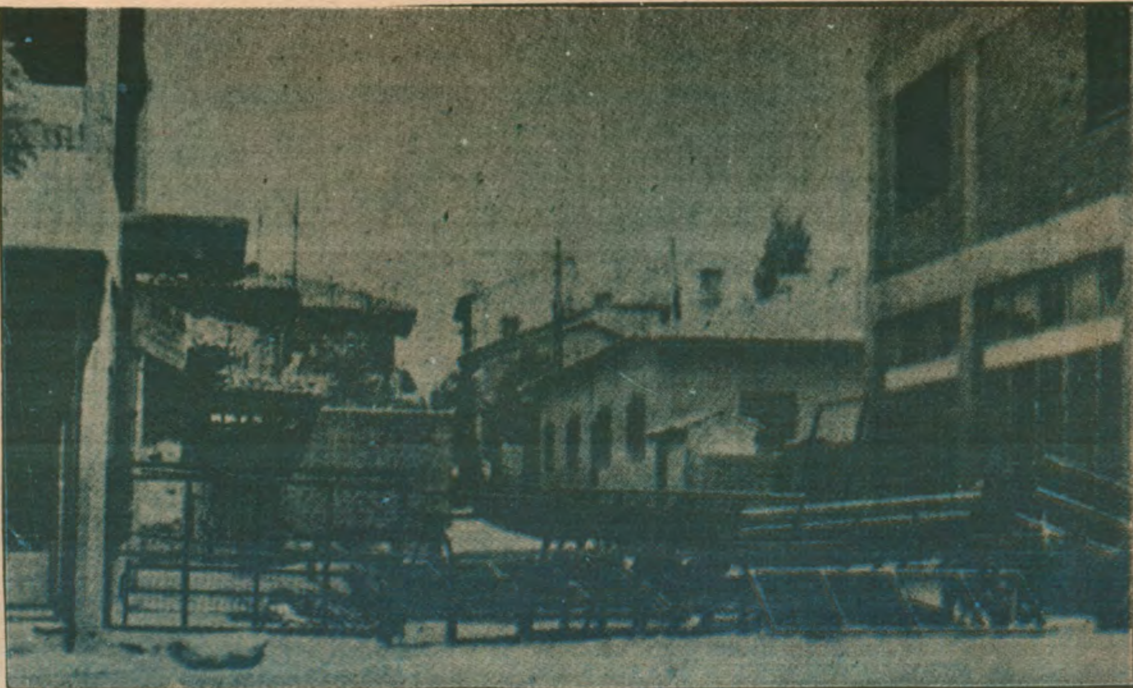
Gözaltı koğuşundaki 68 yaşında bir emekçi, olayları şöyle özetliyor:

"Aleviye kız vermişiz, Aleviden evlenmişiz, kanımız birbirine girmiş, akraba hısım olmuşuz. Biz mi birbirimize kurşun atacağız. Köpekler, namussuzlar kandırdıkları insanları üzerimize saldılar. Yetkililerin başından dibine kadar hepsi de olayların mezhep ayrılığından çıktığını söylüyorlar. Yok kardeşim; bu, devrimciler ile faşistlerin kavgasıdır. Bu, baskı kurmak isteyen yöneticilerle, Çorum'un yoksul halkının kavgasıdır."

Terlemezler semtinde evinin önünde gözaltına alınan bir inşaat işçisi şunları anlatıyor:

"Terlemez'de evimin önünden polisler tarafından alınarak panzere bindirildim. İçinde başka insanlar da vardı. Çarşı karakoluna götürüldük. Karakolda MHP'li olduklarını söyleyen polisler gece saat 24.00'e kadar dayak attılar. Sonra askeri kışlaya götürüldük. Nizamiyeden girdikten hemen sonra bir onbaşı ile bir çavuş bizi sorguya çektiler. "Sağcı mısınız, solcu musunuz?" diye sordular. Solcu olduğumu söyledim. Diğer solcu arkadaşlarla birlikte bizi ayırdılar. Sağcı olanların sandalyelere oturmalarını ve seyretmelerini istediler. Küfür ve dayak başladı. Onbaşı ile çavuş hepimizi sıra dayağından geçirdi. Sürekli küfür ediyorlardı. Analarımızı, bacılarımızı... edeceklerini söylüyorlardı. Arkamıza cop sokacaklarını söylüyorlardı. Dayaktan sonra bizleri hücre gibi bir yere tıktılar. Aynı çavuş ile onbaşı yanlarında iki askerle birlikte yeniden yanımıza geldi. "Kızılbaşlar, komünistler ananızı s.. eceğiz" diyorlardı. Yeniden dayak başladı. Sonra bırakıp gittiler. 2 gün 2 gece kapı bir daha açılmadı. Bulunduğumuz daracık yerde duvarlara işedik. Büyük abdestimizi aynı yere yaptık. 2 gün sonra bizi Öğretmen Okulu'na götürdüler. Başımıza bir sivil geldi. Bizi sorguya çekti. Sonra serbest bırakıldık."

Demokrasi güçleri, yurt ölçüsünde ışizme karşı seltecekleri l eylemlerle Çorum halkının direnisine omuz ereceklerdir

atte ayağa kalkarak namazı yarıda kestiler ve "Komünistler Alaattin Camiini Bombaladılar", "Kızılbaşlar Camide Kadın Oynatıyor" yalanlarını bağırmaya başladılar. Alaattin Camii'nin önüne büyük bir kalabalık toplandı. Milönü halkına karşı yeni bir saldırıya geçtiler.

Ellerinde benzin bidonları ve uzun menzilli tüfekleriyle... Hedef gözetmeksizin rastgele ateş açtılar. Rastladıkları ilericileri kaçırdılar. (Bu kaçırılan kişilerin kimilerinin cesetleri zaman zaman bulunuyor). Kentte büyük bir yağma başlatıldı. İlericilerin evleri boşaltıldı. Kıymetli eşyalara, televizyonlara, buzdolaplarına, halılara el kondu. Faşistlerin önderliğindeki çapulcular bir anda kentin çeşitli bölgelerine dağıldılar.

MHP eğilimli kimi kolluk kuvvetleri faşistleri bu saldırılarını kolaylaştırıcı bir zemin hazırladılar. Sigorta bölgesinde bulunan ve ilericilerin oturduğu Koyunoğlu apartmanına, bomba imal edildiği yolunda bir ihbar aldıkları gerekçesiyle gelen kolluk kuvvetleri, binada yoğun bir arama yaptılar. Hiçbir suçunsuru bulamadılar. Buna karşı binadaki tüm daireleri kurşun yağmuruna tuttular. Otomatik silahlarla açılan ateş sonunda evler, evlerde bulunan eşyalar kullanılamaz hale geldi.

Çorum halkı direniyor

Çorum'da saldırıların odağı Milönü. Milönü mahallesi genellikle ilericilerin oturdukları bir bölge. Çorum'un çok büyük bir kesimini kapsıyor. Samsun asfaltı Milönü'nden geçiyor. Burjuva basınının "yeşilhat" olarak tanımladığı yol da Samsun asfaltı.

Gün Sazak'ın ölümünden sonra kentte artan faşist terör karşısında, halk Milönü'nde bir ayı aşkın bir süredir nöbet tutuyor. Kurulan barikatların ilk olaylardan sonra askeri birlikler tarafından sökülmesine karşın şimdi savunma zorunluluğu nedeniyle yeniden kurulmuş durumda. Hemen hemen her sokak başına bir barikat kurmuş Milönü halkı. Halk geceleri barikatların başında. Alevi-Sünni tüm yurttaşlar, ilericiler saldırının nerden başladığının bilincinde olarak savunmalarını sürdürüyorlar. Geceleri büyük bir sessizlik ve gerilim hüküm sürüyor. Günlerdir insanlar uyumuyor. Olayların Alevi-Sünni çatışması olmadığını, faşist saldırı olduğunu, farklı siyasi görüşten insanlar kabul ediyor. Direnişte başarının farklı siyasi görüşten insanların eylem birliğinden geçtiğini görüyorlar.

Faşistlerin denetimi altında bulunan semtlerden Milönü'ne gelenler halk tarafından konuk ediliyor. İGD, Dev-Yol, TİP, TSİP, SGB,Kurtuluş arasında sağlanan savaşkan eylem birliği, halkın devrimcilere olan güvenini pekiştiriyor. Devrimciler imzasıyla duvarlara yazılar "Yaşasın Eylem Birliği", "Alevi-Sünni Çatışması Yok, Faşist Saldırı Var", "Direndik, Direniyoruz, Kazanacağız", "Çorum'un Kahramanmaraş olmasına izin vermeyeceğiz", "Yaşasın Güçbirliği", "Direnen Halklar Yenilmez" biçimindeki yazılar halkın büyük sempatisini kazanmış durumda.

Halk arasındaki dayanışma da yüksek boyutlara varıyor. Hazırlanan yemekler nöbetler halinde barikatlara taşınıyor. Keyfi olarak gözaltına alınanlara, toplanan yiyecekler torba torba gönderiliyor. Yeni taşınanlara yardımcı olunuyor.

Çorum halkına sahip çıkalım

Çorum'da halk büyük kayıplar vermesine karşılık vargücüyle direniyor. Faşistlerin bugün Çorum'da sürdürdükleri saldırı sürecek, yeni yeni illere yayılacaktır. Çünkü bugünkü yönetim, varlık koşulunu buna bağlı görüyor. Bu durum, ülkemizde ilerici, demokrat herkesi faşist saldırılara karşı omuz omuza dövüşmek göreviyle yüzyüze getiriyor. Çorum halkının başındakı bela geçmemiştir. Halkımızın başındaki faşizm belası geçmek ne söz, çok daha ciddi bir tehdit haline gelmiştir.

Tüm demokrasi güçleri, yurt ölçüsünde yükseltecekleri demokratik eylemlerle Çorum halkına sahip çıkmalıdır; demokrasiyi savunma kararlılığını, faşizmi altetme azmini somutlamalıdır.

Tehlike somuttur. Bu somut tehlikeye karşı savaşım da somut olmak zorundadır.

Tüm demokrasi güçleri, faşist saldırılara uğrayanları savunalım, bu yolda omuzomuza verelim.

Ülkemizin yurtsever insanları, insanlık düşmanı faşizmin her gün onlarca can almasının karşısına eylem birlikli savaşımızla dikilelim.

Çorum'un Alevi-Sünni emekçi halkına sahip çıkalım.

TİP ANKARA İL KONGRESİ'NİN BASILMASI VE ORTAYA KOYDUĞU GERÇEKLER

Türkiye İşçi Partisi'nin 5 Haziran Günü toplanan Ankara İl Kongresi Sıkıyönetim Kuvvetleri tarafından engellendi. 600'e yakın TİP üyesi, başlarında Genel Başkanları Behice Boran ve Genel Sekreterleri Nihat Sargın olmak üzere önce Emniyet Müdürlüğü'ne, sonra da Sıkıyönetim Komutanlığı'na götürüldüler. Yapılan sorgulama sonucunda 29 TİP üyesi dışında 588 kişi serbest bırakıldı.

KEYFİ UYGULAMA

TİP Ankara İl Kongresi'nin engellenmesine gerekçe olarak, Behice Boran'ın Genel Kurul salonuna gelirken kapı önünde TİP üyelerinin "Faşizmi Ezeceğiz" belgisini atmaları gösterildi. Bu davranış, sıkıyönetim yetkililerine göre, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşüleri Yasası'nı çiğnemek, 1402 sayılı Sıkıyönetim Yasası'nı ihlal etmekti.

Oysa herşeyden önce TİP yetkililerinin de belirttiği gibi, bir partinin açılan kongresi ancak kongrede bulunan hükümet komiserince iptal edilebilir. Yanısıra TİP Genel Sekreteri'nin sıkıyönetim yetkililerine söylediği gibi, AP Genel Kurulu yapılırken, bu partinin militanları Demirel'e sokaklarda gösteri yapmışlardı.

İŞÇİ PARTİLERİNİ BEKLEYEN TEHLİKE

Bu olay da gösteriyor ki, burjuva partilerinin sıkıyönetim yasaklarını çiğnemesi gözardı edilebiliyor, işçi partilerinin davranışları ise suç oluyor. Sıkıyönetim uygulamalarının sorumluluğunu üstünde taşıyan AP azınlık yönetiminin sosyalist partilere bakış açısı, tahammülsüzlüğü bir kez daha kendini belli ediyor.

Nitekim AP Genel Başkanı Demirel, daha 1977 yılında partisinin 16. kuruluş yıldönümü nedeniyle yaptığı basın toplantısında da, işçi partileri hakkında düşündüklerini açıkça ortaya koymuştu.

Bu basın toplantısında bir gazeteci, 1977 seçimlerine sosyalist partilerin de katıldığını ve Meclis'e parlamenter sokmaktan söz ettiklerini söyledi ve Demirel'in düşüncesini sordu. Demirel bu soruya aynen şu sözcüklerle yanıt verdi:

"- Onlar Meclise değil, arasıra hapishaneye girer. Daha 2 bin sene Meclise gelemezler. "

AP azınlık yönetimi döneminde Türkiye Emekçi Partisi kapatıldı ve tüm yöneticileri hakkında dava açıldı.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi yöneticileri hakkında açılan dava sürüyor. TSİP Merkez Yürütme Kurulu üyesi Veli Gürcan daha yeni cezaevinden çıktı.

141-142. maddeler yurt ölçüsünde tüm şiddetiyle uygulanıyor.

TİP Genel Başkanı seçim konuşmaları nedeniyle yargılanıyor.

Son olay, TİP Ankara İl Kongresi'ne yapılan müdahale, işçi partileri üzerindeki tehlikenin artan boyutlarını gösteren bir gelişme oldu. En önemlisi, burjuva yasallığının legal çalışma için tek başına bir güvence olmadığını bir kez daha ortaya koyan bir gelişme oldu. Burjuvazinin kendi yasalarını nasıl ayaklar altına alabildiğini bir kez daha gösterdi.

PROTESTOLAR

TİP Ankara İl Kongresi'nin basılması, demokrasi güçleri tarafından tepkiyle karşılandı. Federal Almanya'daki Türkiyeli işçilerin demokratik yığın örgütü FİDEF Merkez Yürütme Kurulu TİP Genel Merkezi'ne bir telgraf göndererek olayı kınadı. Burjuvazinin demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğinden ölümüne korktuğunun dile getirildiği telgrafta, TİP Ankara İl Kongresi'nin de bu yolda önemli bir adım olacağı ve bu yüzden engellendiği belirtildi. FİDEF, tutuklanan 29 TİP üyesinin derhal serbest bırakılmasını istedi.

Yanısıra TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz da bir açıklama yaparak TİP Ankara İl Kongresi'nin gerekçesiz olarak iptal edilmesini, keyfi uygulamaları kınadı.

Güneşli Dünya, yasalar çerçevesinde kurulmuş ve faaliyet gösteren bir parti olan TİP'in Ankara İl Kongresi'ne yönelik bu baskıları şiddetle kınıyor. İşçi sınıfımızın politik eylem birliği yolunda gelişmeler kaydedildiği günümüzde, işçi partilerine yönelik bu baskıların bir rastlantı olmadığına işaret ediyor ve tüm demokrasi güçlerini bu baskılara birlikte karşı koymaya çağırıyor.

İyi ilişkiler kurdular!..

7 Kasım günü Siirt'ten gelen polis ekibi sabah saat 5'te beni evden aldı. Arabada eski İGD Şube Başkanı Şerif Bayram da vardı. Emniyete götürdüler. Sürekli, yönetim kurulu üyesi Feremez Batı'yı sordular. Evinin nerede olduğunu söylememizi istiyorlardı. Bilmediğimizi söyledik.

"Demek bilmiyorsunuz. İnsana insan muamelesi, hayvana hayvan muamelesi" deyip, bizi dövmeye başladılar. Şerif Bayram'ı falakaya yatırıp dövmeye başladılar. Sonra polis ekipleri Feremez Batı'yı da yakalayıp getirdiler. Üçümüzü alıp Siirt'e götürdüler.

Siirt'te, İGD Şube Başkanı Adnan Can'ı ve Adnan'a manevi işkence yapabilsinler diye de kız kardeşini de yakalamışlardı. Hapsedildiğimiz yer, askeri disiplin yeriydi. 8 Kasım gece saat 12'de polis gelip Feremez'i aldı. Bulunduğumuz yer baraka biçimindeydi. Feremez'i, duvarı bizim duvarla aynı olan bir odaya götürdüler. Kısa bir süre sonra Feremez'in çığlıkları işitilmeye başlandı. Bu çığlıklardan, Feremez'e elektrik akımı verildiğini anladık. Bu çığlıklar, ardı arkası kesilmeksizin 3,5 saat sürdü.

Sonra gelip Şerif'i götürdüler. Kısa bir süre sonra geri getirdiler.

Beni gelip götürdüklerinde saat 4'tü. Adı Emin Top olan polis, "Gel şimdi seninle iyi ilişkiler kuracağız" dedi. Kısa koridordan geçerek Erdoğan yüzbaşının makam odasına girdik. Yerde kırmızı halının üstünde elektrik telleri duruyordu. Adı Celal Bilge olan polis, "Senin Deniz Gezmiş'inle uğraştım; sen havasın, bu sihirli halının üstüne yattın mı herşeyi söylersin, zaten arkadaşların herşeyi söyledi sen de uzatma haydi" dedi. Arkadaşlarımın neyi söylediklerini sordum. Kısa boylu, şişman, sarışın bir polis biz söylemeyeceğiz, sen herşeyi söyleyeceksin dedi.

Eskiden İGD üyesi olduğumu şimdi dernek kapatıldığı için herhangi bir şeyle ilgilenmediğimi söyledim.

Bunun üzerine beni yere atıp ayaklarımı falaka sopasına bağlayıp ayaklarımı havaya kaldırdılar. Sol ayağımın serçe parmağıyla sol elimin serçe parmağına elektrik kablolarını bağladılar. Elektrik kablolarını bağlayan onbaşıydı. Adı Ali Fuat, İstanbulluydu.

Şimdi başlıyoruz deyip kahkaha atarak elektrik şoku vermeye başladılar. Adının Ali olduğunu öğrendiğim polis, elektrik akımı verilirken ayaklarımın altına sopayla vuruyordu. Bağırmak istemediğim halde avaz avaz bağırıyordum. Uzun boylu, zayıf, tıpkı lazlara benzeyen bir polis ağzıma çaput sokuyordu.

Sorular soruyorlardı. Zaten bazı soruları hiç anlamıyordum. Bilmiyorum dedikçe elektrik akımı veriyorlardı. Sonra elektrik kablosunu serçe parmağımdan çıkarıp, ağzıma, kulağıma koymaya başladılar. En kötü etkileneceğim yerlerden elektrik vermeye başladılar. Bunu yaparlarken de yapmacık fakat yüksek sesle gülüyorlardı.

Bu durum ne kadar sürdü bilmiyorum. Sonra bana, "peki peki sana inandık, zaten sen iyi bir çocuksun. Sevdik seni, aman bu işlere karışma" deyip ayakkabılarımı giydirdiler. Çay söylediler. Dışarı çıktığımızda ortalık aydınlıktı. Arkadaşlarıma saati sordum, saat 6,5'tu.

Beni ve Şerif Bayram'ı serbest bıraktılar. Bırakırken de, "aman bu işlerle uğraşmayın, bu millet iyilikten anlamaz. Gençliğine yazık" diyorlardı.

VASIL BİNBAY

Yüzleri yok...

8 Aralık 1979 tarihinde, okuldan hiçbir sebep yok iken ben ve beş arkadaşımı polisler gözaltına aldılar. Yapılan sorgulamada sorudan çok hakaret vardı. 6-7 saat tuttuktan sonra, "suçsuz yere getirdik" deyip bıraktılar. Aradan üç gün geçince, gene hiçbir sebep yok iken gene gelip okuldan aldılar. Batman'da bir gün kaldım. Bu bir gün içersinde küfürler ederek ifademi aldılar. Evimizde yapılan aramada (**Kadınların Sesi** dahil) dışarıda satılan yayınlar buldular. Hemen yasak yayın diye zabıta geçtiler. Daha sonra Siirt iline gönderildim. Siirt'te 4 gün kaldım. Bu dört gün içerisinde psikolojik işkence yaptılar. 11 kişiye yanımda işkenceler yaparak beni etkilemek istediler. Arada bir gelip, "sıra sana geldi hazırlan" diyorlardı. Gece yarıları kapıyı vurup, "soyun... biz hazırız, geliyoruz" diyerek acayip sesler çıkartıyorlardı. Bu sesler sanki yüzlerce atın kişnemesi gibi idi. Pencereleri tıklatıyorlar, "sakın uyuma, seninle çok işimiz var" diyorlardı; sanki uyuyabiliyormuşum gibi. **Celal Bilge** adlı polis, devamlı yanıma gelip yüzümü tutuyor "Amma da güzelmişsin, seni kolay kolay bırakmam, iyi geçiniriz" diyordu. Amaçları beni korkutmak ve yıldırmak idi. Burada kaldığım 4 gün zarfında bu devamlı böyle oldu. Daha sonra Diyarbakır'a götürüldüm. Burada 11 gün kaldım. Bu 11 gün içerisinde de bana psikolojik baskı yaptılar. "Niçin **Kadınların Sesi** okuyorsun, şimdi seni askerlere veririz ne yaparlarsa yapsınlar.." diyorlardı. Daha sonra mahkemeye çıktım. Ve tutuklandım hiçbir sebep yok iken. 4 ay yattım. Bir gün gelip tahliye olduğumu söylediler. Hiç mahkemeye çıkarılmamıştım. Çıkarıp ne soracaklardı. Beni mahkemeye çıkarmaya yüzleri yoktu.

DİLEK ENİSE BAYAZIT

Legal Birleşik Yığınsal İşçi Sınıfı Partisi

Legal birleşik yığınsal işçi sınıfı partisi düşüncesi, Türkiye işçi sınıfının birliği yolunda yeni bir perspektif getiriyor. Bu düşünce, başta işçi sınıfı sıralarında, kamuoyunda geniş yankılar uyandırıyor. Egemen sınıfların işçi hareketinin yasal konumlarına karşı yürüttüğü saldırı, işçi partileriyle eylem birliğinin gelişen düzeyi, bu partilerin kurulmalarından bu yana geçirdikleri evrim, işçi sınıfının politik öncüsünün güçlenmesindeki yeni aşama, bütün bu gelişmeler, legal planda birleşik, yığınsal bir işçi sınıfı partisi düşüncesini pratik bir sorun yapmıştır.

Aynı amaca yönelik iki yalan

Bu düşüncenin ortaya konmasıyla, tüm gerici güçler, burjuva ajanları, maocular, bozguncular yalanlar uydurarak bu düşünceyi karalamaya ve çarpıtmaya kalkıştılar.

Burjuvazi, onun ajanları ortalığa iki yalan sürüyorlar. Bunlardan birincisi, işçi sınıfının politik öncüsünün kendisini dağıtacağı yalanıdır. İkincisi ise, öteki işçi partilerini yutacağı yalanıdır.

Birinci yalan, burjuvazinin 60 yıldır gördüğü düşü dile getiriyor. İkinci yalan ise, öteki işçi partilerinin sözümona gözlerini korkutmayı, onların sıralarında kuşkular yaratmayı, bu düşünceye karşı çıkmalarını sağlamayı amaçlıyor.

"Öncünün sıralarına katıl, onu güçlendir!": 60 yılın ana belgesi budur. Tüm stratejik ve taktik hedeflere, bu arada yığınsal, legal bir işçi sınıfı partisi oluşturma hedefine de ulaşabilmenin temel koşulu, *öncünün güçlendirilmesidir.* Geride kalan 60 yılın dersleri, deneyimleri herşeyden önce bunu gösteriyor. Varılan noktaya öncünün güçlenmesiyle gelindi. Daha ileriye, kesin utkuya da gene öyle varılacaktır. Düşmanın tüm saldırıları, yasaklamaları, baskıları, zindanları, işkenceleri; "kendisini dağıtıyor, likide ediyor" yalanları, düşleri, hepsi boşunadır. Burjuvazi 60 yıldır işçi sınıfının politik öncüsünü yok etmek hevesiyle yandı tutuştu. Bu heves 60 yıldır onun kursağında kaldı, gene kalacak.

Gerici egemen güçler tüm demokratik haklara, kazanımlara karşı azgın bir saldırıya geçtiler. Bu saldırı yasal olarak kurulmuş ilerici, sosyalist partileri de hedefliyor.

Geçtiğimiz günlerde TİP Ankara İl Kongresi engellendi. Genel Başkan Boran, Genel Sekreter Sargın, yüzlerce TİP'li gözaltına alındı. TİP'in, TSİP'in örgütleri, üyeleri sürekli saldırılara uğruyorlar, şehitler veriyorlar. Türkiye Emekçi Partisi kapatıldı. Bütün bunlar bir tek gerçeği gösteriyor: Günümüz koşullarında, savaşımın bütün biçimlerini yürütebilecek biçimde örgütlenmiş olan politik öncünün yönetiminde olmayan işçi hareketi, egemen sınıfların yasaklamalarına, saldırılarına, aşırı zorbalığına karşı gereken savaşı yürütemez. Bu savaşımın sürekliliğini sağlayamaz. Geniş demokrasi güçlerini etkin biçimde çevresinde toplayamaz.

Öteki işçi partilerinin yutulacağı yalanına, saçmalığına gelince: Buna en iyi yanıt, birleşik, yığınsal işçi sınıfı partisi düşüncesinin kendisidir. Bu birlik planı, öteki işçi partilerini "yutma" planı değil, işçi sınıfının birliği yolunda daha da ileri bir perspektif açan bu düşünceyi, onlarla birlikte, omuz omuza yaşama geçirme planıdır. Bu düşünce, ülkemizin ve bölgemizin somut koşullarını gözönüne alıyor, farklı savaşım biçimleri arasında doğru bir ilişki kurmayı amaçlıyor, eylem birliği alanındaki somut gelişmelerden hareket ediyor ve işçi hareketindeki bölünmeyi giderme yolunu gösteriyor.

Birlik Dayanışma yanlıları ile TİP ve TSİP arasında gelişen eylem birliği ve ilişkiler, legal yığınsal birleşik bir işçi sınıfı partisi yaratma olanağını olgunlaştırıyor. Böylesi bir parti, elbette tek bir disipline sahip olmalı, demokratik merkeziyetçilik ilkelerine göre örgütlenmelidir. Öte yandan, böyle bir gelişme, herşeyden önce, görüş ayrılıklarının bilimsel sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde giderilmesine dayanmalıdır. Görüş birliği böylesi bir platformda sağlanabilir. Bu, söz konusu partilerin ortak istemidir. Bunun sağlanması ise, ancak eylem birliği sürecinin yaşamın her alanında daha da derinleşmesine ve kalıcılaşmasına, sektarizme ve subjektivizme kapıların iyice kapanmasına, arkadaşça bir tartışma atmosferinin oluşturulmasına bağlıdır.

Bilimsel sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerine ters düşmeyen bir programa ve bu ilkelere sımsıkı bağlı bir yönetime sahip, sosyalizme gönül vermiş en geniş yığınsal bir işçi partisinin yaratılması bugün reel bir perspektiftir. Bu önkoşullara uygun, legalitesini korumayı bilen bir partinin, kısa sürede yığınsal politik bir örgüt, ülke çapında güçlü legel bir işçi partisi olması olanaklıdır. Buna koşut olarak gençlik, kadın ve öteki yığın hareketlerinde birleşik yığın örgütlerinin oluşturulması, barış, sendika, vb. hareketlerindeki birliğin pekişmesi devrim savaşımına büyük güç katacaktır.

Likidatörlüğe karşı savaş

Her ülkede işçi sınıfının tek bir politik öncüsünün varlığı, temel bir ilkedir. İşçi sınıfının politik öncüsüyle omuz omuza savaşan yığınsal birleşik legal bir işçi sınıfı partisi olursa, bu, tek politik öncü ilkesiyle çelişmez. Tersine, bu, tek politik öncü ilkesinin ülkemiz koşullarındaki somut biçimini gösterir.

Likidatörlük, oportünizmin örgütsel plandaki bir türüdür. Her koşul altında savaşabilecek bir örgüte sahip olmanın zorunluluğuna karşı çıkar. Böylesi bir savaşımdan vazgeçilmesini savunur. 60 yıllık savaş, aynı zamanda likidatörlüğe karşı savaş yılları olmuştur. İşçi sınıfını öncüsüz bırakmayı, burjuvazi ile sınıf işbirliğini savunan likidatörlüğe karşı savaş gündemden hiç inmemiştir, inmeyecektir.

Ama legalizme karşı savaş, legal olanaklardan yararlanmayı yadsımak demek değildir.. *Bu olanaklar tümüyle tükenmedikçe bu alandaki çalışmalardan vazgeçilmez.* Sözkonusu olan, değişik savaşım biçimleri arasında uyumu sağlamak, bu savaşım biçimleri arasındaki doğru ilişkiyi kurabilmektir.

Legal yığınsal işçi sınıfı partisi, farklı savaşım biçimleri arasındaki uyumun daha geliştirilmesi, legal olanakların daha da iyi değerlendirilmesi olanağını veriyor. Ve bu sorunun çözümü, eylem birliği sürecinin daha da derinleşmesiyle, kalıcılaşmasıyla ve giderek özel bir biçim altında politik birliğe dönüşmesiyle iç içe geçiyor. Sol oportünist "İşçinin Sesi" grubu işte bunun için bir yandan legal çalışmayı karalıyor, öte yandan da işçi sınıfı partileri arasında gelişen eylem birliğine saldırıyor. Bu grup, burjuvaziyle birlikte, politik öncüyü güçlendirecek ne varsa ona saldırıyor. Bu da, tutulan yolun, izlenen politikanın doğruluğunu gösteren bir başka kanıt oluyor.

Güncel görev

Şimdi güncel görev, bir yandan legalizme, likidatörlüğe karşı savaşı elden bırakmamak, öncüyü çok yönlü güçlendirmek, öte yandan legal örgütlenme ve çalışmayı yadsıyan, eylem birliğine karşı çıkan "sol" oportünizme karşı savaşarak eylem birliği sürecini adım adım ilerletmek için elden geleni yapmaktır.

Eylem birliği sürecinin daha da derinleşmesinin önünde duran engelleri abartmak, ortaya çıkan olumsuzlukları aşılmaz görmek doğru değildir. Aynı şekilde, süreç içindeki evreleri öznel isteklere göre atlamak, bugünden yarına, bir çırpıda sorunları çözecek sihirli değnekler aramak da doğru değildir. Eylem birliği ve politik birlik sorunu günümüzde işçi hareketi içinde yoğun bir tartışma konusudur. Yanlışlarla doğruların çoğu kez bir arada savunulduğu bu tartışmalarda değişik görüşler ortaya çıkıyor. Bu görüşlerin tümü de ele alınıp incelenmeye değerdir. Bu tartışma, bu sorunların çözümü için nesnel koşulların olgunlaştığını gösteriyor.

Bulgaristan Deneyimi

Değişik savaşım biçimlerinin uyumlaştırılmasında legal yığınsal işçi partisi kurulmasının başarılı bir örneğini Bulgaristan işçi hareketinin tarihinde görüyoruz.

1920 yılında seçimlerle işbaşına gelen köylü partisi *Çiftçi Birliği,* 1923 yılında gerici, faşist güçlerin düzenledikleri kanlı bir askersel faşist darbeyle yıkıldı. BKP'nin başını çektiği 9 Eylül 1923 ayaklanması, eylem birliğinin yeterli boyutlara ulaşmamış olması, deneyimsizlik, başta Sofya olmak üzere ayaklanmanın büyük kentlerde de başlatılamaması gibi nedenlerle başarısız kadı.

1925 Nisanında faşist hükümet komünistlere ve tüm antifaşist güçlere karşı azgın bir saldırıya geçti. BKP ve öteki ilerici örgüt ve partiler çok ağır kayıplar verdiler. Gerici, faşist güçlerin konumları güçlendi. Aynı zamanda, kapitalist dünyadakine koşut olarak Bulgaristan'da da kapitalizm göreli bir istikrar kazanmaya başladı. Devrimci kabarma duraladı, geriledi.

Değişen durum Parti'nin önüne yeni görevler koyuyordu. Buna uygun yeni bir taktik gerekiyordu. Parti, yığınlarla bağlanmanın yollarını bulmadan, önünde duran görevleri başaramazdı. Bu alanda yaratıcılık gerekiyordu. Faşist rejim bütün legal işçi örgütlerini yasaklamıştı. Halk arasında direnme, birleşme isteği vardı. Ama yığınlara yeni bir yaklaşım biçimi bulunmalı, örgütlere "daha esnek" bir biçim verilmeliydi.

Bu koşullarda Parti, işçi ve emekçi yığınların güncel istemleri için savaşı öne çıkardı. Ayrıca, tüm emekçilerin savaşlarını tek cephede birleştirmek üzere bir Emek Blok'u kurulması kararlaştırıldı. bunun dışında tüm antifaşist güçlerle eylem birliği kararı alındı. Bu yeni taktiğin özü, geçici geri çekilme koşullarında yığınları kazanmaktı. Yeni taktik, bir yandan illegal örgütlenmeyi güçlendirmeyi, öte yandan da legal olanaklardan en iyi bir biçimde yararlanmayı, seçim platformuna, parlamento içi savaşıma katılmayı öngörüyordu.

Legal bir Marksist-Leninist parti kurulması kararlaştırıldı. Parit, işçi sınıfının gücüne, pekişmiş kadroların oportünizm tehlikesine, partinin eritilmesi, likide edilmesi tehlikesine karşı durabilecek güçte olmalarına, faşist rejim koşullarında legal partinin devrimci özünü koruyabileceğine güveniyordu. Bu yolda hazırlıklaragirişildi.

Novini adında legal bir gazete çıkartıldı. Legal örgütler kurulması düşüncesi bu gazetenin sayfalarında ele alındı. 1926 yılının sonunda, Merkez Komitesi'nin direktifiyle yerel "partisiz gruplar" kuruldu. Bu gruplar, BKP'nin legal örgütlenmesinin ilk biçimiydi. Ortaya çıkan bu özgün örgütlenme biçimi, legal bir işçi partisinin kurulmasının olanaklı olduğunu gösterdi. BKP, bu deneyime dayanarak "partisiz gruplar"ın dağıtılmasını ve onlardan yeni bir parti kurulmasını kararlaştırdı

Böylece Şubat 1927'de, işçi sınıfı hareketinin yığınsal legal politik örgütlenmesinin bir biçimi olarak *İşçi Partisi* kuruldu. Parti, *Robotniçesko Delo* adlı bir gazete çıkarmaya başladı. Legal olanaklardan yararlanabilen bu parti, öteki partilerle kolaylıkla geniş ilişkiler kurarak, eylem birliklerinin örgütlenmesinde geniş propaganda olanaklarından yararlanarak Emek Bloku'nun örgütlenmesinde büyük rol oynadı.

İşçi Partisi, 1927'den 1938'e kadar BKP ile omuz omuza savaştı. 1937 yılının sonlarında BKP'nin örgütlenmediği fabrika, kent, köy, yığın örgütü hemen hemen kalmamıştı. Üye sayısı 8 bine ulaşmıştı. Bu sırada İşçi Partisi'nin de üye sayısı 4 bini aşıyordu. BKP'nin bu yaratıcı girişimi, Bulgaristan işçi sınıfını devrime götüren yolda önemli bir kilometretaşı oldu.

• Ahmet Kaçmaz, TSİP'in 6. kuruluş yıldönümünde konuşurken.

Eylem Birliği sorunu ve bir konuşma üzerine

Özellikle 14 Ekim seçim kampanyasıyla birlikte, işçi sınıfı partileri arasında eylem birliği yolunda çok önemli adımlar atıldı. Eylem birliği sürecine egemen olan eğilim, bu sürecin daha da derinleşmesi, kalıcılaşması yönündedir. Yaşamın çeşitli alanlarında, sınıf savaşları içinde, tabanda ve tepede, her düzeyde gelişen bu eylem birliği süreci içinde, söz konusu partiler arasındaki görüş ayrılıklarının bir günde kalkması elbette beklenemez. Nedir ki bu ayrılıkları abartmak, onları aşılmaz saymak doğru değildir. Şurası yadsınamaz bir gerçektir ki, geçmişte neredeyse birinci sıraya çıkan ayrılıklar, bugün ya ikinci plana geçiyor ya da büsbütün ortadan kalkıyor.

Ama bu olumlu gelişmelerin yanında, zaman zaman bağlaşıkların politik çizgisine karşı temelsiz suçlamalar, bağlaşıklar arası tartışma biçimine hiç de uymayan davranışlar oluyor. TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz'ın, 21 Haziran günü partisinin 6. kuruluş yıldönümü toplantısında yaptığı konuşma bunun tipik bir örneğidir.

TSİP Genel Başkanı bu konuşmasında, ulusal demokratik cephenin "içi boş, kof bir slogan" olduğunu, ulusal demokratik cephe diye bir şeyin var olmadığını ve hiçbir zaman da olamayacağını önesürdü. Ardından da demokratik cephenin hâlâ kurulmamış olmasının, Türkiye işçi sınıfının politik öncüsünün verdiği sözü yerine getirmemesinin kanıtı olduğunu öne sürdü. TSİP'in eylem birliği yaptığı politik partileri, burjuva partileriyle hiçbir ayrım gözetmeksizin aynı kefeye koyan TSİP Genel Başkanı'na göre, bugün Türkiye'de TSİP dışında "dediğini yapan, yerine getiren" hiçbir parti yoktur. Gene Kaçmaz'a göre, bunun nedeni, bağlaşıklarının Türkiye'nin somut gerçeklerine dayanan bir politika izlemeyişleri, politikalarının gerçekçi olmayışıdır.

• Ulusal Demokratik Cephe düşüncesi her yığınsal çıkışta belgileşti: "Ulusal Demokratik Cephe'de Birleş!"

TSİP Genel Başkanı'nın bu temelsiz, tutarsız savları konusunda neler söylenebilir?

Birincisi, ulusal demokratik cephe konusundaki savları tümüyle gerçek dışıdır. TSİP Genel Başkanı, ulusal demokratik cephe düşüncesinin "içi boş, kof bir slogan" olduğunu söylüyor. Bu sava en iyi yanıtı yaşamın kendisi veriyor. Ulusal demokratik cephe düşüncesi yıllardır her yığınsal çıkışta, yüzbinlik 1 Mayıs'larda, grev alanlarında belgileşti: "Ulusal Demokratik Cephede Birleş!"

Bu nasıl "içi boş, kof" bir belgidir ki, geniş işçi ve emekçi yığınlarını böylesine kavrayabiliyor, bu belgi böylesine bayraklaşabiliyor? Eğer halkı esenliğe çıkarmanın, genliğe kavuşturmanın, sosyalizme yolu açmanın tek olanaklı, gerçekçi yolu ulusal demokratik cephede birleşmek, örgütlenmek olmasaydı, yığınları böylesine sarabilir miydi bu belgi?

Asıl önemli olan, kuşkusuz, sorunu formüle ederken kullanılan sözcükler değildir. Belirleyici olan, sorunun kendisidir, özüdür. Sömürüye, ezgiye son vermenin, sosyalizmi kurmanın ilk adımı, emperyalizmin, yerli-yabancı tekellerin, toprak beylerinin, egemen gerici güçlerin hegemonyasını, erkini yıkacak ileri demokratik devrimin utkusuna bağlıdır. Bu bütünsel devrim sürecinin ilk aşamasıdır, yolu sosyalizme açacaktır. Sosyalist devrim için gerekli politik önkoşullar, ancak bu ileri demokratik erk için savaşım sürecinde ortaya çıkacaktır. Böyle bir devrim, işçi sınıfının, emekçilerin, tüm ulusal demokratik güçlerin eylemli çoğunluğu tek cephede birleştirilmeden, devrimin politik ordusu kurulmadan utkuya ulaşamaz. Şimdi sormak gerek; Türkiye'nin gerçeklerine dayanmayan, gerçekçi olmayan strateji bu mudur?

İkinci nokta, sözünün eri olup olmama konusudur. Her sağduyulu, aklı başında insanın gördüğü, bildiği bir gerçek var: Böyle bir cephe elbette bugünden yarına, bir çırpıda örülemez. Bunun için herşeyden önce işçi sınıfının birliği sağlanmalı, işçi sınıfının belirleyici çoğunluğu devrimden yana kazanılmalı, her düzeyde, yaşamın her alanında politik eylem birlikleri geliştirilmelidir. Şimdi Demirel yönetiminin halk düşmanı politikasına karşı çıkan en geniş demokratik güçlerin güncel hedefler çevresinde eylem birliğini sağlama, güçlü bir demokrasi hareketini örgütleme taktiği, çoğunluğu devrimden yana kazanma, yığınlara kendi öz deneyimleri temeli üzerinde ulusal demokratik cephenin zorunluğunu, devrimin zorunluğunu kavratma taktiğidir. Bu demokratik eylem birliği, ulusal demokratik cephenin kendisi değil, onun için bir çıkış noktasıdır.

İşte gerçek bu denli açık, bu denli basitken, kavranması bu denli kolayken, TSİP Genel Başkanı'nın, ulusal demokratik cephenin hâlâ kurulmamış olmasını "sözünün eri" olmamanın kanıtı olarak göstermeye çalışmasına ne demeli? TSİP'in Proramı'nda "demokratik halk cephesi"ni kurma hedefi yer alıyor. Şimdi TSİP'in bunu hâlâ yaşama geçirmemiş olmasının, TSİP'in sözünün eri olmadığının kanıtı olduğunu önesürmeye kalkan kişinin bu davranışı, niyeti nasıl nitelenebilir?

Sözünün eri olup olmamanın ölçütü, parti programlarında yer alan stratejik hedeflerin şu anda gerçekleşmiş olup olmadığı değildir Bunun ölçütü, izleneceği söylenen politikayla gerçekte yapılanlar arasında uyum olup olmadığıdır. Ve şimdi sosyalizme gönül vermiş geniş emekçi yığınlar, eylem birliğinden yana olduklarını söyleyenleri, sözleriyle yaptıklarının uyumuyla tartıyorlar.

Üzerinde durulması gereken üçüncü nokta, bağlaşıklar arasındaki görüş ayrılıkları konusuna ilişkindir. Yukarıda da değindiğimiz gibi, yıllar boyu süren görüş ayrılıkları, kuşkusuz bir anda aşılamaz. Çeşitli konularda, bu arada ulusal demokratik cephe konusunda da görüş ayrılıkları bulunmasını doğal karşılamalı; bu görüş ayrılıklarının aşılmaz olmadığını, bilimsel sosyalizmin temel ilkeleri temelinde bu ayrılıkların giderilebileceğini görmek gerekir. Bu görüş ayrılıkları elbette ele alınmalı, tartışılmalıdır. Böylesi bir tartışma eylem birliği sürecini engellemez, tersine bu sürecin derinleşmesine yardımcı olur. Ama bunun temel bir koşulu, bu tartışmanın arkadaşça bir atmosfer içinde yürütülmesi, asılsız, temelsiz suçlamalar biçimini almaması, savaş arkadaşlığına yaraşır bir üslupla yürütülmesidir. Böyle bir tartışma, ancak ayrılıkları derinleştirme değil, tersine bu ayrılıkları giderme amacıyla yapıldığında anlamlı olabilir.

Böylesi temelsiz suçlamalar, bağlaşıklar arası tartışma biçimine uymayan davranışlar karşısında doğru tutum ne olmalıdır? Böylesi durumda yapılacak olan, kuşkusuz ki, ideolojik savaşımda ilkesel planda kalmak, tartışmaları eylem birliği sürecini engellemeyecek bir tarzda yürütmek, bilimsel sosyalizm ilkelerine dayanan doğru çizgiyi bağlaşıklara sabırla anlatmaktır. Bu tutum, izlenen politikanın devrimci ve bilimsel temellerine duyulan güvenden geliyor.

Ne burjuvazinin açık ve örtülü saldırıları, kışkırtmaları, ne de bağlaşıkların kimi sözcülerinden gelen temelsiz suçlamalar hiçbir zaman izlenegelen eylem birliği politikasını terketme sonucunu vermedi, vermeyecektir. Sözünün eri olmanın bir ölçütü de bu oluyor.

Güneşli günlere doğru...

İlerici emekçi sınıfının sesini duyuran Güneşli Dünya gazetesine ve emekçi dostlarımıza dostça selamlar.

Biz ELBA işçileri 1973 yılında Türkiye MADEN-İŞ Sendikası'na girdik. Bu geçen zaman içerisinde üç kez toplusözleşme yapmış bulunuyoruz. Son olarak 9 Ocak 1979 tarihinde patronların azgın örgütü MESS'e karşı örgütlü ve bilinçli bir biçimde, tabandan gelen isteklere uyarak toplusözleşme taslaklarımızı vermiş bulunuyoruz. MESS bu istemlerimizi yüksek bularak ve "ideolojik" damgası vurarak biz Maden-İş üyelerini açlığa ve sefalete itmek istemiştir. Biz buna karşı 19 Mart 1980 tarihinde greve çıktık. Ve grevimizi doğacak güneşli günlerin ümidiyle başarı içinde sürdürüyoruz.

Fabrikamızda üretilen mamuller Arçelik yedek parçaları ve Türk Fiat Traktör parçaları; ana üretim konvektör tipi radyatör. Bu mamuller son zamlardan sonra yüzde 100-300 zam gördüğü halde biz işçilerin ücretleri hâlâ yerinde saymakta.

Fabrikamızda 8 senedir çalışan bir işçinin ortalama aylık ücreti brüt 3650 liradır. Bunun yanısıra sağlık koşulları dayanılmaz safhaya ulaşmıştır. İş kazaları heran için yaşamımızı tehdit etmektedir. Bir arkadaşımız kör olmuş, birçok arkadaşımız zehirlenmiştir.

19 Mart 1980 tarihinde, bayram havası içinde, sendikamızın bilinci ve örgütü altında greve çıktık; ve 84 gündür patron vekili akla gelmeyecek zulüm ve baskı uygulamaktadır. Fabrikamızda bulunan önemli kalıpları kaçırmak için 17 kişi, başlarında Atölye şefi Süleyman Koldor olmak üzere baskın düzenlemiştir. Başarı sağlayamayınca onun arkasından patron vekili müdür grev gözcüsü arkadaşlarımızı satın almak istemiştir. Bunu da başaramayınca birlik ve beraberliğimizi bozmak için grevimizin 71. günü jandarmayı çağırarak iki temsilci arkadaşımızı yalancı şahitler önünde suçlamaya kalkışmıştır. Bunca baskılara rağmen grevimizi ilk gününden daha disiplinli, daha kararlı ve azimli bir biçimde yürütmekteyiz ve yürüteceğiz.

Bugüne kadar bizlere omuz veren, grevimizi destekleyen tüm ilerici, demokratik kuruluşlara, Birlik Dayanışmacı'lara, İGD, İKD TÖB-DER, İMO, TTB, Genel-İş, Köy-Der, TSİP, Bornova, Işıkkent, Altındağ, Pınarbaşı, Çamdibi, İzmir belediyelerine, tüm halk odalarına, ELBA işçilerini yalnız bırakmadıkları için grev boylarından dostça selamlarımızı sunarız.

Yaşasın Birlik Dayanışma!
Yaşasın Maden-İş

ELBA'DAN BİR GRUP İŞÇİ

Bu benim ilk grevim...

2 senedir BeTeBe Mozaik Fabrikası'nda işçi olarak çalışıyorum. İşyerimizde çalışma koşulları çok zordur. Bunun yanında ustabaşı devamlı başımızda bulunur. Akort çalıştığımızdan verdiği sayı kadar üretim yapmak zorundayız. Ustabaşından söz işitmemek için bazen yemek yemeden, yemek saatinde de çalışmak zorunda kalıyorduk. Hiç istirahatimiz yok, devamlı çalışıyoruz. Eski sendika yönetimi herşeye göz yumuyordu. İşyerlerini hiç dolaşmıyor, sorunlarımızla ilgilenmiyordu. Bazen işyerine gelse bile bizlerle görüşmeden ustabaşı, şeflerle görüşüp çayını içip gidiyordu. Yeni sendika yönetiminden çok memnunuz sık sık ziyaretimize gelip sorunlarımızı dinliyorlar, hemen çözümü için gerekli işlemleri yapıyorlar.

Bu dönem toplusözleşme görüşmelerine cam işçileri daha güçlü girdi. Çünkü cam işkolunda bulunan iki sendika yıllardır birbirleriyle uğraşmaktan cam işçilerinin sorunlarına eğilemediler. Bu dönem sağlanan güç ve eylem birliği gereği her iki sendika toplusözleşme döneminde olduğu gibi grev aşamasında da birlikte hareket ediyorlar.

Sendikamızın 28 Mayıs 1980 tarihinde başlatmış olduğu BeTeBe işyerindeki greve tüm kalbimizle sahip çıkıyoruz.

Ben ilk kez greve çıktım. Greve çıkarken çok heyecanlandım, duygularımı burada anlatmak mümkün değil, şimdi çok mutluyum ve kararlıyım. Yıllardır bizleri Feget-BeTeBe diye ayıran eski yönetime kızıyorum. Şimdi grevde Feget ve BeTeBe olarak kardeşçe patronlara karşı ortak mücadele veriyoruz.

İşgüvenliği, calışma saatlerinin kısaltılması, ücretlerimizin artırılması, işyerinde çalışma koşullarının düzeltilmesi için greve çıktık bu haklarımızı almakta kararlıyız, sonuna kadar mücadele vereceğiz, yılgınlığa ve bölünmüşlüğe aramızda yer yok.

Yaşasın sendikamız Kristal-İş
Yaşasın Güç ve Eylem Birliği.

LEYLA KARAKAŞ
BETEBE'DE İŞÇİ

İhanetinizi ve uşaklığınızı yığınlardan saklayamazsınız

Ankara'da 25-26 Haziran tarihlerinde yapılan NATO Bakanlar Konseyi toplantısından önce Dışişleri Bakanı Erkmen gazetecilerin bu konudaki sorularını yanıtladı. "NATO Bakanlar Konseyi toplantısının Ankara'da yapılması komşularımız açısından bir tehlike oluşturmuyor" dedi. "NATO'da olduğumuzu herkes nasıl olsa bilmiyor mu?" dedi. Yine demagoji yaptı, yalan söyledi.

Demirel de her fırsatta yalan söylüyor. Atatürk'ün çizdiği yoldan gittiğinden sözedip, Atatürk'ün dış politikada izlediği barışçı, bağımsız ve Sovyetler Birliği'yle dostluk politikasını kendi izlediği uşaklık politikasıyla aynı göstermeye yelteniyor; "kimse Türkiye'nin menfaatlerine aykırı birşey yapamaz, biz korumaya muktediriz" diye kurusıkı atıyor.

Gerici basın, tekellerin sesini geniş emekçi yığınları içinde sözümona "yurtsever" bir tavırla yaymaya çalışıyor. Onlara göre, "Sovyet yayılması" karşısında en etkin silah NATO'dur, NATO'nun ve ABD'nin gücüdür. Türkiye bunlar sayesinde varolmakta ve hatta bırakınız kendini korumayı, Ortadoğu'yu da böylece korumuş olmaktadır. "*...bizim NATO'da bulunuşumuz, yalnız bize değil, NATO ve Batı düşmanlığı şampiyonluğunu ısrarla yürüten, Ortadoğu'lu birçok komşularımız için de bulunmaz bir nimettir. .. Kazara biz NATO'dan ayrılsak ya da Allah saklasın başımıza bir hal gelse, 'sosyalist' Irak'ından tutun da Suriye'si ve hatta 'Filistin Kurtuluş Örgütü' dahi, NATO'ya girebilmek için can atarlar. Zira, hem Rusya karşısında hiçbir savunma seddi bulundurmamak, hem de 'bağımsız, zengin, kabadayı' olmak mümkün değildir. ... Türkiye'nin Batı Savunma İttifakı'na bağlı olması, tarihi ve coğrafi bir kaderin eseridir. Bundan caymak, sadece ihanet veya boşboğazlık da olmaz. Bundan caymak, yok olmaktır. Fakat caydırabilmek kimsenin haddi değildir.*" Böyle yazıyor tekellerin sesi *Tercüman*'ın Ahmet Kabaklı'sı... Yetkiyi nereden alıyorsa, yalnızca Türkiye değil, Ortadoğu adına da konuşuyor. "Allah saklasın başımıza bir hal gelse" imiş. Kabaklı'nın ve onun borazanlığını yaptığı çevrelerin başına ne hal gelir bilinmez. Ancak halkımızın başına gelen gelmiştir; topraklarımız parsellenmiştir; ikili kölelik anlaşmalarıyla yurdumuz barut fıçısına dönmüştür; NATO içinde silahlara giden paralarla emekçi yığınların lokması gittikçe ufalmıştır. Ve halkımız bilmektedir ki bu kader değildir. Halkımızın boynunu NATO'ya, onun baş patronuna uzatanlar Demirel'ler, Türkeş'ler, NATO'nun baş patronu ABD ile eli titremeden 100 sayfalık SİA anlaşmasını imzalayanlardır...

Daha geçenlerde, NATO toplantısından önce İngiltere'de çıkan haftalık dergi *New Statesmen*, SİA anlaşması konusunda bir açıklama yaptı. Bu açıklamaya göre, *anlaşmanın gizli bölümlerinde ABD'ne NATO içindeki müttefiklerine haber vermeden, Türk hükümetine haber vermeden, Türkiye'deki üsleri kullanmak, buralardan Ortadoğu ülkelerine kolayca ulaşabilmek hakkı veriliyor.* Böylece, 25 Nisan'da İran'a karşı düzenlenen ABD saldırısında da İncirlik üssünün bu anlaşma uyarınca kullanıldığı ortaya çıkıyor. Nisan ayı içinde Türkiye'de inceleme yapan ABD Senato heyeti de Demirel'in U-2 casusluk uçaklarının topraklarımızdan uçması için ABD'ne teminat verdiğini söylüyor. Üsler konusunda "bu üsler Türk yetkililerin izni olmadan kullanılamaz" diye bol keseden yalan söyleyen Demirel, şimdi de U-2'ler konusunda demagoji yapıyor. "Kimsenin bizden izin istediği yok" diyor da, "ben böyle bir izni vermedim" demiyor.

Ülkemizde artık Demirel'lerin, Türkeş'lerin tekelci çevrelerin ipliği pazara çoktan çıkmıştır. Onların ihanetleri öylesine büyüktür ki ve ne en usta yalanlar, en parlak sözler, en görkemli toplantılar, ne de parlamentodaki parmak hesabına dayalı "güven tazeleme", ihanetin üstünü örtemez... Demirel yönetimi yalnızca dayandığı tekelci çevrelerin, NATO'cuların, "güçlü dost"larının güvenini tazelemiştir. Boşuna yığılmadılar NATO'cular Ankara'mıza. Emperyalist çevreler Demirel ayakta kaldı diye rahat bir nefes alıyorlar şimdi.

Oysa ülkemizin yurtsever insanlarının, geniş emekçi yığınların, ulusumuzun ezici çoğunluğunun Demirel yönetimine güveni yoktur. Onlar NATO'nun ve ABD'nin çıkarlarıyla kendi çıkarlarının taban tabana zıt olduğunu biliyorlar. Emperyalist bağımlılık zincirleri kırılmadan, ABD ve NATO üsleri sökülüp atılmadan, ülkemiz NATO'nun bekçiliğinden kurtarılmadan bunalımdan, yokluktan, yoksulluktan kurtulamayacaklarını biliyorlar.

Demirel yönetiminin, "güçlü dostları"ndan aldığı güvenle daha da artacak olan gözdağı, baskı ve terör onları bu yolda örgütlü, birleşik savaşımdan alakoyamayacaktır.

Tayland'da kim kime

● Saldırgan Pol-Pot ve çeteleridir

Geçtiğimiz günlerde iç ve dış gerici basın Vietnam'ın Kamboçya'da bulunan birliklerini kullanarak Tayland'a karşı saldırıya geçtiği ve göçmen kamplarını bastığı yaygarasını koparttı. Bu yalan haberlerle, Japon ve Fransız sömürgeciliğine, Amerikan emperyalizmine ve en son Pekin hegemonyacılığına karşı kahramanca savaş verip utkuya ulaşan, bu savaşta enternasyonalist dayanışmanın değerini çok iyi kavrayan Vietnam halkını ve devrimci yönetimini karalamaya çalıştılar. ABD ve Çin, Vietnam ve Kamboçya'ya karşı bir vurucu güç olarak gördükleri Tayland'ın yardımına koştular.

Ankara'da toplanan NATO Bakanlar Konseyi'nde "Vietnam'ın Tayland'a saldırısı" sorununu gündeme getiren ABD Dışişleri Bakanı Muskie, durumu "yakından izlemek" için Tayland'a giderken, ABD hükümeti de Tayland'a silah yardımını hızlandırma kararı aldı. ABD Tayland'a 3,5 milyon dolar tutarında askersel malzeme gönderecek ve bunların nakliye masraflarını Tayland'la dayanışmasının bir belirtisi olarak almayacak!

"Vietnam'ın Tayland'a saldırısı"nın gerçeği

7 Ocak 1979'da Kamboçya'nın başkenti Pnom Pen, Vietnam birliklerinin desteklediği Kamboçya'nın Kurtuluşu için Ulusal Birleşik Cephesi tarafından kurtarılıp, Kamboçya halkının 3,5 yılı aşan kabusu sona erince emperyalist yayın organları hemen "Vietnam Kamboçya'ya saldırdı" yalanını ürettiler. Daha sonra, eski rejimin uluslararası alandaki destekçileri Birleşmiş Milletler'de Pol Pot-İeng Sari rejiminin tanınması için ellerinden gelen her-

SOVYET BİRLİKLERİNİN BİR BÖLÜMÜ GERİ ÇEKİLDİ

Afganistan Devrimi İlerliyor

Geçen yılın sonunda Afganistan hükümetinin çağrısı üzerine bu ülkeye gönderilen Sovyet birliklerinin bir bölümü, geçtiğimiz günlerde, yine Afganistan hükümetinin söz konusu birliklere artık gerek kalmadığını bildirmesi üzerine geri çekildi.

Afganistan halkının uzun yıllar süren savaşımla elde ettiği ulusal egemenlik ve bağımsızlığının Hafızullah Amin kliği ve dıştan yapılan müdahalelerle tehlikeye düşmesi sonucu, Afganistan hükümeti Sovyet birliklerini, devrimin kazanımlarının savunulmasında bir güvence olarak davet etmişti.

Devrimin yeni bir aşamaya girdiği 6 aydan beri Afgan halkı ABD emperyalizminin Çinli hegemonyacıların ve bunların Pakistan, Mısır, Suudi Arabistan gibi yandaşlarının kışkırttıkları, eğittikleri ve silahlandırdıkları karşıdevrimci çetelere karşı zorlu bir savaşım verdi, veriyor. Bu süre içinde Afgan ordu birlikleri, halka yapılan birçok saldırıyı göğüsledi. Ordu birlikleri halktan da büyük destek görüyorlar.

Daha geçen günlerde Nangahar bölgesinde ABD, Çin, Mısır ve İngiliz yapısı silahlarla donatılmış bir çete bozguna uğratıldı. Ülkenin birçok kentinde, özellikle Kunar bölgesinde halk, devrimi destekleyen gösteriler düzenliyor. Afgan din adamları Kabul'de düzenledikleri konferansta hükümetin önlemlerini desteklediklerini açıkladılar.

Pakistan'dan sızdırılan büyük çetelerin hemen hemen hepsi şu anda yokedilmiş durumda. Ancak kimi küçük gruplar saldırılarını yer yer sürdürüyor, sabotajlar düzenliyor, köylülerin evlerini kundaklıyor.

SSCB sözünün eridir

Emperyalistlerin yapay olarak yarattıkları Afganistan sorununun öteden beri politik yollarla çözümlenmesini isteyen Sovyetler Birliği'nin, Afganistan hükümetine danışarak Sovyet birliklerinin bir bölümünü geri çekmesi geniş yankılar uyandırdı. Uluslararası barış ve güvenliğin güçlendirilmesine yönelik olumlu bir adım olarak değerlendirildi.

Avusturya Dışişleri Bakanı, Sovyetler Birliği'nin ve Afgan hükümetinin bu kararını çok olumlu bulduğunu belirtti ve "Moskova sözünü tutuyor" dedi. Hindistan dışişleri bakan yardımcısı, kararın Hindistan hükümeti için memnuniyet verici olduğunu belirtti. İspanya dışişleri bakanı, asker çekme kararını Afganistan sorununun çözümüne yönelik bir adım olarak nitelendirdi.

FKP Genel Sekreteri Georges Machais ve ABD Komünist Partisi MK üyesi Angela Davis yaptıkları açıklamalarda, Sovyet birliklerinin bir bölümünün geri çekilmesinin Afganistan'da durumun normalleşmesinin işareti olduğunu belirttiler. Fransa Devlet Başkanı d'Estaing bu girişimin "iyiye doğru bir adım olduğunu" söyledi. **Dünya kamuoyu bir kez daha gördü ki SSCB'nin başkalarının topraklarında ve zenginliklerinde gözü yoktur. SSCB sözünde durur.**

Sovyet birliklerinin ayrılması nedeniyle Kabul'de yapılan törende Afganistan hükümeti, ordu ve halkının temsilcileri ve yetkilileri Sovyet askerlerine ülkenin bağımsızlık ve egemenliğinin korunmasında yaptıkları kardeşçe yardım nedeniyle teşekkür ettiler.

ADC Halk Ordusu Politik Kurmay Başkanı Gul Aka, geri dönen Sovyet birliklerinin enternasyonalist bir görevi yerine getirdiklerini ve şu aşamada Afganistan'da kalmalarının zorunlu olmadığını söyledi.

Afgan hükümeti ve Sovyetler Birliği soruna politik yoldan bir çözüm bulunması gerektiğini birçok kez belirtti. Afganistan hükümetinin Mayıs ayında komşu ülkelere ilişkileri normalleştirme çağrısı yapması, soruna görüşmeler yoluyla çözüm bulunmasına hazır olduğunu gösterdi.

Ancak emperyalistler Afganistan sorununun gündemden inmesinden korkuyorlar. Amerikan ve bu arada Çin gizli servisleri Afganistan'ın içişlerine karışmaya devam ediyorlar. Sovyet birliklerinin bir bölümünün çekilmesi kararını asık suratla karşılayan Başkan Carter da bu konudaki çabalarını gizlemiyor. Carter, bu ayın son haftasını "Afganistan'la dayanışma (!) haftası" ilan etti. Bu hafta içinde Afganistan'a "yardım" toplanması öngörülüyor, ABD'nin yönetimi Afganistan halkıyla nasıl dayanışır? Hiç kuşkusuz bu girişim karşıdevrimcilere yardımın artırılacağı anlamına geliyor.

Kabil'de Dayanışma Konferansı

Emperyalist ve gerici güçlerin saldırıları sürerken dünya halkları Afgan halkıyla gerçek dayanışma bayrağını yükseltiyor. Afrika, Asya Halkları Dayanışma Örgütü'nün çağrısı üzerine 20 ülkenin temsilcileri Kabul'de bir dayanışma Konferansı düzenlediler. Afrika, Asya ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden gelen politikacılar, yöneticiler, dini çevrelerin temsilcileri ve gazeteciler. Konferans sonunda yayımlanan bildiride uluslararası emperyalizmin Afganistan halkına karşı Pakistan topraklarından ilan edilmemiş bir savaş yürüttüğünü belirterek Afgan halkıyla dayanışmalarını dile getirdiler. Konferansa katılanlar, "Afganistan halkına çağrı" başlığı altında yayımladıkları bildiride, dünyanın tüm ilerici güçlerinin Afgan halkının haklı davasını desteklediklerini belirttiler.

Sosyalist ülkelerin Afganistan'a yaptıkları yardımlar sürüyor. En son olarak Sovyetler Birliği'nden 100 milyon rublelik gıda, giyecek ve ilaç yardımı yapıldı. Bu yardım günlük olarak geliyor ve halk arasında dağıtılıyor. Afganistan'ın karayolu taşımacılığı geliştiriliyor. Sovyetler Birliği, Çekoslovakya ve Demokratik Alman Cumhuriyeti yardım olarak kamyon ve başka taşıma araçları gönderdi. Denize çıkışı bulunmayan ve bir kilometre bile demiryolu olmayan Afganistan için bu yardım büyük önem taşıyor. Bu arada Sovyetler Birliği ile Afganistan arasında 140 bin tonluk buğday anlaşması imzalandı. Sovyetler Birliği buğdayı parasız verecek. Oluşturulan makine-traktör istasyonları, köylülere traktör, ekim makinesi ve başka tarım araçları kiralıyor. Afganistan'da sendikal hareket de gelişiyor. Yeni sendikalar kuruluyor. Sendikalar okuma-yazma kursları veriyor, işçilerin eğitimiyle ilgileniyor.

SBKP Merkez Komitesi Plenumu'nun 23 Haziran tarihli kararnamesinde de dış politika sorunları arasında Afganistan'a yer verildi; SSCB'nin Afganistan'a yardım göndermekte bir çıkar ummadığı, **çok kapsamlı yardımların** gönderilmeye devam edileceği belirtildi.

Afgan halkı yeni yaşamını kurarken saptanan hedeflere ulaşabilmek için birçok zorlukların aşılması gerektiğini biliyor. Bu bilincini de şu atasözleriyle dile getiriyor:

"NEHIR SULARINI DAMLA DAMLA TOPLAR!"

- ABD Tayland'a silah gönderiyor
- Dünya barış güçleri Kamboçya'nın yanında

KANLI POL POT REJİMİ'NİN UYGULAMALARI

Pol Pot, Pekin yönetiminin Güneydoğu Asya'da yayılmacı planlarını gerçekleştirmek amacıyla kullandığı bir piyondu. "Kültür devrimi" sırasında Çin'de bulunan Pol Pot, Mao'nun ideolojisini Kamboçya'da yaşama geçirdi.

- *7 milyon nüfusunun 3 milyonunu katletti.*
- *Pol Pot işe Budist rahipleri kesmekle başladı; 80.000 rahibin yalnızca 800'ü kurtuldu.*
- *500.000 Müslümanı katletti.*
- *Aydınların % 95'ini yoketti.*
- *Çiçek hastalarını ve bu hastalığı geçirenlerin tümünü yaktı.*
- *Tüm okulları, eğitim merkezlerini kapattı; devlet kütüphanesini domuz ahırına çevirdi.*
- *Geride, % 75'i kadın ve çocuk olan, çocukların da % 66'sı öksüz bir nüfus bıraktı.*
- *Ekilebilir alanların % 90'ını harabeye çevirdi.*
- *Hiçbir hastane, okul, ulaşım ağı, elektrik, su şebekesi kullanılır durumda değildi.*

saldırıyor?

şeyi yaptılar ve bir ölçüde de başarılı oldular. Bu arada ülke içindeki ve Tayland'daki Pol Pot artıklarından da her türlü yardımı esirgemediler.

Pol Pot rejiminin alaşağı edilmesi ve Pol Pot çetelerinin Tayland'a kaçmasından sonra emperyalist propaganda merkezleri yeni yönetime karşı ayaklanma başladığı ve giderek yoğunlaştığı yalanlarını yaymaya çalıştı. Bu arada 800 bin kişiyi bulan Tayland'daki Kamboçya'lı göçmenleri de kendi emelleri için kullanmaya çabaladı. Sözde Vietnam saldırısından Tayland'a kaçtığı önesürülen 800 bin göçmenin büyük bölümü Pol Pot kasabından canını kurtarabilmek için çok önceleri Tayland'a kaçanlardan oluşuyordu. Geri kalan bölüm ise Kamboçya'da Heng Samrin yönetiminin işbaşına gelmesinden sonra emperyalist propaganda merkezlerinin etkisi altında, yeni yönetimin ne olduğunu kavramaya fırsat bırakılmadan Pol Pot çetelerinin provokasyon ve zorlamalarıyla Tayland'a sürüklenip götürülenlerdi. Bu arada Tayland'ta bulunan Kamboçyalılar arasında geriye dönüş de başlamıştı. Bu insanlar, tüm yalan propagandaya karşın, akrabalarının ve tanıdıklarının Kamboçya'da artık kendileri gibi açlıktan kırılmadıklarını duyuyorlar, göçmen kamplarında Pol Pot çetelerinin yeni kırım uygulamalarından kurtulmak istiyorlardı. Kamboçya sınırları içinde bulunan tüm karşıdevrimci üsler temizlendiğinden Pol Pot yanlıları eylemlerini yalnız Tayland'ta kurdukları kimi merkezlerden gerçekleştirebiliyor, ülke içindeki köyleri basıp ekin kampanyasını kırmak için tarlaları yakıyorlardı.

Çin ve ABD'nin desteğine dayanan Tayland yönetimi ise, Vietnam ve Kamboçya'nın sorunlara barışçı bir çözüm bulunması için yaptıkları yapıcı önerileri ısrarla reddetti. Bu durumda sınır güvenliği, Kamboçya için en güncel sorun haline geldi.

Haziran ayında Tayland'a çöreklenen çeteler, Tayland Kızıl Haç'ı ve BM Göçmen Bürosu'nun aracılığıyla, "geri dönen göçmen" adı altında sınırdan Kamboçya'ya sızma operasyonuna girişmişlerdi. Vietnam ve Kamboçya, Tayland'a başvurarak sızmaların önlenmesini istediler. Ancak Tayland yönetimi bu çağrıları dinlemediği gibi, Tayland uçak ve topları da Kamboçya köylerini bombalamaya, Pol Pot çetelerine yardımcı olmaya başladı.

Kamboçya ve Vietnam bu aşamada, Kamboçya topraklarının bütünlüğünü, halkın güvenliğini ve geleceğini korumak için zorunlu olarak karşı eyleme geçtiler. Tayland saldırılarına karşılık veren Vietnam-Kamboçya birlikleri, karşıdevrimcileri bozguna uratmaya başladılar.

İşte "Vietnam'ın Tayland'a saldırısı"nın gerçeği budur...

Vietnam birlikleri neden Kamboçya'da

Kamboçya'da 1975'de erki ele geçiren Pol Pot kliği, hegemonyacı Pekin yönetiminin emriyle Vietnam'a 1975-1978 döneminde tam 6.186 kez silahlı saldırıda bulundu. Bu arada, Kamboçya'daki öbür azınlıklar gibi Vietnam kökenlileri de özel olarak katletti. Dayanılmaz bir hal alan saldırılara karşı, tehdit altındaki topraklarını savunmak amacıyla Vietnam birlikleri karşı saldırıya geçtiler. Bu saldırı Pol Pot ordularının gücünü kırdı; kardeş Vietnam halkından yardım isteyen Kamboçya'nın Kurtuluşu için Ulusal Birleşik Cephe'nin başarısını kolaylaştırdı. Halk düşmanı Pol Pot kliği 1979'un başında devrildi.

Bir yıl sonra Vietnam birlikleri hâlâ Kamboçya'dalar. Çünkü, Kamboçya ordusu yeni ve deneyimsiz; Kamboçya'ya dış saldırılar sürüyor ve Kamboçya halkı iki ülke arasında imzalanan Dostluk ve İşbirliği Anlaşması uyarınca Vietnam'lı kardeşlerinin yardımını istiyor. Vietnam, bir yanda askersel birlikleriyle Kamboçya'nın güvenliğini ve bağımsızlığını Kamboçya'lı yurtseverlerle birlikte korurken, yeni Kamboçya'nın kuruluşuna da gönderdiği binlerce öğretmen, kalifiye işçi, doktor, hemşire, mühendis ve uzmanla büyük destek oluyor.

Kamboçya yaralarını sarıyor

Pol Pot'un korkunç mirasını kaldırmak çetin bir iştir. Kamboçya halkı bu zorlu görevin üstesinden başta SSCB olmak üzere, sosyalist ülkeler ve dünya ilerici halklarının dost yardımlarıyla kalkıyor.

Bugün Kamboçya'da açlık tehlikesinin önüne geçildi. Boşaltılan şehirlere halk geri dönüyor. 19 ilde politik yönetim organları işletiliyor. 50 fabrika kurulmuş, üretime geçmiş; 1,5 milyon hektar toprak ekilebilir duruma getirilmiş. 700 bin çocuk için eğitim olanakları sağlanmış; kreş ve yuvalar, her ilde bir sağlık merkezi, seyyar sağlık ekipleri kurulmuş durumda.

Kamboçya halkı her yeni günle birlikte ileriye doğru sağlam bir adım daha atıyor.

El Salvador'da genel ayaklanma çağrısı

"Halk savaşından başka çıkar yol yok!"

El Salvador'da, ABD destekli cunta kanlı terörü şiddetlendirirken, Salvador devrimci güçleri, içinde Salvador Komünist Partisi'nin de yeraldığı politik-askersel birliğin öncülüğünde devrimi utkuya ulaştıracak yolda önlerine çıkan tüm engelleri bir bir temizliyor.

Yükselen örgütlü savaşımı engellemek amacıyla 1979 Kasım ayından bu yana, **ABD, El Salvador cuntasına silah,** *para ve "uzman" yardımı yapıyor. Bu yardımlar sayesinde Salvador'da günde ortalama 50-60 yurtsever katlediliyor. ABD Başkan yardımcılarından W. Bowdler, ABD'nin Cunta'yı yaşatmak için elinden gelen herşeyi yapacağını açıklamıştır. Hiç kuşkusuz sözünde de duruyor!*

Uygulamaya konan kanlı katliamların eylem planlarını Salvador generalleri ABD Büyükelçisi Robert White'a danışarak oluşturuyorlar.

ABD bir yandan kanlı Salvador ordusunu güçlendirirken, öte yandan Salvador'un sınır komşusu Honduras ve Guetamala gerici yönetimleri güçlendiriyor ve Salvador'a dolaysız müdahaleyi gerçekleştirmek için bu ülkelerde paralı askerler eğitiyor.

Geçtiğimiz günlerde Salvador devrimci güçlerinin birliği ABD'nin 600 bin kişiyi soy kırımına uğratacak bir plan tezgahladığını açıkladı. Bu amaçla Haziran ayı başında ABD, Cunta'ya 49 milyon dolar para ve haftada ortalama bir uçak yardımı yapmaya başlamıştır.

ABD destekli faşist ordu, polis ve çeteler terörü günlük yaşam biçimi haline getirmiş durumda. Salvador haritasından bütünüyle silinmiş pek çok köy var. Kana susamış faşist güçler hastane yataklarında, ameliyat masalarında, sokakta insanları kurşuna diziyor, aileleri toplu halde katlediyor, kadınların ırzına geçiyor, küçük bebekler bile katlediliyor. ABD emperyalizmi ve onun uşakları günde 50 ölü ile yetinmiyor.

Ülke içinde bu tür katliamlar sürerken Guatemala ve Honduras sınırında kitlesel katliamlar birbirini izliyor. "Örs-Çekiç" operasyonu adı verilen bu katliamları, ABD güdümlü Salvador orduları, Honduras ve Guatemala ordularıyla ortaklaşa uyguluyorlar.

Haziran ayı sonlarında 600 kadar kadın erkek ve çocuk Salvador ordusu tarafından Honduras sınırına sürüldü ve Honduras ordusu tarafından katledildi. Hemen ardından katliamdan kaçan 3.000 kadar köylü Guatemala sınırında sıkıştırılıp kurşuna aizıldi.

Aileleri faşist ordu birlikleri ve çeteleri tarafından katledilen 6-12 yaşları arasında 75 çocuk sınırdan geçmek isterken Honduraslı askerler tarafından engellenip Rio Sumpul nehri yakınıarında Salvador askerleri tarafından hunharca katledildi.

Ancak Salvador halkı direniyor. Politik ve askersel örgütler koordinasyon kurulu ve yığın örgütlerinin geniş cephesi halk savaşından başka çıkar yol olmadığını tüm dünyaya duyuruyor ve Salvador'da genel ayaklanma çağrısında bulunuyor.

Buna hazırlık olarak bir yandan silahlı gerillalar sokak sokak, köy köy ve kasaba kasaba faşist güçleri geriletirken öte yandan örgütlü grevler, boykotlar uygulanıyor.

Geçtiğimiz günlerde kademeli olarak başlatılan grevler tüm Salvador'da yaşamı felce uğratan ve % 95 katılım sağlanan 48 saatlik genel grevle doruğuna ulaştı.

Ülkedeki tüm işçi, köylü, memur, meslek sahibi yurtseverler, öğrenciler, gençler çeşitli

biçimlerle devrim hazırlığı içindeler. Birçok kent ve köy devrimcilerin etkinlikleri altında. 10'dan fazla radyo istasyonu halk savaşçılarının elinde. Salvador'da devrim ateşi tutuştu ve tüm ülkeye yayılıyor. Başta Küba olmak üzere Nikaragua ve özgürlüğüne kavuşmuş, kavuşmamış tüm halkların ve dünya devrimci güçlerinin gözü, kalbi şimdi El Salvador'da.

Ölenler boşuna ölmüyor, her geçen gün Salvador halkının birleşik örgütlü savaşımını utkuya yaklaştırıyor.

ABD emperyalizmi Ortadoğu'da saldırganlığını sürdürüyor

Amerikan emperyalizminin Ortadoğu ve Yakın doğu halklarına yönelik saldırıları yeni boyutlar kazanarak sürüyor. Amerikan yönetimi, Ortadoğu'da dengeyi emperyalizmden yana bozan Camp David ihanet anlaşmalarını tümüyle hayata geçirmek için tüm olanaklarını seferber etmiş bulunuyor. ABD bu amaçla 20 milyar doları gözden çıkarmış durumda.

Mısır'da, Umman'da, Suudi Arabistan'da, İsrail'de ve ülkemizde yoğun bir şekilde yeni üsler kurma ve varolan üslerini güçlendirme çabası içinde. 15 Temmuz'dan başlayarak üç ay süreyle, Amerikan hava kuvvetleri, Mısır'da, Umman'da ve Suudi Arabistan'da ortak manevralar yapacak.

ABD askersel hazırlıklarını sürdürürken, bir yandan da politik olanaklarını zorluyor. ABD yönetimi, AET ülkelerini, Camp David Anlaşmalarını hayata geçirme kampanyasına bir ölçüde ortak etmeyi de başardı.

Batı Avrupa ülkelerinin Ortadoğu konusuna artan ilgisi bazı gerici ve ikircimli Arap ülkelerinin de onay ve desteğiyle daha da güncellik ve önem kazandı. Bu ülkeler, görünürde Camp David'e ve ABD'nin Ortadoğu politikasına karşıydı, ama temelinde Ortadoğu sorununa bulunacak bir çözümde Sovyetler Birliği'ni "dışlamak" ve Arap halklarının sosyalizme yönelişini engellemek amacıyla "tarafsız" Avrupa ülkelerinin devreye girmesinden yanaydılar. Sonuç olarak, 14 Haziran AET Zirvesi sonucu yayınlanan bildiride, Camp David anlaşmasını karşıya almayan, FKÖ'yü Filistin halkının tek temsilcisi olarak kabul etmeyen bir karar çıktı.

Bildirinin hemen ardından ABD, Arap ve Filistin halklarının direnişi karşısında çıkmaza giren Camp David anlaşmalarına canlılık getirmek amacıyla "işgal altındaki topraklarda yaşayan Filistinlilere özerklik" görüşmelerini sürdürmek üzere İsrail ve Mısır temsilcilerini Washington'da yeniden biraraya getirdi. Carter yönetimi bu konuda kısa vadede şu stratejiyi benimsemiş görünüyor:

— İsrail aracılığıyla Lübnan üzerinde baskı yapmak, bu ülkeyi Camp David komplosuna çekmek, Filistin ve yurtsever Lübnan güçlerinin gücünü kırmak.

— Suriye'nin Camp David'e karşı direnişini kırmak için, İsrail'in bu ülkeye saldırısını sağlamak. İçte de Müslüman Kardeşler çetelerini yeniden harekete geçirmek. Suriye'nin Ürdün ve Irak ile ilişkilerini gerginleştirmek.

— Mısır'ın Libya'ya saldırmasını sağlamak ya da en azından bu bölgede sürekli bir gerginlik yaratmak.

Öte yanda, Direnme Cephesi ülkeleri Libya'ya ya da herhangi bir Arap ülkesine yapılacak emperyalist, gerici saldırılara birlikte karşı koyacaklarını açıkladılar. Suriye ve Filistin liderleri bu savaşımda Arap halkları ile Sovyetler Birliği arasında varolan stratejik bağlaşıklığın önemini ve bu bağlaşıklığın güçlendirilmesi gereğini vurguluyorlar. Arap ülkelerinde emperyalizme, gericiliğe karşı savaşım yükseliyor.

■ *Namibya'da Güney Afrika askerleri*

Irkçı Güney Afrika Angola'ya saldırdı

Irkçı Güney Afrika Cumhuriyeti birlikleri, kendi işgali altındaki Namibya toprakları üzerinden Angola'ya saldırarak binlerce sivili katletti, köyleri, sanayi kuruluşlarını, tarlaları yakıp yıktı. 10 bin kadar asker ve ağır silahlarla yapılan bu büyük çaplı saldırı, tam da Soweto ayaklanmasının yıldönümünde ırkçı rejime karşı protesto hareketlerinin Güney Afrika'nın heryanına yayıldığı bir döneme rastladı. Bu saldırı,

Angola'daki ilerici rejime karşı savaşan ve bu savaşta Namibya'yı üs olarak kullanan FNLA çetesinin başkanı Roberto Holden'ın ABD'ye bir gezi yaparak Amerikan hükümeti ve Senatosundan yardım vaadi aldığı günlere rastlıyor. Ayrıca bu saldırı, Zimbabwe'de ırkçılığın alaşağı edildiği, Namibya'da ırkçılığa, sömürgeci işgale, emperyalizme karşı savaşımın yükseldiği bir dönemde yapılıyor.

Sovyetler Birliği'nin Afganistan halkının daveti ile ona yardıma koşmasına "işgal" diyen Carter, Angola'ya dalan "davetsiz misafirler"in BM Güvenlik Konseyi'nde kınanmasında çekimser kalıyor.

Bugün Angola'da emperyalizmin, NATO'cuların uydusu bir rejim olsaydı, bu çevreler Güney Afrika'daki uydularını Angola'da kan akıtmaya sürmezlerdi. Sosyalizme açılan gelişme yolunda ilerleyen Angola'nın ırkçı saldırganlara karşı savaşında dünya barış güçleri onun yanında yeralıyor. Başta Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler, bütün dünyanın ilerici güçleri onunla dayanışmasını ilan ediyor. Bağlantısızlar Hareketi Dönem Başkanı Fidel Castro Angola halkıyla dayanışma çağrısında bulunuyor ve Küba halkının Angola halkıyla geleneksel dayanışmasının süreceğini bildiriyor.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, Afrika Birliği Örgütü ırkçı orduların bağımsız Angola'dan çekilmesini istiyor.

Bunları görevden alın!..

Bölgemizin tek öğretim kurumu olan Küçükçekmece Lisesi'nde okul dışından yapılan saldırılar gittikçe yoğunlaşmaktadır. İlerici demokrat öğretmenler, öğrenciler dövülmekte, hakarete uğramakta, tehdit edilmektedir. Eğitim ve öğretimin sağlıklı bir biçimde sürdürülmesinden rahatsız olan çevreler bölgede görevli Binbaşı İsmail Bölek ve Yüzbaşı Nejat Tuncay'dan aldıkları destekle baskılarını artırmaktadırlar. Hiçbir suçu olmayan öğretmenler, öğrenciler karakollarda ve Florya'daki Polis Eğitim Merkezi'nde alıkonulmakta, hakaret ve baskı görmektedirler.

Buna karşın adam döven, silah çeken tehditte bulunan "ülkücü" denilen MHP'li faşistler güvenlik güçlerine suç unsurlarıyla teslim edildiğinde, karakolda itibar görmekte suç aletleri geri verilerek salıverilmektedirler.

Bu olayları birkaç örnekle anlatmak istiyorum:

1. Okul çevresinde dolaşan silahlı faşistler kapıda görev yapan polislerle silahlı çatışmaya girerler, faşistlerden bir tanesi silahıyla yakalanarak gözaltına alınır. Bir süre sonra faşist militanasilahı geri verilerek serbest bırakılır. Faşisti yakalayan polisler ise başka karakollara sürülürler.

2. 29 Nisan 1980 günü bir grup öğretmen sıkıyönetim bölge komutanlığına götürülür. Binbaşı İsmail Bölek tarafından öğretmenler tehdit edilir. Binbaşı okulda öğrencilerin eylem yaptıklarını okul idaresinin bu olayı sıkıyönetime bildirmediği iddiasında bulunur. Asılsız ihbarları değerlendirerek hayali suçlamalarda bulunur. Öğretmenlere muhbirlik teklif eder. Masum birçok genci nazerette günlerce alıkoyar.

3. 9 Haziran 1980 günü silahlı faşist militanlar okulun çevresini sararlar. Öğrenci ve öğretmenleri tehdit edip silah gösterisinde bulunurlar. Bu saldırganlardan tanınanlar karakola bildirilmiş, bu kişiler hakkında hiçbir işlem yapılmamıştır. Okul çevresinde alınan güvenlik önlemleri kaldırılmıştır. 11 Haziran 1980 günü bir grup faşist Lise Müdürü'ne küfürler savurup tehdit etmişlerdir. Bakırköy Emniyet Amirliği'ne bağlı bir ekibin olay yerine gelmesiyle faşist saldırganlar yakalanıp Küçükçekmece karakoluna götürülmüşler, fakat derhal serbest bırakılmışlardır.

Bu uygulamalara izin veren, göz yuman görevliler biran önce görevden alınmalıdır.

KÜÇÜK ÇEKMECEDEN BİR
İLERİCİ GENÇ

Yine aynı yüzbaşı...

Sefaköy-Halkalı yolu üzerinde kurulu ve halen grevde olan Bimak Makine Sanayii'nde çalışan Bimak işçileri, greve çıktığımız 13 Mart 1980 tarihinden beri kolluk kuvvetlerinin çeşitli baskılarına maruz kalmaktayız. Bu baskılar özellikle bölge sıkıyönetim görevlisi Yüzbaşı Nejat Tuncay tarafından yapılmaktadır.

19 Mart 1980 tarihinde, hiçbir gerekçe gösterilmeden ani olarak grev barakasının yıkılacağını 2 cemse dolusu askerle gelen asteğmen söylediğinde, nedenini sorduk. Yanıt olarak, "Nejat yüzbaşının emridir, biz emir kuluyuz" diyerek askerlere emir verip barakayı yıkmaya başladılar. Bu arada biz grevci işçiler hukuk dairemizle ilişki kurduk, avukatımız geldi. Ve Sıkıyönetim Komutanlığı'nın böyle bir emri olmadığını asteğmene söylediğinde, asteğmen "yüzbaşıyla görüşün, yıkımı durdurun derse yıkmayız" dedi. Bunun üzerine yüzbaşıyı aradık; ve yüzbaşı, barakanın yarısı yıkıldıktan sonra, amacına ulaşmış bir şekilde, "tamam yıkılmasın" yanıtını verdi ve yıkım durduruldu.

14 Nisan 1980 tarihinde asker ve polis grev barakamızı hiçbir gerekçe göstermeden aradılar. Burada bulunan Maden-İş gazetemizi bulundurmamamızı söylediler.

15 Nisan 1980 tarihinde tekrar grev barakamız basıldı arama yapıldı.

28 Mayıs 1980 tarihinde Yüzbaşı Nejat yoldan geçerken, barakanın kapısında nöbet tutmakta olan 2 grevci işçi saz çalmayı öğreniyorlardı. Yüzbaşı Nejat bu iki arkadaşımızı, "grev yaptığınız için üzülüp ağlayacağınıza bir de utanmadan saz mı çalıyorsunuz" diyerek jipe bindirip bölge komutanlığına götürmüştür. Ve grevde saz çalmanın yasak olmadığını öğrenerek, arkadaşlarımızı serbest bırakmak zorunda kalmıştır.

Bu haksız ve taraflı uygulamaların son bulması için Yüzbaşı Nejat Tuncay'ın buradaki görevinden alınmasını istiyoruz

BİMAK'Lİ GREVCİ İŞÇİLER

Atamaları kimler yapıyor?

Sağlık Bakanlığı'nda sürgün ve kıyım sürüyor...

Halk sağlığını düşünen

Tam Süre Çalışma Yasası'nın gerek çıkarılışı, gerekse uygulanışı sırasında büyük tartışmalara yol açtığı bilinen bir gerçek. Bu yasanın uygulanması ve bu yasaya yaklaşım yeni Sağlık Bakanı Münif İslamoğlu'nun işbaşına gelmesiyle birlikte daha da karmaşıklaştı. İslamoğlu, "Tam Gün Çalışma Yasası nedeniyle uzman hekim kalmadığı, hastanın hekimini seçme hakkının elinden alındığı, zaten bu yasanın komünist ülkeler dışında uygulanmadığı" yolundaki sözleri belleklerdedir. Bu anlayışından hareketle İslamoğlu, yürütmekle görevli olduğu yasayı ve yasal sorumluluğunu bir kenara koyarak hekimleri muayenehanelerini açmaya davet bile etmiştir. Bir kez şuna dikkat çekmek gerekir. İslamoğlu'nun sandığının tersine, Türkiye dışında, bir yanda hastanede çalışma öte yanda muayenehanede çalışma ilkesi *dünyanın hiçbir ülkesinde* yoktur. Bakanın sosyalist ülkelerdeki sağlık hizmetleri konusundaki bilgisizliği onu ateşle oynamaya sürüklüyor. Bugün sosyalist ülkelerde insan sağlığına verilen önem, bu çerçevede sağlık hizmetlerinin yaygınlığını aklı başında hiçbir insanın tartışma konusu etmediği açıktır. En hızlı antikomünistler bile bu konuda ağızlarını açamıyorlar. Şimdi gelelim İslamoğlu'nun açıklamasındaki öbür gerçekdışı beyanlara.

Yeni yasayla sağlık hizmeti artmıştır

Sağlık Bakanı İslamoğlu yeni yasayla birlikte 900 uzman hekimin işinden ayrıldığını, vatandaşın hekimsiz kaldığını öne sürüyor. Bakanın bu savını *kendi bakanlığının* verileri yalanlıyor.

Tam Süre Çalışma Yasası uygulanmadan önceki durum (1977)

Uzman Hekim Sayısı	2.723
Pratisyen Hekim Sayısı	1.690
Asistan Hekim Sayısı	851
Toplam	*5.264*

Tam Süre Çalışma Yasası Uygulanmasından Sonra (Mart 1980)

Uzman Hekim Sayısı	2.452
Pratisyen Hekim Sayısı	2.518
Asistan Hekim Sayısı	845
Toplam	*5.815*

Yukarıdaki tablodan görüleceği gibi toplam hekim sayısında 551 hekim artışı olmuştur. Uzman hekim sayısındaki düşüş ise İslamoğlu'nun önesürdüğü gibi 900 değil, 271'dir. Dahası uzman hekim sayısındaki bu 271 hekimlik azalma, Tam Süre Çalışma Yasası nedeniyle değil, emekliliği gelmiş olup, muayenehane hekimliğini yeğleyen kişiler nedeniyledir. Aslında emekli olanların sayısı da Mart 1980 itibariyle 271 değil 502'dir. Bu rakamlar da gösteriyor ki, *uzman hekim sayısında özde bir düşüş değil, artış söz konusudur.* Öte yandan Bakanlığın hesabına göre, hastanelerdeki her 30 yatağa bir uzman hekim gerekmektedir. Ülkemizdeki toplam yatak sayısı 56 bindir. Bu duruma göre 56.000 : 30 = 1.866 uzman hekime gereksinim vardır. Yani 1.866 hekim bugünkü yatak kapasitesine göre yeterlidir. Oysa halen çalışan uzman hekim sayısı 2.542'dir. *Varolan uzman hekimlerin dengeli dağılımı yapıldığında uzman hekim açığından söz edilemeyecektir.* Ülkemizin gereksinim duyduğu pratisyen hekim sayısında ise büyük bir artış olmuştur. Böylece boşalan sağlık ocakları hekim bulabilmiş, kırsal yöreler, özellikle de Doğu ve Güneydoğu illerindeki hekim yokluğu büyük ölçüde ve kimi yörelerde de tamamen kapatılmıştır.

Özünde sağlık hizmeti salt bir hekim hizmeti değil, ekip hizmetidir. Münif İslamoğlu, her türlü olumlu gelişmeyi alt-üst ederek uzman hekim sayısında

Kastamonu Bakanı Münif İslamoğlu

Sağlık Bakanı Münif İslamoğlu'nun yasadışı uygulamaları yalnızca kıyım ve sürgün alanında değil, Sağlık Bakanlığı'nın bütçesinin harcanmasında da kendini göstermektedir. Sağlık Bakanlığı partizanca uygulamaların, AP il başkanlarının emirleriyle yapılan atamaların yanısıra, İslamoğlu'nun seçim bölgesi olan Kastamonu'ya yönelik seçim yatırımlarıyla da öne çıkmaktadır. Bu konuda çok sayıdaki örnekten birkaçı şöyle:

1. Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'na 1980 yılı Bütçesiyle 710 Yapı Tesis ve Büyük Onarım Giderleri harcama kaleminden toplam 3 milyar 403 milyon 870 bin lira tahsis edilmiştir. Bu harcama kaleminden Bakanlık İnşaat Müdürlüğü'ne Maliye Bakanlığı'nca I. Dönem kullanılacak olan tutar 131 milyon 250 bin liradır. Bu paranın dağıtımını Bakan Münif İslamoğlu'nun kendisi üstlenmiş ve acil gönderilecek yerler değil, seçim bölgesi Kastamonu ile özellikle belirli iller seçilmiştir. Bugün I. Dönem harcanması gereken ödenekten geriye 5 kuruş bile kalmamıştır.

Bakan İslamoğlu tarafından ödenek gönderilen iller şunlardır:

Ankara	8.500.000 TL.
İstanbul	18.000.000 TL.
Gaziantep	2.900.000 TL.
Elazığ	2.000.000 TL.
Kastamonu	68.447.000 TL.
İzmir	VERİLMEMİŞTİR
Kars	VERİLMEMİŞTİR
Artvin	VERİLMEMİŞTİR
Diyarbakır	VERİLMEMİŞTİR
Antalya	VERİLMEMİŞTİR
Ordu	VERİLMEMİŞTİR
Tunceli	VERİLMEMİŞTİR
Erzincan	VERİLMEMİŞTİR

Yukarıda sayılmayan illere de ya hiç ödenek gönderilmemiş, ya da çok az miktarda gönderilmiştir. Gönderilen bu ödenek, yeni inşaatlar için değil, yalnızca onarım işlerine ayrılmıştır. Kastamonu'da 68 milyonluk ne gibi bir onarım işi olduğu açıklanması zor bir noktadır.

2. Ankara Atatürk Sanatoryumu'nun Fizik Tedavi Servisi "İHTİYAÇ KALMADIĞI" gerekçesiyle kapatılıp, tüm araç ve gereciyle KASTAMONU iline taşıtılmıştır. Personeli de Kastamonu'ya tayin edilmiş, fizikçileri ise rotasyonla Kastamonu'ya aktarılmıştır.

3. Ankara Numune Hastanesi, İstanbul Haydarpaşa Numune Hastanesi, İstanbul Şişli Çocuk Hastanesi gibi Türkiye'nin en büyük hastanelerinde, nüfus yoğunluğu, trafik kazaları ve benzeri olaylar nedeniyle her an gece ve gündüz acil olay ve ameliyatlar jeneratör bulunmadığından gemici fenerinin ışığında yapılırken, Kastamonu Devlet Hastanesi'ne 15 milyon lira değerinde bir jeneratör gönderilmiştir. Sağlık Bakanı İslamoğlu'nun "adil" sağlık hizmeti anlayışının çarpıcı bir örneğidir bu.

4. Geçtiğimiz günlerde televizyondan da tüm kamuoyunun izlediği gibi, Kastamonu Devlet Hastanesi'nde bir kalp ameliyatı gerçekleştirilmiştir. Bu ameliyat Ankara Yüksek İhtisas Hastanesi'nde varolan bu ameliyatla ilgili tüm araç ve gereçlerin ve personelin Kastamonu Devlet Hastanesi'ne taşıttırılması sonucu gerçekleştirilmiştir.

Tüm bu örnekler Münif İslamoğlu'nun Sağlık Bakanlığının olanaklarını kendi seçim yatırımı olarak kullandığını gösteriyor.

Müjgan Doğan nerede çalışacak?

Sağlık Bakanı Münif İslamoğlu'nun emriyle yapılan kıyımların, sürgünlerin sayısı onbinlerle ifade edilir hale geldi. Gerçekten de Münif İslamoğlu bakan olalıberi 20 bin sağlık emekçisi oradan oraya sürgün ediliyor. Bunlardan bir örnek Müjgan Doğan. Müjgan Doğan Ankara Numune Hastanesi'nde laborant olarak çalışan bir sağlık emekçisi. Münif İslamoğlu'nun Bakanlığa gelmesiyle Sivas'a tayin edildi. Danıştay, birçoklarında olduğu gibi Bakanlığın bu kararında da yürütmeyi durdurma kararı verdi. Kararı uygulaması için bakanlığa ihtarda bulundu. Bundan sonra da işler karıştı. Sivas Valiliği'nin isteği üzerine 5.6.1980 tarih ve 2/9461 sayılı Encümen kararı ile Hakkaki Valiliği emrine tayini çıkarılıyor.

Öte yandan Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Münif İslamoğlu'nun 2.6.1980 tarih ve 28801 sayılı oluru ile Danıştay kararı uygulanıyor ve Sivas Valiliğine Müjgan Doğan'ın Ankara'ya tayini için yazı yazılıyor. Bu yazının hemen ardından Ankara Valiliği'ne Müjgan Doğan'ın 3 ay süreyle Erzincan ilinde görevlendirildiği kararı gönderiliyor. Şu anda Sivas Valiliği'nde Müjgan Doğan'ı Hakkari ve Ankara iline tayin emirleri bekliyor. Müjgan Doğan ise raporlu.

Şimdi, Müjgan Doğan raporu bitince nerede çalışacak Sivas'ta mı, Ankara'da mı, Erzincan'da mı, Hakkari'de mi?

yok!...

azalma gibi görülen sayısal durumu kamuoyuna yanlış yansıtmaktadır. 2500 yılına kadar hekim açığının kapanamayacağını söylemektedir. Oysa bugün sağlık alanında yetişmiş insan kaynağı sağlık hizmetlerini götürmeye yeterlidir.

Ne var ki Islamoğlu bir yandan uzman hekim sıkıntısından, bunların meslekten ayrılmalarından yakınırken, bir yandan da uzman hekimleri partizanca bir uygulamayla sürmekte, atamaları AP İl Başkanlarının ve AP milletvekillerinin istekleri doğrultusunda yapmaktadır.

Nitekim, Zatişleri ve Muamelat Genel Müdür Başyardımcısı Mustafa Pınarcıoğlu'nun, "Sayın Bakanı"na, "verdikleri emirlerin uygulanışını" sunduğu fotokopilerini verdiğimiz yazılarında Çanakkale Sağlık Müdür Muavini Dr. Ahmet Suhindol'un, Sayın İrfan Binay'ın isteği üzerine Erzurum Sağlık ve Sosyal Yardım Müdür Muavinliği'ne tayininin yapıldığı belirtilmektedir. Ayrıca, Saadettin Bilgiç'in isteği üzerine Sağmalcılar Devlet Hastanesi Baştabibliği görevi, Dr. Ali Hikmet Bengi'den alınmış, Dr. Kemal Naldemirci'ye verilmiştir. Muğla İl Başkanı'nın talebi üzerine Muğla Devlet Hastanesi Göz Hastalıkları mütehassısı Dr. Raşit Kurşunluoğlu'nun Kastamonu Devlet Hastanesi Göz Hastalıkları mütehassıslığına tayini yapılmıştır...

Öte yandan şu anda 20 bin sağlık personeli sürgün edilmiş durumdadır. Bunların çoğu şu ya da bu biçimde hizmet dışına itilmiştir. Adana, Çukurova gibi sıtma bölgesi sayılan yerlerdeki uzmanlaşmış personel, sıtmanın hemen hemen hiç görülmediği Tunceli, Zonguldak, Rize, Gümüşhane gibi illere sürülmüştür. Bu sürgünlere karşı çıkan Genel Müdür'e ise, *"Çukurova'da komünizm yayılacağına sıtma yayılsın daha iyi"* yanıtının verildiği bilinmektedir. Böylesi bir anlayışa sahip bir Bakan'ın sağlık hizmetlerini daha iyiye götürmesi, eldeki yetişmiş personeli hizmete sunması elbette beklenemez.

Kuşkusuz ki Tam Süre Çalışma Yasası sağlık hizmetlerine köklü bir çözüm getirici nitelikte olmayıp, birçok yönüyle eksiklikler içermektedir. Ne var ki bu yasanın toplumsal içeriği ve ilerici özü tartışılamaz. Nitekim hizmeti doğrudan yürüten sağlık personelinin meslek örgütleri, kırsal alana hizmet götürülmesini isteyenler, sağlık alanında sömürünün sınırlandırılmasını, yatırım, yatak ve personel dağılımının yurt çapında dengeli olmasını isteyenler, koruyucu sağlık hizmetine önem verilmesini savunanlar, kısaca sağlık hizmetlerinin gerçek yürütücüleri ve halkımız bu yasaya sahip çıkarken, bir kısım "tüccar hekim", ilaç tekellerinin sözcüleri, başta İslamoğlu gibi bunların politik sözcüleri Tam Süre Çalışma Yasası'na saldırılarını sürdürüyorlar. Bugün İslamoğlu'nun zihniyeti ve uygulamalarıyla sağlık hizmetleri yürütülemez hale gelmiştir. Bunun vebalini de Tam Süre Çalışma Yasası'na yıkmaya çalışmaktadırlar. Ama mızrak çuvala sığmıyor. Sağlık emekçileri, onların örgütleri bir yandan sürgünlere, kıyımlara karşı direnirken, bir yandan da halkımıza olabildiğince sağlık hizmeti sunmaya çalışıyorlar.

Köylünün yüzü gülecek mi?

"Direnirsek, istediğimiz taban fiyatını alabiliriz..."

Demirel "köylünün yüzü gülecek" diyor. "Köylünün emeğinin karşılığını veriyoruz" diyor *Güneşli Dünya*, üretici köylülerle taban fiyatları konusunda görüşmeler yaptı. Trakya yöresindeki üretici köylülerin Demirel'in verdiği taban fiyatlar konusundaki ve kendi taban fiyat talepleri konusundaki görüşleri şöyle:

- *Hüseyin HIZLI (Oklalı Köy-Koop Temsilcisi, Lüleburgaz)*

Bu şartlar altında buğdaya 10 lira taban fiyatı nedir yahu? Mazotu var, gübresi var, ilacı var, işçiliğimiz var. Elimizde ne kalacak? Buğdayın gelecek zamlara göre 20 lira olmasını isterim ama bugün için buğdaya en az 16 lira fiyat verilmesi gerekir.

Ayçiçeği taban fiyatı da 50 lira olmalıdır. Eğer gündöndüye 50 lira fiyat verilmezse Trakya köylüleri hep birlikte direnelim, hiçbir yere gündöndü vermeyelim.

- *Hasan UÇAK (Kaynarca Köy-Koop Temsilcisi, Pınarhisar)*

Bugüne kadar saptanan taban fiyatlarından memnun değilim. Çünkü taban fiyatlarını hiçbir zaman biz üretici köylüler belirlemedik Bizim belirlemediğimiz taban fiyatları bize yararlı olmaz. Taban fiyatlarını kim saptarsa onlara, yani bizi sömürenlere yarar.

Mesela 1 kilo sütle 2 kilo yem alabilirsek, süt üreticileri olarak daha fazla sömürülmemizi önlemiş oluruz. Oysa şu anda 1 kilo süt ile ancak 1 kilo yem alabiliyoruz. Demek ki emeğimizin en az yarısı sömürülmektedir. Süt taban fiyatı 25 lira olmalıdır.

- *Cevdet DİKMEN (Kumrular Köy-Koop Başkanı, Babaeski)*

Yapılacak devalüasyonlar ve gelecek zamlar dikkate alınmadan saptanacak taban fiyatları her zaman bizi aldatır. Pancara bakalım: Şeker 27,50 lira iken saptanan 3 liralık pancar taban fiyatı, şeker 55 lira olunca daha bir ay geçmeden yarı yarıya düşmüştür. Biz saptanan taban fiyatlarının yapılacak her devalüasyon ve gelecek zamlardan sonra artırılmasını isteriz. İsteklerimiz yerine getirilmezse ayçiçeğimizi ne Yağlı Tohumlar'a ne de tüccara vermemek için mücadele etmeliyiz. Bütün Trakya köylüleri Köy-Koop'un öncülüğünde direnirsek istediğimiz taban fiyatlarını alabiliriz.

- *Fadıl CANSEVER (Eskitaşlı Köy-Koop 2. Başkanı, Lüleburgaz)*

Şimdiye kadar uygulanan taban fiyat politikası köylüleri giderek yoksullaştırmaktadır. Yaşamımız bile tehlikeye düşecektir böyle giderse. Çünkü ürünlerimizin değeri seneden seneye azalmaktadır.

Biz fazla birşey istemiyoruz, ürünlerimize geçen senki taban fiyatlara eşdeğerde fiyat istiyoruz. Örneğin buğdayın bu yılki taban fiyatı en az 16 lira olmalıdır. Çünkü geçen yıl bir kilo buğdayla iki kilo gübre alıyorduk. Şimdi iki kilo gübre 20 lira olduğuna göre buğdayın kilosunun da 20 lira olması gerekir. Mazot da geçen yıla göre 3 misli fiyatlanmıştır. Geçen seneki 5,5 liralık buğday fiyatını 3 misli arttırırsak, bir kilo buğdayın şimdilik 17,50 olması gerekir. Hepsini bir yana bırakalım, bu yıl buğdaya en az 16 lira verilmelidir. 10 liralık buğday taban fiyatı, köylünün en az 5-6 lirasını açıktan gaspetmek demektir. Taban fiyatlarının yükseltilmesi için örgütlü mücadelemizi Köy-Koop'un çatısı altında sürdürelim.

- *Mustafa KURŞUN (Yancıklar Köy-Koop Başkanı, Pınarhisar)*

Taban fiyatlarının değerinde olması için örgütlü mücadele edelim. Köylerimizde Köy-Koop ortaklarıyla birlikte toplantılar yapalım. Aldığımız kararları ortaklarımızla hep birlikte tartışalım, hep birlikte uygulayalım. Bu konuda kooperatif yönetim kurullarının çok çalışması, ortakları derleyip toparlaması, hep birlikte örgütlü olarak direnmemiz gerekir. Yapılacak devalüasyon ve zamlara göre de taban fiyatları arttırılmalıdır.

- *Yılmaz ASLAN (Çakıllı Köy-Koop Başkanı, Vize)*

Geçen yıl 20 ton gündöndü ile bir traktör alabiliyorduk. Fazla bir şey istemiyoruz. 20 ton gündöndü ile yine bir traktör alabilelim diyoruz. Ayrıca mazot fiyatı 3 misli. gübre fiyatı 5 misli artmıştır. Günümüzde 1 traktör en az 1 milyon lira olduğuna göre gündöndünün 50 lira olması gerekir. Gene mazota ve gübreye göre hesaplayacak olursak, bu fiyat 50 lirayı da geçer. Bu durumda ayçiçeğinin şimdiki duruma göre taban fiyatının en az 50 lira olması gerekir. Bu fiyatın verilmesi için, hakkımızı almak için, hep birlikte bütün köylüler Köy-Koop'un öncülüğünde mücadele edelim. Bu hakkımızı alma mücadelesinde işçileri kendimize örnek alalım. İşçi arkadaşların deneyimlerinden yararlanalım. Köylülerin yolunun işçilerin yolu olması gerekir.

- *Hüseyin BERBER (Karaca Köyü)*

Devletin buğdaya verdiği 10 lira. Demirel istediği kadar köylü gülecek desin. Köylü bu taban fiyatıyla zor güler. Mazot 25,50 lira olursa. Burgaz'da, bizim burda geçen yıl 90 liraya biçmişti makinalar. Bu yıl bu fiyata biçmezler, 250 lira isterlermiş duyarım. 30 liraya balya bağlayanlar 60 lira istemişler. Geçen ay iki balyacıyla kavga ettim. İki dizi balya, yapar 140 lira; daha masrafı da var. Bu taban fiyatıyla zor güler köylünün yüzü. Ne mi yapmalı? Valla planlı bir şekilde toprak reformu kanunu getirmeleri lazım. Sonra toprak reformu kanununu getirdikten sonra bozuk düzenle olmaz.

- *Hasan KANARYA (Karaca Köyü, Köy-Koop üyesi)*

Beş dekar yerim var. Arpa ekeriz. İkinci mahsulü ektiğimiz halde bir şey alamadık görüyorsunuz. Fasulyenin taban fiyatı yok. Tüccara bağlı, ne verirse o olur. Hükümetin bizle ilgilendiği yok. Köylünün yüzü gülecek mi gülmeyecek mi? Demirel hele gelip bir yol kendi baksın da görsün durumumuzu. Biz kahvelerde konuşuyoruz. Zaten konuşulacak başka şey yok ki pahalılıktan başka. İşçi, köylü birleşirsek köylü bir şey kazanabilir. Ben buna inanıyorum.

- *Mustafa KÜRKÇÜ (Karaca Köyü)*

Bu senenin taban fiyatları kurtarmıyor. Bizim alacağımız şeylerin fiyatı yükseldi. Gübre çıktı 10 liraya. Biz gübreyi 30 kuruştan alıyorduk. buğdayı 5 liraya veriyorduk. Mazot [illegible] liraydı, şimdi 26 lira. Yani bu durumda çiftçi para kazanmaz. Demirel oturduğu yerden köylünün yüzü gülecek diyor. Gelsin görsün buraları. Köylüye gelsin de köylü anlatsın. Diyor ki geçen senekinden fazla oluyor. Gelsin görsün bakalım fazla mı oluyor, olmuyor mu? Geçen senenin ürününün bu sene yarısı bile yok. Bir kere çiçeklerde hayır yok.

Görsünler anaları...

İGD yöneticilerinin gözaltına alınması üzerine *Güneşli Dünya*'ya gönderilmiş olan bir mektubu gecikmiş olsa da yayınlıyoruz:

Değerli kardeşlerimiz,

Başınıza gelenleri duyduk. Çok üzüldük. Ama üzüntümüz, evlatlarımıza yaşanası bir dünya bırakmak için sürdürdüğümüz çalışmaları durdurmayacaktır.

Belki sizden kilometrelerce ötedeyiz, sizlerle hiç görüşmedik, yalnızca resimlerinizi gördük belki. Ama yöneticisi olduğunuz İGD'nin başta sizler olmak üzere nice evladımızın, kardeşimizin elleri üzerinde nasıl yükseldiğini, geliştiğini, boy atıp serpildiğini kıvançla izledik. Ve biz Yeşilyurt'lu ilerici analar, siz gençlerimizle dün olduğu gibi bugün de omuz omuza mücadele vermekten gurur duyuyoruz.

Bizler semtimizde gerekçesiz olarak karakola alınan arkadaşlarımız için dayandık zulüm kapılarına. Orada da yalnız bırakmadık arkadaşlarımızı.

Ah... Gözbebeğimiz evlatlarımız. İstanbul'a kadar gelip dayanabilsek mapusane kapısına da, görsünler anaların gücü neymiş. Analar nasıl sahip çıkıyor evlatlarına. Ama eminiz, İstanbul'lu analar bu işi bizden iyi yapıyorlardır.

Duyduk ki size işkence yapıyorlarmış. Bilmiyorlar ki değil işkence, ölüm bile açmaz sizin ağızlarınızı. Yöneticileri tutuklansa da, işkence de görse, biz analar eminiz ki İGD yaşıyor, yaşayacak.

Gözbebeğimiz sizlere, yüreklerine kor düşmüş anacıklarınıza, ailelerinize dostça selamlarımızı iletiyor ve söz veriyoruz ki, biz ilerici kadınlar size yapılan canice işkenceleri, sizlerin kararlılığınızı, haklı savaşımınızı tüm Yeşilyurt halkına duyuracağız. Selam olsun yiğit evlatlarımızın örgütü İGD'ye.

İZMİR YEŞİLYURT'LU
İLERİCİ KADINLAR

"Demokratik Türkiye!"

Van'ın Gevaş ilçesinde, derneğimiz İGD bölge seminerleri veriyordu. Bunun üzerine polis hiçbir gerekçe göstermeksizin derneği basıp seminerlere katılan 20 kişiyi tutukladı. Gevaş emniyet karakoluna götürüldük. Nezarete hapsedildik. Sonra teker teker ifadeye çağırdılar.

- İGD kimin denetimi altındadır?
- İGD, İGD'nin denetimindedir.
- Siz burada ne yapıyordunuz?
- Derneğimiz İGD'nin bölge seminerleri vardı, onlara katılıyorduk.
- İGD'ye yurtdışından para geliyor. Siz de bu paralarla mı burada yaşıyorsunuz?
- Hayır.
- Peki İGD Kürtçü bir dernektir. Senin ne işin var burda?
- Hayır İGD Kürtçü değildir.
- Siz bu düzeni silah zoruyla değiştirmek istiyorsunuz. Gizli örgüt kurmak istiyorsunuz vb..

Suçlamalar sürüyordu. Bunları da kabul etmemi istiyorlardı; ben de bunları kabul etmediğim için, dövmeye başladılar. Döven polisler faşist yanlılarıydılar. Dövdükleri sopalarla beni korkutmak istiyorlardı. Sopayla her tarafıma rasgele vuruyorlardı. Polis komiseri (Gevaş Emniyet Komseri) kulağımın üstüne bir tokat attı. Tokat atınca artık hiçbir şey işitmiyordum. Onlar da dayak atmaktan vazgeçtiler. Kulağım 3 ay boyunca hiçbir şey işitmiyordu.

İfadeyi kabul ettiremediler. Ne bana ne de hiçbir arkadaşıma.

Ordan bizi Van Cezaevi'ne götürdüler. Ordan mahkemeye çıktığımızda, hiçbir suçumuz yok. "Demirel'in demokratik Türkiyesi"nde, derneğimiz legal bir örgüt olduğu halde, gizli örgüt üyesi olmaktan tutuklandık. 3 ay tutuklu kaldım.

SIDDIK EREM

Bodrum'da baskılar...

Bodrum'da ilerici gençler üzerinde yoğunlaşan polis baskıları, estirilmek istenen terör, "yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyen ilerici gençlerimizi susturamayacak, davadan döndüremeyecektir.

Bodrum'daki terör olayları İGD'lilerin üzerine yıkılmak istenmekte ve İGD'liler gelişigüzel kahvelerden alınıp karakola götürülmekte, işkence edilmektedir. Evleri aranmakta, ilericiler üzerinde terör havası estirilmek istenmektedir.

Daha 23 Nisan günü faşist Osman'ın tehdit edilmesi bahane edilerek 7 ilerici genç 4.5 saat karakolda tutulmuştur. Dava ilerici gençlere yıkılmak istenmiştir. Ama bu baskılar sökmüyor, sökmeyecek. Terör havası estirmek isteyen faşist caniler emperyalizmin satılmış köpekleri, Bodrum'lu ilerici gençleri susturamayacak, bize yöneltilen oyunları, tezgahları boşa çıkartacağız.

BODRUM'DAN BİR İLERİCİ GENÇ

Adı: Philip Agee
Görevi: Eski Olimpiyat Ateşesi yani olimpiyatlarda özel CIA görevlisi

Philip Agee, geçmişiyle tüm ilişkilerini kestikten sonra yazdığı "Şirketin İçinde CIA Günlüğü" adlı kitabında görevinin ne olduğunu, 1966'dan bu yana olimpiyatlarda CIA ajanlarının devrimci örgütlere nasıl sızdıklarını, sosyalist ülkelerden katılan sporcular ve olimpiyatları izlemeye gelen gazeteciler konusunda nasıl bilgi topladıklarını, onları ajan yapmak için nasıl çalıştıklarını düzenledikleri bozguncu faaliyetleri. Amerikan sporcularının olimpiyatlarda ajan olarak nasıl kullanıldığını anlatıyor ve "1952 yılında SSCB ilk kez olimpiyatlara katıldıktan sonra CIA tüm olimpiyatlarda hep benzeri çalışmalar yaptı" diyor

Emperyalizmin Moskova Olimpiyatlarını baltalama hazırlıkları sökmeyecek!...

Olimpiyat ateşeleri aslında olimpiyatların güvenlik, iyi ilişkiler içinde geçmesini sağlamak amacıyla görevlendirilen kişilerdir. Ancak emperyalizm olimpiyatları baltalamak için olimpiyat ateşesi adı altında özel CIA görevlileri yetiştiriyor.

CIA, Moskova Olimpiyatları'na "hazırlanıyor"!

ABD emperyalistleri olimpiyatların sosyalist bir ülkede ve hele SSCB'nin başkentinde yapılmasının paniği içindeler. Moskova Olimpiyatları'nın görkemli hazırlığı, kapitalist ülkelerden gelecek yüzbinlerce turistin Sovyet gerçeğini spor dahil toplumun her alanında gözleriyle göreceği onları korkutuyor. İşte bu korkuyla, olimpiyatlara gölge düşürmek, katılımı engellemek için herşeye başvuruyorlar.

Moskova Olimpiyatları'na özel görevliler yetiştiren okullar bile kurulmuş. Bunların bazılarının adresleri bile biliniyor. Bu okullar emperyalist ülkelerin gizli servislerinin işbirliğiyle hazırlandı. ABD, Kanada ve kimi Batı'lı ülkeler gizli servis temsilcilerinin 1980 başında yaptıkları bir toplantıda Moskova'ya bir provokasyon grubu gönderilmesi kararı çıktıktan sonra, CIA ve FBI, ABD'ndeki Harvard ve Philedelphia Üniversiteleri öğrenci ve asistanları arasında 30 yaşından genç birçok "gönüllü" seçti. İlk eğitimlerini ABD'nde tamamlayan bu provokatörler, Nisan ayında CIA ve FBI temsilcilerinin denetiminden geçti ve Batı Avrupa'daki sözü edilen okullara ikinci bir eğitim için gönderildi. Gönüllülerin Moskova'ya "görevleri" belli bir biçimde turist olarak gitmeleri kararlaştırıldı.

ABD emperyalizmi, Afgan karşıdevrimcilerini de olimpiyatlarda bozguncu kampanyanın ön sıralarında kullanmaya niyetleniyor. Afganistan'daki karşıdevrimciler geçenlerde yaptıkları bir açıklamada, Moskova Olimpiyatları sırasında çok büyük bir saldırıya geçeceklerini önesürdüler. ABD dergilerinde paralı asker ilanı veren, bunları ABD, Çin ve İngiliz silahlarıyla donatıp komşu ülke topraklarından devrimci Afganistan'ın üzerine süren sözde İslam mücahitleri anlaşılan CIA'ya güveniyorlar!

Sporculara ölüm tehditleri

Gizli servisler özellikle, hükümetlerinin olumsuz kararına karşın Ulusal Olimpiyat Komiteleri Olimpiyatlara katılma kararı almış olan ülkelerin sporcuları üzerinde baskıyı arttırıyorlar. Hükümetlerinin tüm baskısına karşın olimpiyatlara katılacak olan Avustralya'lı sporculara *bilinmeyen kişilerden olimpiyatlara katılırsan cesedin Sydney nehrinde yüzecek* yollu telefonlar geliyor. Yeni Zelanda'lı sporcular faşist örgütlerden benzer nitelikte mektuplar alıyorlar.

Olimpiyatların boykot edilmesini ulusal olimpiyat komitelerine kabul ettiremeyen hükümetler, sporculara vize vermiyor, komitelere para yardımını kesiyor.

Tüm engellemeler sökmeyecek

Dünya barış güçleri, sporun gerici amaçlara alet edilmesine karşı tavır alıyorlar. İngiltere ve Federal Almanya'da pekçok sporcu ajan yetiştiren okulların önünde gösteriler düzenlediler. Örgütler, kurumlar, kişiler, sıradan insanlar, hükümetlerinden destek görmeyen sporculara yardım için kampanyalar açtılar. Uluslararası Olimpiyat Komitesi böylesi güç dudumda bırakılan 80 ülkenin ulusal komitelerine yardım için 1 milyon dolar ayırdı. Geçtiğimiz günlerde bir grup Porto Riko'lu boksör, *ABD'nin ve Porto Riko senatosunun* baskısına karşın, hayranlarının topladıkları parayla SSCB've geldiler.

Olimpiyat düşmanları, engellemeyi başaramadıkları Moskova oyunlarını "ikinci sınıf spor yarışmaları" olarak göstermeyi istiyorlar. İstedikleri şeyi gerçekmiş gibi sunuyorlar. Oysa, bu konudaki yetkili spor uzmanlarına göre Moskova'daki oyunlar hem geniş temsil gücüne sahip, hem de yüksek nitelikli olacaktır. Kuşkusuz, oyunlarda Japon heyetinin bulunmaması erkek jimnastik turnuvasının biraz sönük geçmesine neden olabilir. Ancak geçenlerde ABD'nde yapılan dünya şampiyonasının sonuçlarının da kanıtladığı gibi, bu takımın jimnastikçileri, gerek takım sıralamasında, gerekse bireysel sıralamada liderliklerini yitirmişlerdir. ABD ve FAC temsilcilerinin katılmadığı bir hafif atletizm turnuvası da pek parlak görülmeyebilir. Ancak, bu sporda da durum değişmiştir. Bu sezonda hafif atletlerin kazandıkları dünya çapındaki en yüksek ondokuz başarıdan onyedisi Moskova Olimpiyatları'na katılacak sporculara aittir. Yeni rekortmenlerin listelerinde genellikle Amerika'lılar yoktur.

Öte yanda, tüm kıtalardan spor yıldızları, çeşitli dallarda birçok kez dünya şampiyonu olan sporcular Moskova Olimpiyatları'na hazırlanıyorlar. Kolombiya'lı ünlü uzun mesafe koşucusu Domingo Dibaduisa 5 aydır hergün Bogata caddelerinde 60 kilometreyi üç aşamaya ayırarak koşuyor. Moskova'da 10.000 metre koşusunda ve maratonda madalya almaya hazırlanıyor. Gülle atma ustaları arasında ikinci sırada yeralan Fin atleti Reyo Stolberg birinci sıraya yükselme amacıyla hergün teknik özelliklerini geliştiriyor. Ve daha nice şampiyon titiz çalışmalarını sürdürüyorlar.

Şu gerçek kuşkuya yer bırakmıyor. Moskova Olimpiyatları'na katılmaktan oyunlar değil, yolları kapanan sporcular zarar görecektir. Bunlar için olimpiyat hareketinde gelecek güç olacak, olimpiyatlarda yer alan ülkelerin sporcuları ise dünya olimpiyat hareketi içinde gelişip güçlenecektir.

Emperyalistler olimpiyatları karalama kampanyasını her alanda sürdürüyor

Emperyalist propaganda merkezleri, sosyalist ülkelerin, özellikle de Sovyetler Birliği'nin sözde ekonomik güçlüklerinden herzaman sözederler. Bugünlerde, sosyalizmi karalamaya yönelik bu tür propaganda, Olimpiyat Oyunları'nın ilk kez sosyalist bir ülkede yapılıyor olması gerçeği karşısında daha da hızlandı. Şimdi, gerek Sovyet ekonomisini karalayabilmek, gerekse Olimpiyatlar'ın sözde sönük geçeceğini önceden kanıtlayabilmek için Olimpiyat hazırlıkları masraflarının Sovyet ekonomisine pahalıya malolduğu, ekonomik sıkıntıların bu nedenle daha arttığı, hele hele Batı'lı ülkelerin ticari ambargolarının buna tuz biber ektiği ileri sürülüyor. Olimpiyatlara, dolayısıyla Sovyetler Birliği'ne ilgiyi azaltabilmek için bakın daha neler uyduruluyor: Sözümona çocuklar ve gençler Olimpiyatlar sırasında Moskova'dan uzaklaştırılıp, "Batı tipi yaşam tarzından" etkilenmeleri önlenecekmiş.

Önce şunu hatırlatalım ki, 22. Olimpiyat Oyunları'nın Moskova'da yapılması yıllar önce Uluslararası Olimpiyat Komitesi tarafından karara bağlandığında, bütün çabalarına karşın bu kararı önleyemeyen emperyalist devletler hemen bir karşı propaganda başlatmış, Sovyetler Birliği'nin gerekli hazırlıkları yapamayacağını, 22. Olimpiyatların Moskova'da yapılmasının bu nedenle şüpheli olduğunu ileri sürmüşlerdi. Bu savların tersine Sovyetler Birliği Olimpiyat tesislerinin çok büyük bir bölümünü 22. Olimpiyatların açılışından bir yıl önce tamamlayarak 1979 Sovyet Yaz Oyunları bu tesislerde düzenlendi. Tesisleri gezen Batı'lı uzmanlar, bunların şimdiye dek hazırlananların en mükemmeli olduğunda birleşiyorlar. Buna karşılık kapitalist ülkelerde yapılmış Olimpiyatların hazırlıklarının zamanında bitirilemediği, bu nedenle açılış törenlerinin ertelendiği de hatırlardadır.

Yine hatırlanacağı gibi ABD, SSCB'ne buğday satışını da bir süre önce durdurmuştu. Carter'ın buğday ambargosunu ilan ettiği günleri izleyen günlerde bir demeç veren Leonid Brejnev, Sovyet halkının kendi gereksinimlerini karşılayacak güçte olduğunu, Sovyetler Birliği'nde ne ekmek, ne süt tüketiminin Amerikan ambargosu nedeniyle bir gram bile azalmayacağını söylemişti. Azalma bir yana bu yıl Sovyetler Birliği'nde et üretiminin % 19, süt üretiminin % 15 artırılması planlanıyor. Hatırlanacağı gibi geçenlerde bir grup Amerikan Kongre üyesi önerge vererek buğday ambargosunun hiçbir şekilde amacına ulaşmadığını belirttiler ve kaldırılmasını istediler. Busekiz üye arasında, ambargonun konmasını en ateşli şekilde destekleyenler de bulunuyordu. Kimi Batı'lı basın organları, Sovyetler Birliği'nde buğday rekoltesinin bu yıl, ileri sürülenlerin tersine, beklenenden de yüksek olacağını, meralarda durumun bu yıl oldukça elverişli olması nedeniyle et üretiminde değil sıkıntı, artış olacağını bildiriyor.

Konut konusuna gelince... Sözde Olimpiyatlar için çok büyük inşaatlara girişilmesi Moskova'da konut inşaatını azaltmış. Oysa, bu dönemde, Moskova'daki konut inşaatları hızında bir azalma görülmeyerek, Moskova'lılar 1979 yılında teslim almaları gereken 100 bin yeni daireyi teslim aldılar. Ayrıca, Olimpiyatlara gelecek sporcular ve konuklar için kurulan köylerin, konutların, tesislerin de Olimpiyatlar'dan sonra Moskova'lılar tarafından konut olarak ya da dinlenme ve spor tesisi olarak kullanılacağını da hesaba katmak gerek. Burada bir karşılaştırma yapmak yerinde olacak: 1980 Şubatında ABD'nde yapılan Lake Placid Kış Olimpiyatları'nın tatil köyü, daha sonra hapishane olarak kullanılmak üzere hazırlandı. Olimpiyat ruhu ile hiç bağdaşmayacakolan bu çeşit bir planlamanın nedeni, kapitalist dünyanın lideri Amerika'da Olimpiyat köyünün inşaatını finanse edecek para bulunamayıp, sonunda Olimpiyat köyünü Amerikan Adalet Bakanlığı'nın finanse etmeyi kabul etmesiydi. Olay uluslararası spor çevrelerinde tepkilere neden oldu. Fransızlar, ardından Belçikalılar ve daha başkaları bu tesislerde kalmayacaklarını açıkladılar. Ancak Amerikan Savunma Bakanlığı'nın hapishanelere olan gereksinmesi ağır basınca, Fransızlar, Belçikalılar ve hatta kimi Amerika'lı sporcular Olimpiyat tesisleri çevresinde pansiyon ya da otel odası kiralamak zorunda kaldı. Tesislerde, 10-20 kişilik koğuşlardan oluşan sözde odalarda, hapishane koşullarına uygun olarak birer tane musluk bulunuyor, yüksek pencerelerinden ışık ve güneş girmiyordu. Moskova'daki Olimpiyat köyü ise iki-üç odalı, mutfağı, banyosu bulunan, konforlu, dayalı-döşeli dairelerden oluşuyor.

Emperyalist basın herşeye karşın, Sovyetler Birliği'nde, çeşitli sıkıntılar, huzursuzluklar bulunduğunu kanıtlama çabasıyla, CIA'nın o ünlü "güvenilir kaynaklar"ına dayanarak 300 bin kişilik grev haberleri veriyor. Sözde, Volga kıyısındaki Togliatti, Gorki ve Kama kentlerindeki otomobil fabrikalarında çalışan 200-300 bin işçi, "kötü yemeklerin ve ağır çalışma koşullarının iyileştirilmesi isteğiyle" direnişe geçmişler. Bu fabrikalarda direniş olduğu savının tamamen yalan olması bir yana, Togliatti fabrikasının işçileri 1980 yılı üretim hedeflerini ilk altı ay içinde tamamlayarak 400 tane de fazladan otomobil ürettiler ve ödül aldılar. Kama fabrikasında ise 95 tonluk yeni tip dev bir kamyon, Gorki fabrikasında yeni tip bir binek otosu geliştirildi. Batı'lı haber ajanslarının "güvenilir kaynakları" bir dizi sıkıntılardan sözededursun, son dört yıl içinde Sovyet işçilerinin ücretleri % 12.5 kadar arttı. Bu yıl da % 3 oranında artacak. Buna karşılık temel tüketim maddeleri fiyatları sabit kalıyor, toplumsal fonlardan yapılan harcamalar milyarları buluyor. Şunu da söylemeden geçmeyelim, tam da Sovyet otomobil fabrikalarında direniş olduğu savlarının ortaya atıldığı günlerde, ABD'nde General Motors, Chrysler, Ford gibi otomobil tekelleri birçok fabrikanın kapılarını kapatarak toplam işçilerinin dörtte birini kapı dışarı ettiler. US Steel adlı en büyük çelik tekeli ise 50 bin işçiyi işten attı. Yine aynı günlerde ABD'nde bir anda 675 bin kişinin işini kaybettiği başkan Carter tarafından itiraf edildi. Emperyalist propaganda sosyalist ekonomiyi karalama çabasının yanısıra, kapitalist dünyadaki bunalımların sosyalist ülkelerde de bulunduğu kanısını yayarak bu ülkelerin emekçilerinin tepkisini azaltabileceğinin hesabını da yapıyor.

GÜNEŞLİ DÜNYA
Onbeş Günlük Gazete
■
Sahibi : Ural ATEŞER
Yazışleri Müdürü : C.Ali ADIR

● YÖNETİM YERİ; *Nuruosmaniye Cad. No: 59 -61/2 Cağaloğlu-İSTANBUL* YAZIŞMA VE HAVALE ADRESİ: *ÜRÜN YAYINCILIK, PK. 41, Sirkeci - İSTANBUL* ● TÜRKİYE DAĞITIMI: *TEMEL DAĞITIM, Yerebatan Cad. Taşsavaklar Sok. No: 5/2 Cağaloğlu-İSTANBUL* ● DİZGİ: *ÇIĞ YAYINCILIK LTD.ŞTİ.* ● BASKI: *HÜRRİYET OFSET MATBAACILIK VE GAZETECİLİK A.Ş., İSTANBUL* ● YURTİÇİ ABONE: *Altıaylık 250, Bir yıllık 500 Lira* ● YURTDIŞI ABONE: *40 DM.*
BASKI TARİHİ: *9 TEMMUZ 1980*